Časopis prebivalcev Občine Ivančna Gorica letnik XX julij 2014 št. **6**

Izdajatelj:
Občina Ivančna Gorica
Sokolska 8
1295 Ivančna Gorica

Klasje

Aktualno dogajanje v občini.
Vabljeni na internetne strani:
www.ivancna-gorica.si

Prijetno domače. **Občina Ivančna Gorica**

Pred volitvami

Poleti se navadno zaradi dopustov zgodi krajše družabno in politično zatišje. Letos ne. V nedeljo bomo na izrednih državnozborskih volitvah na vroči politični parket poslali nove izvoljene predstavnike naroda. Upajmo, da bodo dostojno zastopali interese vseh državljanov. Ob nedavnem dnevu državnosti smo namreč z žalostjo ugotavljali, da živimo v državi, kakršne si nismo želeli ob osamosvojitvi pred 23 leti.
Kljub dopustniškemu času se bodo tudi na lokalni ravni čutile priprave na prihajajoče jesenske županske volitve. Vmes pa bomo skušali zajeti čim več dopustniške svobode, sprostitve in prijateljskega druženja.
Tudi uredništvo se za nekaj tednov poslavlja, veseli pa bomo vaših pozdravov in prispevkov za prihodnjo številko Klasja, ki izide na začetku septembra.

Matej Šteh, urednik

str. 2

Na Polževem čestitali domovini Sloveniji za 23. rojstni dan

str. 25

Praznično v letnem gledališču na Muljavi

Priloga: Volitve v državni zbor RS

str. 3

»Naj pod to goro zeleno še zelo dolgo zveni slovenska pesem«

str. 11

Slovesnost ob prevzemu novega gasilskega vozila v Zagradcu

GPS sledenje vozil
Najem GPS sledenja vozil v Sloveniji že za 12 €/mesec.
Akcija LIGHT! z odkupom naprave pa le 7,5 €/mesec!
ISOFT, Sad 2A, 1296 Šentvid pri Stični
www.track.si - info@isoft.si - 041 520 365
track.si

AMC KOCJANČIČ
EUROSERVIS
AVTO MOTO CENTER Kocjančič
★ POPRAVILO VOZIL
★ AVTOVLEKA
★ TRGOVINA Z AVTODELI adel
Tel: 01/78 77 333 GSM: 041 777 333, 041 651 722
www.amc-kocjancic.si Naj bo vaš avto naša skrb!

Izdelava in montaža: plise zaves, žaluzij, rolet, tend, komarnikov
senčila OVEN
SENČILA OVEN, Pot v resje 1, 1295 Ivančna Gorica
GSM: +386 31 679 079, Tel./Fax: +386 1 7878 266
sencilaoven@gmail.com, www.sencila.oven.si

Biološke čistilne naprave
- brez elektrike in z elektriko
Sistemi za zbiranje in uporabo deževnice
ARMEX ARMATURE d.o.o., Ivančna Gorica
www.cistilnenaprave-dezevnica.si

Na Polževem čestitali domovini Sloveniji za 23. rojstni dan

V sredo, 25. junija, je na Polževem nad Višnjo Goro potekalo tradicionalno praznovanje dneva državnosti, ki je letos po nekaj letih spet preseglo okvirje občinske prireditve, saj so se praznovanju pridružili Združenje za vrednote slovenske osamosvojitve in sosednji občini Grosuplje in Dobrepolje. Tudi letos je na Polževem potekala maša za domovino in pester kulturni program, pozornost pa je pritegnil napovedan slavnostni govor Janeza Janše.

Mašo za domovino v cerkvi sv. Duha je daroval škof Anton Jamnik

Slovesno praznovanje dneva državnosti se je začelo z mašo za domovino v cerkvici svetega Duha na vrhu Polževega, ki jo je daroval **ljubljanski pomožni škof dr. Anton Jamnik**, skupaj z domačimi duhovniki. Kot je škof Jamnik v mašni pridigi povedal v prispodobi, je mati domovina zbolela in je treba, da razkužimo njene rane. S tem je opozoril na stanje v slovenski družbi 23 let po osamosvojitvi. Ob tem se je spominjal pokojnega nadškofa Alojzija Šuštarja, ki ga je kot tajnik spremljal ravno v letih nastajanja samostojne Slovenije. Nadškof Šuštar, ki se je zelo zavzemal za osamosvojitev Slovenije in je storil veliko tudi na mednarodnem diplomatskem področju, je že takrat čutil, da je v novi državi še vedno veliko škodljivih celic iz preteklosti, ki škodijo narodu. Škof Jamnik je svoj nagovor zaključil s skupno prošnjo za prihodnost Slovenije in njenih voditeljev.

Po maši se je program nadaljeval z osrednjo svečanostjo pri hotelu Polževo, kjer se je kljub dežju zbralo blizu dva tisoč obiskovalcev. Zbrane občane, člane veteranskih organizacij ter vrsto gostov so nagovorili župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad, grosupeljski župan dr. Peter Verlič, župan Dobrepolja Janez Pavlin

Aleš Hojs, predsednik Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve

in predsednik Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve Aleš Hojs.

Župan Dušan Strnad je pozdravil številne goste, zlasti pa vse tiste, ki so se postavili v bran slovenske države pred 23 leti in so zaslužni, da imamo danes lastno državo. Veseli ga, da je prireditev na Polževem, ki je bila prvič organizirana pred dvanajstimi leti, postala tradicionalno praznovanje našega najpomembnejšega državnega praznika.

Dr. Peter Verlič je navzočim v nagovoru izrazil upanje, da bodo nekoč po vsej Sloveniji izobesili slovenske zastave, kot so to naredili večer pred praznikom na Ostrem vrhu nad Čušperkom. Janez Pavlin pa je izrazil zaskrbljenost nad razmerami, v katerih trenutno je Slovenija, tudi po njegovem je napočil čas, ko bo treba strniti vse moči in sile, da Slovenija zopet stopi na pravo pot preden bo povsem prepozno.

Aleš Hojs je odločilne dogodke slovenske osamosvojitve pred 23 leti označil za srečen dan, ki je bil »posledica zgodovinskih dejstev, božje previdnosti in vizije ter odločnosti nekaterih posameznikov, ki so takratni režim doživljali kot ječo«. Mnoge zaveze iz Majniške deklaracije 1989 so se uresničile, žal, po besedah Hojsa, ne vse. V triindvajsetih letih Slovenci nismo dosegli preobrazbe sodstva. »Zdaj je čas, da se tudi sodna veja oblasti zave, da bomo državljani tudi njihovo delo spremljali in ocenjevali,« je še dodal Hojs in zaključil: »Danes sporočite vsem tistim, ki so pozabili, namerno ali nenamerno, da imamo svojo državo, da jo hočemo narediti takšno, *kot smo si jo predstavljali v letih od 1989 do 1991, in da bomo to državo takšno tudi naredili. Živela Slovenija!«*

Slavnostni govornik na Polževem bi moral biti Janez Janša, kar pa zaradi odhoda na prestajanje zaporne kazni, kljub prizadevanjem organizatorjev ni bilo izvedljivo. Tako je Janšev govor prebral poslanec v Državnem zboru Republike Slovenije Zvonko Černač. Začel se je s pomenljivimi Trubarjevimi besedami: »Stati in obstati«. Janša se je v nagovoru dotaknil dogodkov med osamosvojitveno vojno leta 1991, ki so odločilno pripomogli k zmagi proti JLA. Omenil je zaustavitev kolone oklepnikov na Medvedjeku in Mostu pri Ormožu, minometni napad na pristajalno stezo vojaškega letališča v Cerkljah, zavzetje mejnih prehodov Rožna Dolina, Šentilj, Holmec, sestrelitev helikopterja, barikade po mestih in druge dogodke. Posebej je izdvojil najpomembnejšo bojno akcijo; zavzetje skladišča JLA pri Borovnici, ko je, kot pravi Janša v nagovoru, Krkovičeva specialna enota zajela več orožja kot vse slovenske partizanske enote v času druge svetovne vojne. »*Udeleženci te akcije si zaslužijo najvišje osamosvojitveno odlikovanje, znak svobode; morda bo samostojna Slovenija kdaj premogla predsednika republike, ki jim ga bo podelil.*« je še dodal Janša.

»Enotnost naroda, pogum njegovega oboroženega dela, trdna politična volja vladne koalicije Demos pod vodstvom dr. Jožeta Pučnika, realno načrtovanje in vodenje ter samoiniciativnost množice posameznih poveljnikov taktičnih enot teritorialne obrambe in policije so skovali zmago v vojni za Slovenijo. Zmago povzdignjeno v svoji končnosti na slovenski Olimp, zmago pomembnejšo od vseh bitk, ki so jih naši predniki mnogokrat žal tudi za tuj račun bojevali skozi vrtince nehvaležne zgodovine preteklih stoletij. Vojna za *Slovenijo je vsak dan odkrila na tisoče junakov v slovenskem narodu, fantov in mož, ki so iz ljubezni do domovine premagali strah. Za orožje so prijeli zato, da branijo svoj dom, svojo vero in postave, Slovenijo. Odlično so opravili, po zmagi so odšli na domove. Država jih je zaenkrat pozabila, domovina in zgodovina jih ne bosta nikoli, kajti to so bile svete ure, visoka pesem slovenskega naroda. Vstali smo in obstali, naredimo vse, da se še osvobodimo*«, je zaključil v svojem nagovoru Janez Janša.

V kulturnem programu so sodelovali kulturniki iz vseh treh občin: združeni godbi Stična in Dobrepolje pod vodstvom kapelnika Vladimirja Škrleca in Romana Gačnika, solist Matej Vovk ob spremljavi Urške Petek, Vokalni tercet za umret in Folklorna skupina KD France Prešeren Račna. Z recitacijami domovinskih pesmi sta sodelovala Tone Kuntner in Igor Pirkovič.

Praznovanje rojstnega dne domovine Slovenije pa se kljub dežju ni končalo tudi po uradnem delu slovesnosti, za kar je poskrbelo osebje hotela Polževo s svojimi dobrotami in Ansambel Jana Zrneca z zabavnim programom.

Matej Šteh

Poslanec Državnega zbora Zvonko Černač je prebral govor Janeza Janše

Lekarna Ljubljana bo jeseni začela z gradnjo prizidka k zdravstvenemu domu v Ivančni Gorici

Pred kratkim smo poročali o novem urgentnem vozilu v Zdravstvenem domu Ivančna Gorica, tokrat pa z veseljem lahko poročamo o še eni pridobitvi, ki se obeta zdravstvenemu domu in s tem tudi vsem občanom. Župan Dušan Strnad in direktor Lekarne Ljubljana Marjan Sedej sta 4. julija slavnostno podpisala pogodbo o podelitvi stavbne pravice v korist Lekarne Ljubljana, s čimer bo slednja lahko začela s pridobivanjem gradbenega dovoljenja za gradnjo novega prizidka k zdravstvenemu domu v Ivančni Gorici.

Načrti Lekarne Ljubljana se bodo lahko uresničili na podlagi odloka o lekarniški dejavnosti v občini Ivančna Gorica in navedene pogodbe o podelitvi stavbne pravice. Prizidek bo omogočil v prvi vrsti novo, boljšo in sodobnejšo lekarno v občini in kar je tudi izrednega pomena dodatne prostore za potrebe zdravstvenega doma. Na ta način se bodo lahko uresničili večletni načrti o razširitvi zdravstvenega doma. Prostorska stiska se je sicer delno razrešila po razširitvi v nekdanje vrtčevske prostore, vendar z razvojem kraja se širijo tudi potrebe občanov in tako bo omenjeni prizidek dodana vrednost zdravstvene oskrbe v naši občini. Kar pa je pri tem tudi pomembno, je to, da bo lokalna skupnost do novega objekta prišla sorazmerno finančno ugodno.

Župan Dušan Strnad je ob podpisu izrazil zadovoljstvo, da so pogovori obrodili sadove in bomo tako občani deležni kvalitetnejše oskrbe z zdravili in še boljše zdravstvene oskrbe v domačem kraju. Po besedah direktorja Sedeja obstoječa lekarna, ki posluje v najetih prostorih, ne zadostuje več potrebam prebivalstva na območju občine Ivančna Gorica, zato so se tudi odločili za tovrstni projekt. Ocenjuje, da bo investicija stala približno milijon evrov. Prizidek se bo razprostiral na površini dobrih tisoč kvadratnih metrov, gradbena dela pa naj bi stekla že jeseni tega leta.

Navdušenje nad načrti je ob podpisu pogodbe izrazil tudi izrazil tudi direktor ZD Ivančna Gorica Janez Zupančič, ki je vesel, da sta obe strani našli skupni interes, ki pa bo na koncu največ koristi prinesel prav občanom.

Matej Šteh

Kolofon

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo do 18. avgusta.

Klasje - Glasilo prebivalcev občine Ivančna Gorica; **Ustanovitelj časopisa:** Občinski svet Občine Ivančna Gorica; **Sedež uredništva:** Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, telefon: 781 21 30, faks: 781 21 31, e-pošta: klasje.casopis@siol.net, spletna stran: www.klasje.net; **Uredniški odbor:** Matej Šteh - *glavni in odgovorni urednik,* Leopold Sever - *Kratkočasnik, Siva in Severna stran,* Simon Bregar, Milena Vrhovec, Franc Fritz Murgelj, Jožefa Železnikar, Irena Brodnjak; **Lektoriranje:** Mateja D. Murgelj; **Oblikovna zasnova:** Robert Kuhar; **Priprava za tisk:** AMSET, d. o. o.; **Tisk:** Tiskarna Skušek d.o.o., Ljubljana, Časopis KLASJE izhaja v 6.000 izvodih mesečno in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

45. tabor slovenskih pevskih zborov

»Naj pod to goro zeleno še zelo dolgo zveni slovenska pesem«

Od 21. do 22. junija so se slovenski zbori iz zamejstva in domovine srečali na jubilejnem 45. taboru slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični. Tudi letos se je praznik slovenske pesmi začel s sobotnim koncertom zamejskih in slovenskih zborov iz tujine, osrednja prireditev pa je potekala v nedeljo, ko je pod geslom Pod to goro zeleno, nastopilo približno sto zborov, s čimer je bil zaključen tudi prvi vseslovenski teden ljubiteljske kulture.

Slavnostni govornik, predsednik Državnega sveta RS Mitja Brvar

Tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični je najbolj množično zborovsko srečanje v Sloveniji in brez dvoma edinstvena prireditev v občini Ivančna Gorica. Prireditev poteka v organizaciji upravnega odbora Tabora, OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični, Občine Ivančna Gorica in Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, seveda pa prireditve ne bi bilo brez krajanov in društev iz Šentvida in okolice, ki vsako leto poskrbijo za dobro počutje nekaj tisoč pevcev iz Slovenije in zamejstva.

Na sobotnem tradicionalnem koncertu zamejskih pevskih zborov se je v avli OŠ Ferda Vesela predstavilo 9 zborov. Tudi letos so v Šentvid prišli naši rojaki z Reke, Zagreba, Splita, Trsta, avstrijske Koroške, Zgornjega Senika, Banje Luke in ter Beograda in Zrenjanina. Predsednik Tabora Jernej Lampret jih je v nagovoru še posebej toplo pozdravil. Poudaril je pomen slovenske pesmi, ki vedno ostaja ista ne glede na različne družbene razmere. Ob tej priložnosti je podelil priznanje Združenju šoferjev in avtomehanikov Ivančna Gorica, ki je vsako leto nepogrešljivo pri organizaciji in izvedbi Tabora.

Slavnostni nagovor je imel predsednik Zveze kulturnih društev Slovenije, mag. Jože Osterman, ki je zbore iz zamejstva in tujine nagovoril tudi kot soorganizator letošnjega prvega vseslovenskega tedna ljubiteljske kulture. Prav njih je označil za tiste, ki veliko prispevajo k razmahu ljubiteljske kulture pri Slovencih, pa čeprav živijo onkraj meja matične domovine.

Koncert, na katerem so se predstavili tudi domačini, MPZ Vidovo, ŽPZ Vidovo in Vokalna skupina Šentviški slavčki, se je končal na prostem, ob zvokih Godbe Stična in tradicionalnem ognjemetu.

»Slovenska pesem je za slovensko dušo opoj brez primere«

Osrednje geslo letošnjega Tabora se je skrivalo v naslovu slovenske ljudske pesmi *Pod to goro zeleno,* izbrane pesmi pa so imele po besedah scenarista osrednje prireditve Staneta Pečka pridih hudomušnosti. Tej tematiki primeren je bil tudi nastop učenk in učencev šentviške šole, ki so skupaj z združenimi zbori živahno popestrili program. Združeni moški, ženski in mešani zbori so v programu zapeli pod vodstvom dirigenta Igorja Švare še devetnajst pesmi, med drugim so se poklonili tudi skladateljem Vasiliju Mirku, Radu Simonitiju, Jožetu Leskovarju in Lojzetu Lebiču, katerih obletnico rojstva se letos spominjamo.

Predsednik Tabora Jernej Lampret je pevcem izrekel zahvalo, da vztrajajo v zborovskih vrstah in negujejo slovensko pesem, kljub spremembam, ki jih doživljata kultura in današnja družba. Ob jubileju ni želel primerjati Tabora s tistimi izpred desetletij, saj se je stanje v družbi v vseh štirih desetletjih in pol večkrat močno spremenilo. Ob tej priložnosti je čestital dirigentu Igorju Švari, ki letos praznuje 40 let umetniškega ustvarjanja in je že več kot dve desetletji tudi taborski dirigent. S hvaležnostjo pa se je spomnil enega pobudnikov šentviškega tabora Toneta Kozlevčarja, katerega 100-letnico rojstva se spominjamo letos.

Osrednji letošnji govornik, predsednik Državnega sveta RS Mitja Bervar, je stopil pred pevce tudi kot kulturnik po srcu. Kot je sam povedal, je bil prvič na Taboru v Šentvidu kot 10-leten deček s klarinetom v roki, kot član

Veseli domačini, MPZ Dob prvič na Taboru

Godbe na pihala iz Štor, kasneje pa kot pevec in tudi zborovodja.

V nagovoru je slovensko pesem označil kot opoj brez primere. »Dihamo jo kot na*jčistejši zrak, pijemo kot najslajše vino, peti preprosto pomeni biti Slovenec,*« je dejal. Izrazil je veselje, da je v Šentvidu kot zastopnik področja kulture v Državnem svetu RS. Prav letos so Državni svet, JSKD RS in ZKD Slovenije podpisali sporazum o ljubiteljski kulturi, saj si po njegovem mnenju zasluži posebno pozornost in podporo. »Je *neuničljiv generator idej, motor ustvarjalnega druženja in sodelovanja med generacijami*«. Ozrl se je tudi v prihodnost šentviškega Tabora, saj je tradicija jasno sporočilo tudi za prihodnost – zborovsko petje živi in se ohranja predvsem zaradi zanesenjakov in ljubiteljev slovenske pesmi. *»Naj pod to goro zeleno«*še *zelo dolgo zveni slovenska pesem«* je še zaključil.

V programu so sodelovali še domača Folklorna skupina Vidovo, Godba Cerknica, Pihalni orkester Glasbene šole Grosuplje, voditeljica Anica Volkar in recitatorja Slavko Podboj in Breda Kranjc. Direktni televizijski prenos na TV Slovenija je iz Šentvida ponesel glas slovenske pesmi v prelepem sončnem vremenu širom po domovini. Organizatorji bi si seveda želeli, da bi bile zborovske vrste vsako leto bolj zapolnjene, pa vendar se ni treba vdajati pesimističnim napovedim o prihodnosti Tabora. Marsikaj bi se spremenilo že, če bi se šestim letošnjim zborom iz domače občine pridružil še kateri. Z optimizmom nas mora torej navdajati še eno letošnje sporočilo, zapisano na prireditvenem prostoru: »*Pevci, Šentvid je vaš*«*!*

Matej Šteh

Tudi letos so program popestrili učenci šentviške šole

Posebna zahvala za dolgoletno sodelovanje ZŠAM Ivančna Gorica

Jubilejni plaketi za 45. udeležbo na Taboru za domača zbora MPZ Vidovo in ŽPZ Vidovo

Najvišje taborsko priznanje sta prejela dolgoletna člana upravnega odbora, Jože Kastelic in Stanka Sadar.

Obvestilo o oddaji neprofitnih stanovanj v najem

Občina Ivančna Gorica bo v juliju 2014 na oglasni deski in spletni strani Občine Ivančna Gorica (http://www.ivancna-gorica.si) objavila javni razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem. Oddali se bosta stanovanji na naslovu Stantetova ulica 5a, 1295 Ivančna Gorica, in sicer eno stanovanje v velikosti 51,52 m2 in drugo stanovanje v velikosti 30,91 m2.

Kriteriji in merila za dodelitev stanovanja bodo določeni v razpisni dokumentaciji. Upravičenci za pridobitev neprofitnega stanovanja v najem bodo morali biti državljani Republike Slovenije in imeti na dan objave razpisa stalno prebivališče na območju Občine Ivančna Gorica. Stanovanje bo upravičencu dodeljeno po prednostni listi. Prosilci bodo uvrščeni na ločene liste v okviru liste A (niso zavezanci za plačilo varščine) oziroma liste B (zavezanci za plačilo varščine), odvisno od dohodka gospodinjstva.

Občina Ivančna Gorica

Kratke občinske

Gradnja šole in vrtca v Zagradcu v polnem teku

Na praznični dan, 29. maj, ko Občina Ivančna Gorica praznuje svoj praznik, je v Zagradcu potekala slovesna položitev in blagoslov temeljnega kamna za novo šolo in vrtec v Zagradcu. Vse od takrat pa do danes gradnja poteka v polnem teku. Na delu šole in vrtca je izvedena temeljna plošča, stene ter plošča 1. nadstropja. V podkletenem delu se zaključujejo dela do plošče pritličja, telovadnica se pripravlja za temeljno ploščo. Poleg gradbenih del vzporedno potekajo vsa potrebna strojna in elektro dela.

Izbran je izvajalec asfalterskih del v letu 2014

Župan Dušan Strnad in direktor podjetja Mapri Pro asfalt d. o. o. Primož Petrič sta prve dni v juliju podpisala pogodbo za asfaltiranje cest v Občini Ivančna Gorica v letu 2014. Na javnem razpisu za investicijsko vzdrževanje in gradnjo občinskih cest v občini Ivančna Gorica za leto 2014, katerega je Občina objavila v mesecu aprilu na portalu javnih naročil in občinski spletni strani, je bil kot najugodnejši ponudnik izbrano podjetje Mapri Pro asfalt d. o. o. Ponudnik je nastopil na razpisu skupaj s podizvajalcem CVP Inženiring d.o.o. iz Ljubljane, s katerim ima sklenjeno pogodbo za postavitev prometnih zapor, dobavo in postavitev vertikalne signalizacije ter čiščenje in pobrizg vozišča. Izvajalec v teh dneh že začenja z deli na območju naše občine.

V teku je prenova starega dela vrtca v Višnji Gori

Občina Ivančna Gorica je pred kratkim začela z energetsko sanacijo objekta vrtca Polžek v Višnji Gori, za

katero je jeseni lansko leto uspešno kandidirala na razpisu za sofinanciranje s strani Evropskega kohezijskega sklada. Vrtec v Višnji Gori je v začetku leta dobil dodatne prostore v novozgrajenem prizidku, z načrtovano energetsko sanacijo starega objekta pa se bo zaključila celotna investicija obnove in razširitve enote Polžek, ki jo obiskujejo najmlajši iz Višnje Gore in okolice.

Zamenjana bo konstrukcija strehe in kritina, sledi zamenjava oken in vrat ter nameščanje izolacije. Dela se bodo zaključila s toplotno zaščito skeleta objekta in novim zaključnim slojem, ki bo barvno usklajen z novim prizidkom. Ravno tako bodo s prizidkom usklajena tudi nova okna s senčili in vrata.

Izbrani izvajalec del na podlagi javnega razpisa je podjetje Jelovica Hiše, ki je gradilo tudi omenjeni prizidek k vrtcu. Občina bo iz Evropskega kohezijskega sklada prejela do 85 odstotkov upravičenih stroškov investicije, to je približno 42.000 evrov.

Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Kohezijskega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Trajnostna raba energije«; prednostne usmeritve »Energetska sanacija javnih stavb«.

Nova vrtina za vodovodni sistem Stiški potok in Leskovška planota

Pred kratkim je bila z namenom zagotavljanja kvalitetne in nemotene oskrbe s pitno vodo izvedena vrtina za vodovodni sistem »Stiški potok« in vodovod »Leskovška planota«. Globina vrtanja je bila 120 metrov. Sedanji zajetji za oba vodovoda, drenaža Izirk in zajetje za Leskovško planoto, imata občasno vodo slabe kakovosti, posledično pa se na območju pojavlja motnost vode. Stroške izdelave vrtine financira Občina Ivančna Gorca. Dela izvaja Javno komunalno podjetje Grosuplje, s podizvajalskim podjetjem Verbovšek s. p., hidrološko vrtanje in izgradnja vodnjakov iz Ljubljane.

Po zaključku vrtanja bodo v obdobju enega leta razširjene štiri analize. Če bo voda neoporečna, izda Ministrstvo za kmetijstvo in okolje – Agencija Republike Slovenije za okolje, vodno dovoljenje. Tudi kasneje bo potrebno vzorčenje v skladu s sanitarnimi predpisi. Nadzor bo opravil tudi sanitarni inšpektor.

Nova prometna ureditev v Šentvidu pri Stični

Občina Ivančna Gorica je na Portalu javnih naročil objavila javno naročilo po postopku oddaje javnega naročila za prometno ureditev okolice Osnovne šole Ferda Vesela Šentvid pri Stični. Rok za oddajo ponudb je 14. 08. 2014. Občina bo po izbiri izvajalca del začela z ureditvijo površin za pešce in parkirnih mest, saj je v prometnih konicah na območju šole in njene okolice velika koncentracija prometa osebnih vozil, avtobusov in pešcev.

Javna razgrnitev Občinskega podrobnega prostorskega načrta Zagradec - Dečja vas

Občina Ivančna Gorica je dne 18. 6. 2014 javno razgrnila dopolnjen osnutek Občinskega podrobnega prostorskega načrta Zagradec - Dečja vas, ki ga je izdelalo podjetje ACER d.o.o. Novo mesto. Dokumentacija je javno razgrnjena v prostorih Občine Ivančna Gorica, Sokolska ulica 8, v delovnem času Občine Ivančna Gorica, kulturnem domu Zagradec v času od 19.00 do 21.00 ure in na spletnem naslovu www.ivancna-gorica.si. Javna razgrnitev traja trideset dni, do 18. 7. 2014.

V času javne razgrnitve lahko k dopolnjenemu osnutku občinskega podrobnega prostorskega načrta Zagradec - Dečja vas, dajo pisne pripombe in predloge vse pravne in fizične osebe oziroma vsa zainteresirana javnost, na ta način, da jih vpišejo v knjigo pripomb na kraju javne razgrnitve, ali pismeno pošljejo na Občino Ivančna Gorica s pripisom: »Pripombe na dopolnjen osnutek OPPN Zagradec - Dečja vas«.

Gašper Stopar in Matej Šteh

V uporabo predali uličnI fitnes v Ivančni Gorici

V soboto, 14. junija, je pri nogometnem stadionu v Ivančni Gorici v organizaciji Občine Ivančna Gorica in Zveze športnih organizacij Ivančna Gorica potekalo slovesno odprtje fitnesa na prostem, poimenovanega »Street workout Ivančna Gorica«. Park z različnimi telovadnimi orodji je namenjen vsem, ki želijo spoznati t. i. uličnо vadbo in se aktivneje ukvarjati s športom na prostem.

Koncept uličnega fitnesa, ki izvira iz Ukrajine, je v pri nas še zelo mlad, a kljub temu po Sloveniji najdemo že okoli 20 takih in podobnih parkov, kot je ivanški. Kot je ob odprtju povedal župan Dušan Strnad, je izjemno ponosen, da je ivanška občina v skupini občin, ki se lahko med prvimi pohvalijo s tako pridobitvijo. V okviru slogana Prijetno domače se Občina Ivančna Gorica zaveda, da je za prijetno in kvalitetno bivanje treba prisluhniti vsem generacijam in tako je želja in ideja mladih fantov s pomočjo Občine, postala nov prostor za rekreacijo in druženje. »Sem vesel, da se mladi usmerjajo v šport, zato vedno z veseljem podpiram športne projekte, saj preko športa dobimo

poštene občane in občanke, ki prevzemajo t. i. vajeti in peljejo občino oz. državo v pravo smer« je povedal župan. Svoje odobravanje nad to vrsto rekreacije so pokazali tudi v Zvezi športnih organizacij Ivančna Gorica, s predsednikom Jožetom Kastelicem na čelu.

Odprtju so prisostvovali člani skupine Bar Wings iz Ivančne Gorice, njihov Marko Paradžikovič je bil tudi glavni pobudnik izgradnje uličnega fitnesa v Ivančni Gorici. Pridružil se jim je tudi predsednik športnega društva Jekleno telo Simon Grižon, eden od pionirjev tega športa v Sloveniji ter glavni sejalec ideje »Street workouta« pri nas. V znak zahvale je Paradžikovič županu podaril spominsko majico skupine Bar Wings.

Slovesnemu prerezu traku so prisostvovali župan Dušan Strnad, predsednik ZŠO Jože Kastelic, Marko Paradžikovič, Simon Grižon in izvajalec del Jože Polončič. Po uradnem odprtju parka so fantje iz različnih klubov z vseh koncev Slovenije prikazali vaje na drogovih. Lahko rečemo, da so ciljna skupina uličnega fitnesa mladi, ki želijo zdravo preživljati prosti čas in izoblikovati svoje telo, a gotovo bo park pritegnil tudi koga drugega. Temu smo bili priča tudi na dan otvoritve.

Ulični fitnes je v celoti financirala Občina Ivančna Gorica, uporaba vadbe pa je brezplačna in na lastno odgovornost.

Gašper Stopar

V e-poštne nabiralnike lahko prejmete Prijetno domače e-novice

Zagotovo že veste, da se v naši občini veliko dogaja. Ne trdimo, da morate biti obveščeni o čisto vsem, a zagotovo je veliko novic in dogodkov, za katere je smiselno, da jih ne prezrete. Ne obljubljamo, da so v naših novicah, poimenovali smo jih Prijetno domače novice, le pozitivne novice. Na te žal včasih nimamo vpliva.

Prepričani pa smo, da boste izvedeli veliko novega, zanimivega in koristnega za lažji in lepši vsakdan. Potrudili se bomo, da boste pravočasno obveščeni o novih občinskih pridobitvah, o delu župana, občinske uprave in občinskega sveta, prireditvah, kulturnih dogodkih, dosežkih naših občank in občanov in še marsičem. Vabimo vas torej, da se prijavite na Prijetno domače elektronske novice in se tako še bolj poistovetite s svojo občino.

Želite še dodaten razlog, zakaj se splača biti med prvimi na seznamu prejemnikov e-novic? Zato, ker bomo izmed vseh prva dva meseca (julija in avgusta) izžrebali deset tistih, ki boste prejeli uporabna in praktična darilca.

Prijavite se na spletni povezavi www.ivancna-gorica.si/prijetno-domace--novice.

Franc Fritz Murgelj

Še zadnjič v tem mandatu

V ponedeljek, 23. junija, je Občinski svet Občine Ivančna Gorica zasedal na 35. redni seji. Po besedah župana Dušana Strnada je bila to verjetno zadnja redna seja v tem mandatnem obdobju, saj se jeseni približujejo lokalne volitve in s tem konec mandatnega obdobja 2010–2014.

Svetniki in svetnice so najprej sprejeli Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o Zazidalnem načrtu I4/a »Novi center Ivančna Gorica, ki je bil po več letih dokončno sprejet, sočasno sprejet tudi odlok o programu opremljanja stavbnih zemljišč za območje tega zazidalnega načrta. Sledila je predstavitev javno razgrnjenega dopolnjenega osnutka Občinskega podrobnega prostorskega načrta Zagradec - Dečja vas, ki je javno razgrnjen do 18. julija 2014 in predvideva stanovanjsko sosesko v Zagradcu.

Za uresničitev načrtov v zvezi z rekonstrukcijo in modernizacijo ceste Stična-Vir je bil potreben sklep o ugotovitvi javne koristi ter nakupu oziroma razlastitvi nepremičnin in delov nepremičnin v k. o. 1810 Stična. Postopek razlastitve za nekaj zemljišč je očitno še edini pravni instrument, s katerim se bo načrtovana gradnja nove ceste lahko uresničila, žal pa to pomeni zavlačevanje postopka. Zato se cesta po zaključeni gradnji kanalizacije sanira le v obsegu, kot je bil pred gradnjo kanalizacije.

Občinski svet je še sprejel poročilo o delu Javnega komunalnega podjetja Grosuplje za leto 2013, Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o opravljanju lekarniške dejavnosti na območju občine Ivančna Gorica in sklep o podelitvi stavbne pravice, ki bo omogočal Lekarni Ljubljana gradnjo prizidka k zdravstvenemu domu v Ivančni Gorici. Nadalje so svetniki in svetnice sprejeli akcijski program za starosti prijazno občino Ivančna Gorica za obdobje od 2014 do 2020, program dela Zavoda Prijetno domače za leto 2014 in sklep o delni povrnitvi stroškov volilne kampanje za lokalne volitve v občini Ivančna Gorica za volilno leto 2014. Na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja je bilo sprejeto tudi soglasje k imenovanju Rože Kek za direktorico Mestne knjižnice Grosuplje, za prihodnje mandatno obdobje.

Gradivo, ki je bilo obravnavano in sprejeto na seji, je javno dostopno na občinski spletni strani, na naslovu www.ivancna-gorica.si.

Matej Šteh

Naši 90-letniki praznujejo

V času od izdaje zadnje številke Klasje je župan Dušan Strnad nadaljeval z obiski pri naših najstarejših občanih.

12. junija je v Fužinah pri Zagradcu župan voščil občanki Antoniji Jakoš, ki je praznovala okrogli jubilej 90 let.

24. junija je v Bakrcu svoj devetdeseti rojstni dan praznovala Ivana Miklič.

Predstavitev Srcu prijazne občine v Ivančni Gorici

V petek, 27. 6. 2014, je direktor podjetja iHelp Andraž Ogorevc predstavil koncept Srcu prijazne občine najprej Svetu za starosti prijazno občino potem pa še medgeneracijskemu odboru. Vsi so predstavitev sprejeli z velikim zanimanjem in navdušenjem. Svet za starosti prijazno občino bo županu predstavil koncept in predlagal pristop v varnostno mrežo Srcu prijaznih občin.

Povprečni klic na 112 traja dobro minuto. Ko operater pridobi pomembne podatke, aktivira ekipo in nato sledi izvoz reševalnega vozila, ki traja okoli minuto. Odvisno od lokacije, ure in vremenskih pogojev na cestišču je lahko čas prihoda reševalcev do ponesrečenca tudi 40 minut ali več! iHELP sistem v 20 sekundah aktivira iHELP varnostno mrežo (nujne kontakte ponesrečenca, iHELP reševalce in uporabnike). Prihod iHELP reševalcev je lahko že v 1 minuti od prejetja SOS alarma!

Kaj nam omogoča brezplačna aplikacija iHELP

- Pošlje SOS sporočilo s podatki lokacije, nesreče in pomembnimi zdravstvenimi podatki uporabnika
- Obvesti prijatelje, družino in uporabnike aplikacije v neposredni bližini
- Sproži klic na reševalne službe (številka 112)
- Vodi skozi temeljni postopek oživljanja
- Išče lokacijo najbližjih defibrilatorjev
- Nudi splošne izobraževalne vsebine in kako se odzvati na različne poškodbe

Kakšni so rezultati prehoda na ogrevanje z lesno biomaso v izobraževalno vzgojnem centru

Za nami je prva kurilna sezona po izgradnji kotlovnice in prehodu na ogrevanje z lesno biomaso. Poglejmo, kako se je projekt odrezal. Ugotovitve so povzete iz poročila energetskega managerja.

Občina Ivančna Gorica je za ogrevanje objektov, ki so priključeni na sistem DOLB IVC v kurilni sezoni 2013/2014 porabila več kot 33 % manj sredstev, kot če bi ostala na starem viru ogrevanja (v tej številki ni upoštevan objekt srednje šole). Pri tem v analizo niso vključeni stroški obratovanja in vzdrževanja sistemov (vsi stroški investicijskega vzdrževanja naprav in sistemov, stroški intervencij, stroški čiščenja dimnikov ter stroški rednega letnega servisiranja opreme) ter prihranki iz naslova prihrankov energije za pripravo sanitarne tople vode, ki se v objektih izven kurilne sezone pripravlja s pomočjo toplotnih črpalk in so bile v objekte vgrajene v sklopu projekta. Ne nazadnje je pomemben tudi ekološki vidik. Zaradi uporabe lesne biomase smo v treh objektih emitirali 206,5 ton CO2 manj, kot če bi ostali na fosilnih gorivih.

Poročilo, ki je predstavljeno, upošteva še nekatere parametre in je iz tega naslova še bolj ugodno, kot je bilo predstavljeno na seji Občinskega sveta. V obeh primerih pa je cilj več kot dosežen. Če na koncu povzamemo, smo dosegli:

- prehod na obnovljive vire energije (lesna biomasa);
- zmanjšali smo ogljikov odtis (206.500 kg manj CO2);
- dosegli smo prihranek pri stroških ogrevanja (več kot 20.000 EUR – brez objekta srednje šole);
- sledimo usmeritvam LEK in NEP (Lokalni energetski koncept, Nacionalni energetski program);
- lokalnim proizvajalcem se odpirajo možnosti za dobavo lesne biomase;
- kotlovnico so izgradili in opremili večinoma lokalni izvajalci;
- mladim smo približali energetsko učinkovit in okolju prijazen projekt.

Ob tem pa Občini Ivančna Gorica z izdajo koncesije ni bilo treba investirati, po preteku koncesijskega obdobja pa postane kotlovnica last občine. Torej, projekt se je, poleg tega, da je bil upravičen, izkazal tudi kot zelo uspešen. V prihodnosti pa je treba skupaj s sončno elektrarno koncept ogrevanja še bolj izkoristiti v izobraževalnem in promocijskem smislu, za kar se že porajajo zamisli. Brez dvoma pa bo kdo izmed nadobudnežev, ki obiskujejo vrtec, osnovno in srednjo šolo v prihodnosti prišel na kako idejo.

Tomaž Smole in dr. Simon Muhič

Tabela 12: Analiza rabe toplote in prihrankov za obdobje od oktobra 2013 do aprila 2014

OBJEKT	Raba toplote	Preračunano v količino goriva		Cena goriva dne 23.6.2014	Ekvivalenten strošek goriva za star energent	Strošek za toploto Iz DOLB IVC	Prihranek	Prihranek
	[MWh]	[litrov]		[EUR]	[EUR]	[EUR]	[EUR]	[%]
SŠJJ	445	ELKO	72295	1,0320	74.608,86	55.883,86	18.725,00	25,1
OŠ Stična	322	UNP MIX	55885	1,0021	56.002,78	36.197,77	19.805,01	35,4
Vrtec	91	UNP Propan	17419	0,9859	17.173,62	12.813,89	4.349,73	25,4

Vir: Poročilo energetskega managerja P002-14 AnalizaDOLB IVC – v03

Seja Občinskega sveta v senci volitev v Državni zbor – ENOTNI ZMAGUJEMO !

Svetniki svetniške skupine SDS smo se v sestavi: Janez Mežan, Irena Brodnjak, Janko Zadel, Ignacij Kastelic, Vera Hribar, Andreja Miše, Alojz Šinkovec, Milan Goršič in Tomaž Smole, udeležili zadnje seje pred dopusti, 35. po vrsti.

Na morda zadnji seji v tem mandatu smo obravnavali predvsem prostorska vprašanja. In sicer: Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o Zazidalnem načrtu I4/a »Novi center Ivančna Gorica, Predstavitev javno razgrnjenega dopolnjenega osnutka Občinskega podrobnega prostorskega načrta Zagradec - Dečja vas, Sklep o ugotovitvi javne koristi ter nakupu oziroma razlastitvi nepremičnin in delov nepremičnin v k.o. 1810 Stična. Seznanili smo se tudi s Poročilom o delu Javnega komunalnega podjetja Grosuplje za leto 2013, Akcijskim programom za starosti prijazno občino Ivančna Gorica za obdobje od 2014 do 2020, Programom dela Zavoda Prijetno domače za leto 2014.

Posebej velja izpostaviti Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o opravljanju lekarniške dejavnosti na območju občine Ivančna Gorica, s katerim smo sprejeli osnovo za dogovor z Lekarne Ljubljana, za izgradnjo prizidka k zdravstvenemu domu in vzpostavitvijo izpostave lekarne v Zagradcu. V teh dneh sta župan Dušan Strnad in direktor Lekarne Ljubljana dr. Marjan Sedej slavnostno podpisala pogodbo o podelitvi stavbne pravice v korist Lekarne Ljubljana. Omenjena pogodba bo Lekarni Ljubljana omogočala pridobitev gradbenega dovoljenja za gradnjo novega prizidka k zdravstvenemu domu v Ivančni Gorici, v katerem bo svoje prostore imela tudi lekarna.

Vse lepe novice pa se umikajo predvolilni kampanji, ki se približuje vrhuncu. SDS je postavljena v neenak položaj, saj je predsednik Janez Janša umaknjen s prizorišča s sodbo, ki posega v človekove pravice in katero tuji in domači eminentni pravniki smatrajo kot vprašljivo in nevzdržno. Kljub temu pa se gremo igrice in si podajamo pravičnost z Ustavnega sodišča na Vrhovno sodišče, pa malo zavlačujemo pa spet nazaj. Kdo ve, morda pa pride prav afera še za jesenske lokalne volitve?!!!!

Ob vsem tem pa je pozornost preusmerjena stran od programov, ki pa so ključni za nadaljnji razvoj Slovenije. SDS je svoj program strnil pod slogan ENOTNI ZMAGUJEMO s tremi ključnimi cilji:

- gospodarsko rast,
- pravičnost in
- delovna mesta.

V mandatu 2004–2008 smo že dokazali, da znamo in zmoremo postavljene cilje tudi uresničiti ! V letu 2007 je bil ustvarjen celo proračunski presežek. Uspešno smo predsedovali EU s predsednikom Janezom Janšo. Tudi v obdobju 2011–2012 smo sprejeli ukrepe, ki so bili ključni za okrevanje, kar je potrdila tudi Evropska komisija. Tudi v naši občini lepo napredujemo, kar so nam priznale tudi druge občine in strokovna javnost s priznanjem za četrto najbolj razvojno prodorno in uspešno vodeno občino v Sloveniji, ki ga je občina prejela na 8. dnevih občin in srečanju županov. Smo edina od večjih slovenskih občin, ki ni zadolžena, kar pomeni, da imamo potencial za uspešno črpanje evropskih sredstev. Za to imamo tudi potrebno znanje, kar smo dokazali s 25 MIO EUR vrednim projektom, ki se financira iz kohezijskega sklada, v sodelovanju s sosednjo občino Grosuplje, ki jo tudi vodi župan iz vrst SDS.

Na vseh nivojih dokazujemo, da zmoremo in znamo – zato je Slovenska demokratska stranka prava izbira. V nedeljo 13. julija zato obkrožite številko 12. – SDS.

Pridite na volitve, podprite nas - ENOTNI BOMO ZMAGALI!!!!

Janez Mežan,
vodja svetniške skupine SDS

Bolj kot desnici ali levici sem osebno zavezana resnici

Tako je v enem zadnjem intervjuju izjavila Ljudmila Novak, predsednica Nove Slovenije – Krščanskih demokratov. Zelo blagodejno zvenijo te besede v politično pregretem ozračju, ki se še stopnjuje v dneh pred izrednimi državnozborskimi volitvami. Toliko obljub in toliko zanimivih programov, ki nas vsi vodijo v svetlo prihodnost, smo prebrali te dni, da bi se človek lahko kar oddahnil. Končno se bo vse obrnilo na bolje! Saj smo naveličani krize, naveličani prerekanj in prerivanja za oblast.

Le kaj je oblast, privilegij in donosna služba, ali služba ljudem? Čeprav bi moralo biti slednje, smo zadnjih deset let priča prav nasprotnemu. Velike besede obljub, ko pa oblast izvolimo, se izbranci najprej neskončno dolgo dogovarjajo, ukvarjajo sami s seboj, iščejo zavezništva in končno začnejo vladati! Potem je najprej treba podreti vse, kar so si zamislili prejšnji in nato svet postaviti znova, namesto da bi se osredotočili na bistvene stvari in končno »umirili žogico«. Marsikje po svetu se v podobnih kriznih situacijah, kot je naša, znajdejo drugače, primejo skupaj in »potegnejo voz naprej«. Čudežev seveda ne more obljubiti nihče, tudi Krščanski demokrati ne, a njihova zavezanost pravičnosti, resnici in usmerjenost v malega človeka vliva upanje, ki je vredno volilnega glasu!.

Zadnja javnomnenjska raziskava, ki jo je agencija Mediana za RTV Slovenija opravila med 30. junijem in 1. julijem, je pokazala, da že skoraj 8 % volivcev zaupa NSi, kar je zanimiv pokazatelj, da si ljudje želijo nečesa novega! Prepričan sem, da strankin program, ki predvideva nizke davke, enostavne postopke in odprto gospodarstvo, vzbuja zaupanje in ljudi navdaja z optimizmom. Volivci bodo v nedeljo odločili in nato bomo videli, kaj od obljub bodo politiki uresničili!

V občini se ne gremo visoke politike, kar mi je kot občinskemu svetniku, enemu in edinemu z liste NSi izjemno všeč. Tako se brez prevelikih besed lahko posvečamo problemom naših ljudi, ki jih, tako menim, tudi dobro rešujemo. Občina je uspešna na vseh področjih. Zagotovo je še kje kakšen posamezen problem, ki bi se ga bilo dobro lotiti, a generalno gledano sledimo osnovni usmeritvi županovega programa in z gotovostjo lahko rečem, da večino ključnih odločitev sprejemamo soglasno. Zato tudi nimamo velikih nerešenih problemov, odprti smo za mnenja ljudi, skušamo se dejansko približati vsakomur in

vsem občanom omogočiti prijazno in prijetno bivanje v naši občini.

NSi v občinskem svetu predstavlja le slaboten glas, a včasih je pomembno že dejstvo, da smo zraven, da lahko z razpravo, pametno mislijo, predlogom ali usmeritvijo prispevamo k boljši odločitvi. Če se ozrem nazaj, na skoraj končan mandat, lahko s ponosom rečem, da sem v imenu NSi vedno zagovarjal resnico, zastopal interese malih ljudi, marsikdaj prispeval pomemben kamenček pri umiritvi strasti, ali k še boljši rešitvi, pa naj bodo to predlogi za reševanje zapletov pri Občinskem prostorskem načrtu, pri odlokih o komunalnem urejanju in organizaciji ravnanja z odpadki, ali pa pri uravnoteženih predlogih za kadrovske zadeve.

Za še boljše delovanje pa bi v naslednjem mandatu potrebovali še kakšen glas volivcev na jesenskih rednih volitvah. Prepričan sem, da boste občani stranki NSi v jeseni zaupali več mandatov, saj gre za tradicionalno stranko, z jasno in pregledno politično usmeritvijo v ljudi, v sodelovanje z vsako politično opcijo, stranko, ki ponuja dobre rešitve, ki je zazrta v prihodnost in neobremenjena s preteklostjo. Torej velja premisliti!

Milan Jevnikar,
občinski svetnik z liste NSi

Na podlagi 110. in 111. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB3, 45/08 in 83/12) ter 70. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 59/11 in 98/13) izdaja župan Občine Ivančna Gorica

SKLEP

O RAZPISU REDNIH VOLITEV V SVETE KRAJEVNIH SKUPNOSTI NA OBMOČJU OBČINE IVANČNA GORICA

I.

Redne volitve v svete krajevnih skupnosti: Ambrus, Dob pri Šentvidu, Ivančna Gorica, Krka, Metnaj, Muljava, Sobrače, Stična, Šentvid pri Stični, Temenica, Višnja Gora in Zagradec se opravijo v nedeljo, 5. oktobra 2014.

II.

Za dan razpisa volitev, s katerimi začnejo teči roki za volilna opravila, se šteje ponedeljek, 21. julij 2014.

III.

Volitve vodi in izvaja občinska volilna komisija.

IV.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Šifra: 041 - 0004/2014 -1
Ivančna Gorica, dne 2. julija 2014

Župan
Občine Ivančna Gorica
Dušan Strnad

Najvišja priznanja za dobrote iz Kmetije Ostanek in Kmetije pr' Špan

Na Ptuju so v mesecu maja pripravili jubilejno, 25. razstavo Dobrote slovenskih kmetij,na kateri se je predstavilo več kot 600 kmetij iz Slovenije in zamejstva. V ocenjevanje je bilo letos v trinajstih skupinah prijavljenih 1230 dobrot. Kruh, potice, siri, salame pa niso samo lepi na pogled, ampak tudi nadpovprečno okusni in narejeni izključno iz slovenskih sestavin. Na ocenjevanje pa sta svoje izdelke in pridelke uvrstili tudi Kmetija Ostanek iz Velikih Pec pri Šentvidu pri Stični in Kmetija pr' Špan iz Dolenje vasi pri Temenici in za svoje pridelke prejeli najvišja priznanja.

V kategoriji konzervirana zelenjava in drugi pridelki so Ostankovi za svojo znamenito vloženo rdečo papriko s česnom in peteršiljem, ki je pripravljena brez kuhanja, za domači »ajvar«, ki je poseben zaradi svoje teksture, saj je vsa paprika narezana na koščke, dodan je tudi česen in pekoči feferon ter za domačo zelenjavno mešanico prejeli zlata priznanja.

Kmetija Pr' Špan pa je v kategoriji mlečni izdelki, ki je bila z 227 predstavljenimi izdelki druga najbolj zastopana kategorija, za svoj dimljeni mladi sir prejela zlato, za svoj jogurt pa srebrno priznanje.

Damjana Ostanek Heric je ob prejemu najvišjih priznanj za svoje dobrote dejala, da je recept za okusne in prizna-

Posebnost z zlatim priznanjem nagrajenega domačega »ajvarja« s kmetije Ostanek je v njegovi teksturi, saj je vsa paprika narezana na koščke, dodan je tudi česen in pekoči feferon.

ne vložnine izbor najkakovostnejših surovin, ki jih v končni izdelek povežeš s tradicionalnimi metodami in dodaš neko svojo posebnost. Tako potrošniku zagotoviš sicer tradicionalni izdelek s svojim lastnim podpisom in svojstveno kulinarično izkušnjo, preko katere gradiš prepoznavnost svoje kmetije kot blagovne znamke.

Leta 1990 se je skupina zanesenjakov pod okriljem Turističnega društva

Branka Kotar s kmetije Pr' Špan je prepoznala tržno nišo in začela izdelovati dimljen mladi sir. Tako kot ocenjevalci na Ptuju so tudi kupci nad to redko gurmansko dobroto iz temeniške doline več kot navdušeni.

Ptuj in strokovnih služb današnjega KGZS Zavoda Ptuj odločila za organizacijo ocenjevanja in razstave dobrot, ki jih znajo s trudom izdelati pridne roke gospodinj in gospodarjev. Tudi letos so v tekmovalnem in predstavitvenem delu sodelovale kmetije iz Slovenije in zamejstva. Največ prijavljenih dobrot v ocenjevanje je bilo iz območja Savinjske in Koroške, kar 269 izdelkov. Med izdelki je bilo tradicionalno največ prijavljenih izdelkov iz moke (270), sledili so mlečni izdelki (227) in mesni izdelki (129). Dobitniki priznanj na državni razstavi Dobrote slovenskih kmetij svoje izdelke označujejo z znaki dobrot, kar prinaša velik promocijski učinek pri trženju domačih izdelkov.

Franc Fritz Murgelj

Kmetija odprtih vrat Javornik med desetimi najboljšimi slovenskimi gostilnami

Eden največjih in najbolj obiskanih slovenskih spletnih portalov že nekaj let spremlja kulinarično ponudbo po vsej Sloveniji in vsako leto predstavi lestvico najboljših slovenskih gostiln. Na lestvici Top gostilne 2014 z najlepšimi vrtovi in terasami se je med deseterico najboljših na šesto mesto uvrstila domačija Javornik, ki s svojo prvovrstno kulinarično ponudbo, ki temelji na lokalnih virih in edinstveno lokacijo ob bregu reke Krke vedno znova navdušuje ocenjevalce.

Kdor se lahko pohvali s kulinaričnim doživetjem pod taktirko Barbare Kotar Javornik, lahko le potrdi odločitev ocenjevalcev, ki so domačijo Javornik uvrstili ob bok morda bolj znanim gostilnam, kot so gostilna Pri Lojzetu na dvorcu Zemono, restavracija Strelec na Ljubljanskem gradu, restavracija 1906 v Hotelu Triglav na Bledu, gostilno AS iz Ljubljane in restavracijo Sophia Kempinski iz Portoroža.

»Kmečki in športni turizem v pravem pomenu besede. Postrvi, s katerimi znajo in ki postajajo tradicija, pa še nekaj jedi za zraven, da tistim, ki jim rečni prebivalci ne dišijo, ni dolgčas. Za povrh še sijajne sladice in dobra žganja,« so ob uvrstitvi domačije Javornik med deset najboljših slovenskih gostiln zapisali ocenjevalci.

Kombinacija kmečkega in športnega turizma ter vztrajnost pri oblikovanju ponudbe kulinaričnih dobrot iz lokalnih virov, kot so postrvi, divjačina ter domača zelenjava in sadje vedno dokazujejo, da sta se Barbara in Borut Javornik lotila uresničevanje svoje vizije na pravih temeljih. Na bregu Krke pripravijo zgolj jed ali dve iz vsake kategorije in pri glavnih jedeh imajo poleg postrvi še srno, pripravljeno na rožnato z dodatkom polente z makom in sladke omake iz jagodičevja, ki navduši vse. Tudi tiste, ki jim tradicionalna pečena postrv v koruzi in družbi limone ter tržaške in smetanove majonezne omake s koromačem ter kos ali dva maslenega krompirja, ne diši najbolje. Poleg izvrstnih svežih solat so Javorniki poznani še po svojih sladicah, kot sta marelična in malinova pita ter pita z jabolki in rabarbaro.

Franc Fritz Murgelj

Zelenjadnice, ki jih radi degustirajo tudi oslički in divjad

Tudi v naši občini je vse več ozaveščenih ljudi, ki spoštujejo neagresivno pridelovanje hrane in ki vedo, da je v smeri dolgoročnega ohranjanja zdravja smiselno ne le razmišljati, pač pa tudi delovati v tej smeri. Prav zato ima tudi Marija Kastelic iz istoimenske domačije z Velikega Kala nad Šentvidom pri Stični vse več zvestih odjemalcev svoje na ekološki način pridelane in predelane zelenjave in sadja. Marija je med ponudniki na tržnici za mnoge nov obraz, ni pa neznan vsem, ki ste kadarkoli od nje že potrebovali nasvet za nakup sadik zelenjave in cvetja. Marija Kastelic je tokratni obraz z ivanške tržnice.

Na Velikem Kalu Marija ob pomoči svojih domačih obdeluje dober hektar in pol obdelovalnih površin na povsem ekološki način. Na stenah domačije Kastelic sicer ne visijo različni certifikati, ki dokazujejo ekološko zavezo pridelavi, vendar za tretiranje svojih zelenjadnic in drugih posevkov uporabljajo enaka sredstva kot certificirane ekološke kmetije. Tako nas pri obisku kmetije Kastelic na Velikem Kalu ne sme presenetiti, če jih bomo »zasačili« pri tretiranju zelenjave z mlekom in pepelom. Kupci na domačiji in na tržnici si postrežemo z zelenjavo iz istega vrta, s katerega se oskrbuje tudi družina. Pravzaprav je obseg pridelave sezonske zelenjave relativno majhen in smo kupci na tržnici deležni zgolj viškov pridelkov. Obiskovalci ivanške tržnice so se hitro prepričali o izredni kakovosti pretežno z rokami in ljubeznijo pridelane sveže zelenjave, zato so pri Mariji kmalu začeli povpraševati tudi po drugih ekoloških pridelkih. Tako se lahko danes pri Kasteličevih poleg vse sveže sezonske zelenjave, ki jo potrebuje povprečna ivanška družina, oskrbimo tudi z okusnimi domačimi malinami, orehi, češnjami, jabolki, hruškami in drugim sadjem avtohtonih sort iz njihovega visokodebelnega sadovnjaka. Rednim Marijinim strankam pa tudi to ni bilo dovolj. Želeli so še več. Zato je Marija vključila med svojo ponudbo okusnih dobrot s Kmetije Kastelic z Velikega Kala tudi domačo slivovo in malinovo marmelado, jeseni pa bo prvič na voljo tudi domača ajdova moka in ajdova kaša. Za ajdo Kasteličevi pravijo, da je najboljši in najbolj hranljiv plevel. Seveda, pri njih se dobijo tudi domača jajca od kokoši ekstra proste reje in domači rezanci, brez katerih si slovenske družine ne moremo predstavljati popolnega nedeljskega kosila.

Se pa med poznavalci zdravilnih alkoholnih pripravkov zelo pohvalno govori o Kasteličevi zeliščni grenčici, ki se »kuha« celo leto in v katero vsaka ob svojem času svoje zdravilne učinkovine prispeva 39 različnih zelišč in cvetlic. Zelo cenjena pa je tudi njihova domača različica menda izvrstnih »borovničk«, ki ne smejo manjkati v nobenem gospodinjstvu. Borovničev liker med drugim tudi pospešuje prebavo, zato ga je priporočljivo spiti za šilce po dobrem obroku. Recept za njihovo rabo v zdravilne namene oziroma navodila za pravilno doziranje so skrbno zapisana in prilo-

Marija Kastelic pred svojim vrtom, v katerem vrtnine zelo rad degustira tudi sosedov osliček.

delovalno površino, kjer je danes velik plastenjak in nasad malin, navoziti več kot 50 velikih tovornjakov najbolj rodovitne zemlje. Letos načrtujejo še širitev obdelovalnih površin in postavitev še enega plastenjaka, saj smo se Ivančani precej razvadili in želimo tudi v zimskem času uživati sveži domači radič in motovilec. Tisti, ki prihaja iz dežel pod ekvatorjem, menda niti približno ni tako okusen in hranljiv. Spomladi pa lahko od Marije tudi izprosimo, da nam odstopi kakšno sadiko paprike, paradižnika in tudi kakšne solatnice.

Za vse bolj zaposlene gospodinje in gospodarje pa ima Marija tudi glede ozimnice prav priročno rešitev. Lahko jo namreč pooblastimo, da del svoje pridelane paprike, kumar in rdeče pese po starih tradicionalnih recepturah vloži namesto nas in nam tako prihrani veliko dela za pripravo ozimnice. Samo pravočasno jo morate poiskati na tržnici ali jo obiskati na njenem domu in ji potožiti, kako nimate časa vlagati, ker da pač tečni šefi želijo, da delate še pozno v noč, ob vikendih pa tudi otroci zahtevajo vse več vašega dragocenega časa in oh in sploh ... Zagotavljamo vam, nadvse rada vam priskočila na pomoč. Kdor pa bo jezika šparal, bo brez Marijinih dobrot pozimi stradal.

Kasteličevi so nas še posebej poprosili, naj zagotovo zapišemo, da zelo pohvalijo delo naše občinske uprave in njihov trud in pomoč malim pridelovalcem s tem, da so razpisi prilagojeni res najmanjšim kmečkim gospodarstvom, saj na evropskih zaradi majhnosti nikakor ne morejo sodelovati. Seveda pa pogrešajo še sistemsko rešitev in koncesionarja, ki bi tudi od malih kmetov odkupoval manjše količine sezonskih pridelkov, ki jih sami ne bodo uspeli prodati.

Za konec tega prispevka vam priporočam, da Marijo Kastelic obiščete na njeni domačiji na Velikem Kalu skupaj s svojimi otroki, saj jim bo nadvse zanimiva dogodivščina opazovati čredo oslov in domače in divje prašiče, ki se pasejo vsak v svoji obori neposredno ob vrtninah. Poleg svojega rednega življenjskega poslanstva so včasih tudi prostovoljni degustatorji Marijinih vrtnin. Več o tem in o onih drugih dogodivščinah, ki jih nisem omenil v zgornjih vrsticah, pa naj vam pove Marija sama.

Franc Fritz Murgelj

Praznik žetve na Kitnem Vrhu

Srpi zamenjali kombajn

Žetev pšenice, ječmena in drugih žitaric nekoč ni bila tako enostavna kot danes, ko to delo lažje in hitreje opravijo stroji. Žetev s srpi je tako, bolj žensko kot moško opravilo z dolgoletno tradicijo, v zadnjih desetletjih povsem zamrla. Žita so do šestdesetih let 20. stoletja želi večinoma s srpi, nato s posebnimi kosami. Tako so žuljave roke zamenjali stroji. Po zaslugi Turističnega društva Zagradec tradicija in skrb za ohranjanje kmečke tradicije ne bo zamrla. Njihova najodmevnejša vsakoletna prireditev je prikaz žetve na star način. Na letošnji, že štirinajsti žetvi po vrsti se je na Andrejkotovi njivi pod Kitnim Vrhom v nedeljo, 6. julija, pomerilo osemnajst žanjic in šest žanjcev.

Najprej se je predsednik TD Zagradec Slavko Blatnik, ki vsako leto bdi nad to najbolj obiskano etnološko prireditvijo v ivanški občini, v uvodnem delu pomeril v žetvi s srpom z ženo Betko in jo tesno tudi premagal. Tekmovanja so se poleg domačih tekmovalcev in tekmovalk udeležile še žanjice iz Žužemberka in Dolenjskih Toplic. Najprej so se pomerile žanjice, nato še žanjci. Zrela pšenica, na točno dvanajstih kvadratnih metrih veliki parceli, se je hitro podajala pod urnimi in spretnimi rokami žanjic. Moški spol ni bil v prevladi, a tudi zaostajal ni in če bi se štel samo čas, bi bili nekateri moški med absolutnimi zmagovalci. Staro kmečko opravilo, ki je letos potekalo pod vročim soncem, so budno, izpod sence mogočnega drevesa, spremljali tudi številni obiskovalci. Med najstarejšimi žanjci in žanjicami sta odlično sukala srp najstarejša 83-letna Marija Erjavec s Kitnega Vrha, ki je prejela tudi naziv »Naj žanjice« in »Naj žanjec« 83-letni Franc Grabnar, ki je med delom odložil celo svojo berglo. V ženski kategoriji je bila najboljša žanjica Marija Turk iz Lučarjevega Kala, pred Mileno Fabjan iz Dolenjskih Toplic in Mari Črnivec s Kitnega Vrha. Med žanjci je bil najboljši domačin Jože Črnivec, pred Alojzom Lekanom in Štefanom Ozimkom iz Repelj. Kot vsako leto je za pošteno sojenje in pravilno točkovanje (sem poleg časa spada tudi poravnani snopi, čistost rezi in vse kar je potrebno za dobro žetev) skrbela komisija, ki so jo sestavljali predsednica, direktorica KZ Stična Milena Vrhovec, Ludvik Zaletelj in Alojz Ferlin ter časomerilec Luka Blatnik.

»Naj žanjec« 83-letni Franc Grabnar iz Grma pri Radohovi vasi je med delom odložil celo berglo

»Naj žanjica« 83-letna Marija Erjavec s Kitnega Vrha

Skupinska fotografija udeležencev žetve s sodniško in organizacijsko ekipo

Za kulturni del in dobro voljo so poskrbele pevke iz Društva kmečkih žena Dolenjske Toplice in pevci, samo tekmovanje pa je s komentarji poživila tudi domačinka Sabina Erjavec. Celotno dogajanje pa se je po koncu preselilo na sredino vasi, kjer so prizadevni vaščani Kitnega Vrha in člani društva na Andrejkotovi domačiji pripravili svečan zaključek z veselico in vsem, kar sodi zraven.

Slavko Mirtič

Na Lučarjevem Kalu jubilejno 20. občinsko tekmovanje koscev

Na Lučarjevem Kalu je Turistično društvo Grča na vročo drugo junijsko nedeljo organiziralo že 20. občinsko tekmovanje koscev v ročni košnji.

Tekmovanje je bilo letos slabše obiskano kot druga leta. Organizatorji so ugotavljali, da je slabši udeležbi tako koscev kot tudi obiskovalcev botrovala košnja, ki je bila to nedeljo še v polnem zamahu. Vzroki pa so gotovo še drugi. Zanimivo, da letos tudi volilno leto ni pripomoglo k boljši udeležbi.

Jubilejne košnje na Lučarjevem Kalu se je tako udeležilo deset tekmovalcev. Nekaj jih je bilo tudi iz sosednje trebanjske občine. Člani komisije, ki je ocenjevala kosce, so bili: Anton Glavan iz Sušice, Ciril Bregar z Muljave in Milena Vrhovec (KZ Stična).

Pri tekmovalcih nad 60 let je 78- letni Avgust Kuhelj s Kitnega Vrha znova dokazal, da zna in zmore še vedno vihteti koso. Upravičeno je prejel pokal za »naj kosca«.

V kategoriji od 40 – 60 let je še vedno nepremagljivi Slavko Blatnik s Kitnega Vrha. Pri mlajših se je zelo izkazal Gregor Zupančič z Malega Globokega. Najmlajši kosec je bil 13-letni Žan Trunkelj iz Podšumberka, ki že zelo spretno kosi. Od ženskih predstavnic je tudi tokrat dokazala Betka Blatnik s Kitnega Vrha, da se v košnji lahko kosa z moškimi.

Vsi tekmovalci so prejeli priznanja in praktične nagrade, najboljši pa diplome. Upajmo, da zagnanim članom in članicam TD Grča z Lučarjevega Kala ne bo zmanjkalo zagona in nas bodo še razveseljevali s svojimi prireditvami tudi v prihodnje.

Milena Vrhovec

Krajevni praznik KS Ambrus

V torek, 24. junija, je na predvečer dneva državnosti potekalo v Ambrusu praznovanje krajevnega praznika. Krajevna skupnost Ambrus in domače kulturno društvo sta v sodelovanju z ostalimi društvi pripravili bogat kulturno-zabavni program.

Prireditev se je začela z odprtjem letne razstave lončarskih izdelkov, ki so jih izdelali udeleženci ustvarjalnih delavnic pod vodstvom domače ustvarjalke Marjete Baša. Uvodno besedo v slavnostni del večera je z državno himno imel Mešani pevski zbor Ambrus, nato pa je vse navzoče nagovoril župan Dušan Strnad. Kot je dejal, je v zadnjih letih iz Ambrusa nastala prava »pravljica«, ne nazadnje to potrjuje tudi nagrada za eno najlepših vaških jeder v Sloveniji, ki jo podeljuje Turistična zveza Slovenije. Vse to kaže na možnosti za razvoj kraja in turizma tudi v prihodnosti.

Predsednik KS Ambrus Ciril Šinkovec je v svojem nagovoru izrazil zadovoljstvo nad pred kratkim urejenim parkiriščem v središču kraja, ki ravno v teh dneh pridobiva svojo končno podobo. V bližnji prihodnosti je želja krajevne skupnosti, da bi skupaj z Občino Ivančna Gorica obnovili fasado na kulturnem domu in podružnični šoli v Ambrusu. Krajani se veselijo tudi gradnje nove šole in vrtca v Zagradcu, ki bo velika pridobitev za ambruško krajevno skupnost in šolarje iz tega območja.

V kulturnem programu so se predstavili poleg že omenjenega mešanega pevskega zbora, še Moški pevski zbor Ambrus, Blaž Mohorčič in Neža Trpin s plesno točko, učenki PŠ Ambrus z recitacijo, humorist Sašo Tratar in ambruški harmonikarji. O projektu »poletne delavnice«, ki ga bo organiziralo tamkajšnje kulturno društvo pa je spregovorila Maja Tratar.

Za izvedbo celotnega projekta je kot minula leta tudi letos poskrbela Melita Mersel Hočevar.

Prireditev se je tudi letos tradicionalno zaključila na športnem igrišču, kjer je bil za vse obiskovalce na voljo nepogrešljiv golaž.

V Ambrusu pa bo zopet pestro v soboto, 19. julija, ko bo domače gasilsko društvo prevzelo novo gasilsko vozilo in priredilo gasilsko veselico.

Gašper Stopar

Tradicionalna maša za domovino na Valični vasi in srebrna maša vojaškega vikarja Jožeta Pluta

Vojaški vikariat, Krajevna skupnost Zagradec, župnija Zagradec, Društvo Publius Maximius Valična vas, Društvo sv. Modesta in vaščani Valične vasi, so v nedeljo, 22. junija, v počastitev dneva državnosti pripravili tradicionalno mašo za domovino s kresnim večerom. Ob tej priložnosti je domačin msgr. dr. Jože Plut obhajal 25 let duhovniškega poklica.

Tradicionalna slovesnost v počastitev 25. junija - dneva državnosti, se je tudi letos začel z mašo za domovino, ki jo je ob somaševanju duhovnikov vodil predsednik Slovenske škofovske konference msgr. Andrej Glavan. Ob tej priložnosti je potekalo tudi slovesno praznovanje srebrnomašnega jubileja vojaškega vikarja in domačina Jožeta Pluta, ki letos obhaja 25 let duhovništva. V nagovoru je škof Glavan orisal njegovo duhovniško pot, ki se je začela v Škofji Loki, kjer je bil prav Glavan takrat župnik. Jože Plut je kasneje postal prvi vojaški kaplan v Slovenski vojski, kjer danes deluje kot vodja vojaškega vikariata. Sveto mašo so obogatili pevci cerkvenega pevskega zbora Zagradec pod vodstvom Roberta Kohka.

Srebrnomašniku so čestitke izrekli njegovi sodelavci, namestnik načelnika generalštaba Slovenske vojske brigadir Andrej Osterman, vaščani Valične vasi, zagraški pevci in župan Občine Ivančna Gorica Dušan Strnad.

Za njegove zasluge pri prepoznavnosti občine v slovenskem in širšem prostoru ter za njegov doprinos k razvoju kraja, je župan izročil vikarju Plutu spominski kovanec Prijetno domače.

Škof Glavan je ob tej priložnosti blagoslovil lipo, zasajeno v spomin na 600-letnico ustoličenja zadnjega koroškega vojvode Ernesta Železnega, ki je leta 1414 na Gosposvetskem polju oblast prejel po starem običaju iz rok kmeta.

Sveti maši je sledilo veselo druženje s kulturnim programom. Nastopili so Ansambel Urok, Mešani pevski zbor Zagradec in recitatorji. Zvečer so kres zanetili brigadni general Bojan Pograjc, predsednica Krajevne skupnosti Zagradec Biljana Gartner ter vikar Jože Plut.

Gašper Stopar

19. popotovanje po Rimski poti od Ivančne Gorice do Dvora

Na lepo, sončno nedeljo, 15. junija 2014, je potekalo že 19. popotovanje po Rimski poti, ki po neprometnih, krajevnih poteh vodi od Ivančne Gorice do Dvora pri Žužemberku. Kolesarskega popotovanja se je udeležilo nekaj čez 100 kolesarjev vseh starosti, ki so v lepem, sončnem vremenu, ki je bil kot nalašč za kolesarjenje, igraje prekolesarili to skoraj 25 kilometrsko pot. Ostanki nekdanje Rimske poti danes kolesarja vodi po kolovoznih, gozdnih in krajevnih poteh, ki poskrbijo za sproščeno in brezskrbno popotovanje, prava popestritev pa so postanki na kmetijah in pri domačinih, ki kolesarjem vselej namenijo okrepčilo in prijazno besedo.

Kolesarska karavana je letos pot začela v središču Ivančne Gorice, kjer je vse zbrane nagovoril podžupan Tomaž Smole, organizatorji pa so pobirali prijave in dajali napotke vsem udeležencem. Kolesarji so komaj čakali, da poženejo svoje »bicikle«, za varen start pa so poskrbeli člani ZŠAM Ivančna Gorica. Ob poti so kolono kolesarjev spremljala gasilska vozila prostovoljnih gasilskih društev Zagradec, Žužemberk in Dvor, za izvidnico pa sta bila ves čas na voljo dva izvrstna motorista iz Moto kluba Element 26. Vse skupaj je potekalo pod budnim očesom medicinske ekipe, ki je karavano spremljala z reševalnim vozilom. Popotovanje je minilo brez zapletov, razpoloženje je bilo več kot odlično in na cilju je vse zbrane lahko pozdravil tudi župan občine Žužemberk, Franc Škufca.

Letos se je v organizacijo prireditve prvič vključil tudi Zavod Prijetno domače, ki se je z veseljem pridružil vsakoletnim organizatorjem, novost letošnje izvedbe tradicionalnega popotovanja je bila tudi ta, da je prireditev potekala v sklopu Kolesarskega dneva v Srcu Slovenije. Tako je bil aktivno v soorganizacijo vključen tudi Razvojni center Srca Slovenije. Skupaj s Turističnim društvom Ivančna Gorica, Turističnim društvom Suha krajina, Turističnim društvom Krka in OTZ Ivančna Gorica je prireditev dosegla dober odziv, udeleženci pa so varno in zadovoljno prispeli na cilj ter vsi v en glas zatrdili, da se zopet vidimo prihodnje leto, na že jubilejnem 20. popotovanju po Rimski poti.

Miha Genorio

Tadej Brgles, zmagovalec kiparjenja z motorno žago na Gradišču

V dneh od 13. do 15. junija so na Gradišču nad Stično zopet zapele motorne žage. Že drugo leto zapored je Društvo kiparjev z motorno žago priredilo festival kiparjenja in državno prvenstvo v hitrostnem kiparjenju z motorno žago. Društvo, ki ima sedež v naši občini in članstvo iz vse Slovenije se je spet izkazalo za uspešnega organizatorja.

Festival kiparjenja z motorno žago se je začel že v petek, glavni del tridnevnega programa pa je potekal v soboto, ko je potekalo drugo državno prvenstvo v hitrostnem kiparjenju.

Za naslov državnega prvaka se je letos pomerilo kar osemnajst kiparjev iz vseh koncev Slovenije, eden celo iz Hrvaške. Lani se je tekmovanja udeležilo sedem kiparjev, kar pomeni, da je zanimanje za to vrsto športa oz. umetnosti iz leta v leto večje.

Tekmovanje je spremljala petčlanska komisija v sestavi Jelka Rojec, Samo Kenda, Marjan Krajnc, Slavica Čamer in Stanka Kramberger. Žirijo je letos najbolje prepričal Tadej Brgles iz Ljubnega pri Savinji, ki je v eni uri izdelal skulpturo divjega petelina in tako prejel laskavi naziv »Kiparja z motorno žago - Gradišče 2014«. Drugo mesto je dosegel Mitja Cencel, tretje pa Rado Nadvešnik. Med tekmovalci je bil tudi letos predsednik Društva kiparjev z motorno žago Vlado Cencel iz Velenja, sicer po rodu naš rojak iz Šentvida pri Stični.

Tega edinstvenega tekmovanja v Sloveniji se je udeležil tudi župan Dušan Strnad, ki je odprl tekmovanje in izrazil zadovoljstvo, da je priljubljena izletniška točka Gradišče z Lavričevo kočo postala dom kiparjev z motorno

žago. Tridnevno srečanje na Gradišču se je zaključilo v nedeljo z odprtjem razstave skulptur.

Gašper Stopar

90-letni jubilej muljavskih gasilcev

Letos Prostovoljno gasilsko društvo Muljava praznuje okrogli jubilej 90 let delovanja. Osrednja svečanost v jubilejnem letu je potekala v soboto, 14. junija, ko so slovesno prevzeli novo sodobno motorno črpalko znamke Rosenbauer. Ob tej priložnosti je društvo izdalo tudi zbornik o zgodovini društva.

Svečanost ob 90-letnici PGD Muljava se je začela s slovesno povorko članic in članov domačega društva, drugih društev iz občine Ivančna Gorica in gasilskih vozil, s katerimi razpolagajo naša gasilska društva. V slavnostnem nagovoru je predsednik PGD Muljava Milan Bregar orisal 90-letno pot društva, ki je bilo ustanovljeno 22. junija 1924. Ob koncu se je zahvalil vsem, ki so pripomogli k nakupu nove motorne črpalke znamke Rosenbauer Fox III in kakorkoli pomagajo pri delovanju društva. »Z vami že 90 let – a le z vašo pomočjo,« je še zaključil predsednik Bregar.

Zbrane goste, gasilke in gasilce so nagovorili predsednik Gasilske zveze Ivančna Gorica Lojze Ljubič, član upravnega odbora Gasilske zveze Slovenije in predsednik regijskega sveta Uroš Gačnik in župan Dušan Strnad. Kot je dejal župan, se letos Muljava veseli več obletnic, saj letos mineva tudi 170-letnica rojstva Josipa Jurčiča, obletnica delovanja letnega gledališča, prav tako pomemben pa je tudi jubilej muljavskega gasilskega društva, ki je vpeto v krajevno in občinsko dogajanje. Poudaril je tudi opremljenost gasilskih enot, zato je toplo pozdravil novo pridobitev v PGD Muljava, ki bo pomembna za posredovanje ob različnih nesrečah. Dotaknil se je tudi načrtov, ki jih ima društvo pri gradnji novega gasilskega doma in zagotovil podporo občine tudi pri teh načrtih. Ob 90-letnici je vsem članom in članicam izrekel čestitke, ob prevzemu nove motorne črpalke pa zaželel, da bi jo za intervencije uporabili čim manjkrat in čim večkrat za vaje ter tekmovalne namene.

Sledil je slovesni prevzem nove motorne črpalke. Župan Strnad je najprej predal simbolični ključ črpalke v obliki lesenega zaganjača poveljniku PGD Muljava Alešu Tomažinu, ta pa je nato zaganjač predal strojniku Branku Glavanu. Slednji je na to črpalko tudi zagnal, čisto pravo demonstracijo, kako sodobna črpalka deluje, pa so prikazali ob koncu slovesnosti člani tekmovalne desetine.

Slavnostni trak so ob prevzemu črpalke prerezali starosta domačega društva Ciril Jurčič, nekdanji predsednik Alojz Ihan in dolgoletni poveljnik Albin Špendal, župnik Tone Pahulje pa je opravil blagoslov, da bi nova pridobitev dobro služila potrebam gasilcev in vseh krajanov.

PGD Muljava je ob jubileju podelilo jubilejne zahvale članom, gasilskim društvom, organizacijam in donatorjem. Ob tej priložnosti sta predsednik GZ Ivančna Gorica Lojze Ljubič in poveljnik GZ Ivančna Gorica Lovro Markovič podelila posebno priznanje GZ Ivančna Gorica članom PGD Muljava, in sicer Jožici Glavan, Stanetu Kovačiču in Leopoldu Bregarju, posebno spominsko plaketo pa je prejelo tudi PGD Muljava. Društvo je iz rok Uroša Gačnika prejelo tudi posebno priznanje Gasilske zveze Slovenije.

Da je bila slovesnost še bolj svečana so poskrbeli člani stiške godbe, Moški pevski zbor Muljava, članici KD Josipa Jurčiča in mladi harmonikaši. Društvo je ob tej priložnosti izdalo tudi lično pripravljen zbornik, ki govori o zgodovini društva in kraja. Slovesno praznovanje se je nadaljevalo z gasilsko veselico in ansamblom Topliška noč.

Matej Šteh

90 let PGD Muljava

Pobudnik za ustanovitev Gasilskega društva Muljava je bil Franc Samec, vodja šole na Polju.

V ustanovnem zapisniku piše: »Lepi razvoj gasilskega društva na Krki in živa potreba takega društva v vsaki občini je napotila tudi može in fante v občini Muljava, da so pričeli misliti na njegovo ustanovitev. Kadar je bila kje zbrana večja družba, je skoraj vedno prišel pogovor na gasilsko društvo. Društvo naj bi obsegalo občino Muljava in bližnje vasi občine Krka (Sušica, Potok, Oslica, Leščevje in Mevce) in del občine Gorenja vas (Gorenja vas in Črnelo). Muljava, kot središče teh vasi, se je smatrala za naraven sedež tega društva.«

Na Binkoštni ponedeljek 9. 6. 1924 se je zgodil ustanovni občni zbor, vendar je bil zaradi nekaterih napak prestavljen na 22. 6. 1924, takrat pa so izvolili deset članski odbor in Gasilsko društvo Muljava je bilo rojeno. Ustanovitelji so se zavedali, da so zagrizli v kislo jabolko, saj je bilo potrebno veliko dela, denarja in volje, da je društvo lahko povsem zaživelo. Prvi cilj vodstva društva je bil kupiti vprežno brizgalno, da bi se lahko učinkovito borili z ognjenimi zublji. Člani društva so z različnimi dejavnostmi poskušali zbrati čim več sredstev za uresničitev visokih ciljev, med temi dejavnostmi je tudi uprizarjanje Jurčičevega Desetega brata. S tem je društvo poseglo tudi na kulturno področje samega kraja. Vprežna brizgalna je bila prevzeta 18. 4. 1927 in je še vedno v lasti društva. Po pridobitvi brizgalne so bile vse sile usmerjene v gradnjo gasilskega doma, kateri, s kasnejšo dozidavo, še danes služi svojemu namenu. Leta 1940 je bila kupljena in prevzeta nova motorna črpalka znamke ILO. Potem pa je prišla vojna vihra, v kateri je okupator gasilsko društvo razpustil, žal se je v tem času uničil tudi večji del društvenega arhiva, med redkimi dokumenti, ki so se ohranili pa je tudi ustanovni zapisnik društva. Takoj po vojni je društvo nadaljevalo s svojim delom. Motorno črpalko je bilo treba popraviti, za kar je poskrbel član društva, z deli od italijanskega kamiona, poškodovanega v vojnem času.

Leta 1963 je društvo kupilo prvo rabljeno vozilo znamke Opel Blitz. Nato je prišlo leto 1972 in občni zbor, na katerem je takratni poveljnik Franc Kralj poročal: »Opel Blitz nevozen, motorka Ilo nezanesljiva, operativno smo nesposobni«, zato so se v društvu odločili za nakup avtomobila Jeep s prikolico in novo motorno črpalko znamke Ziegler, ki je bila v rabi vse do danes.

Leta 1973 je društvo razvilo novi prapor. Leta 1977 je sledila preureditev doma z dozidavo sejne sobe in stolpa. Leta 1984 pa je bil kupljen kombi znamke IMV, ki ga je društvo prevzelo ob praznovanju 60-letnice. Tega leta je bil tudi sprejet sklep, da društvo usmeri vse sile v izgradnjo novega gasilskega doma. Leta 1994, ob praznovanju 70-letnice je društvo razvilo novi prapor s podobo svetega Florijana, leta 1997 pa je bilo prevzeto vozilo GVC 16/20, katero je bilo rabljeno kupljeno v Avstriji, dodelana pa je bila tudi nadgradnja. Od leta 2003 pa do 2009 je društvo kupovalo opremo, ki jo mora imeti po zakonodaji za kategorijo, ki ji pripada. V tem času so se operativni člani izobraževali na raznih tečajih v društvu, v organizaciji Gasilske zveze Ivančna Gorica in pa v gasilski šoli na Igu. Leta 2011 je bilo prevzeto novo vozilo GVM-1 Volkswagen Transporter 2.0 TDI 4Motion, medtem ko leta 2013 društvo kupi motorno črpalko znamke Rosenbauer FOX III.

V letu 2013 se je začela uresničevati tudi več desetletij stara želja po izgradnji novega gasilskega doma, saj je društvo kupilo primerno zemljišče za gradnjo. Ob jubileju so torej oči že zazrte v prihodnost.

Iz nagovora predsednika PGD Muljava, Milana Bregarja

7. orientacijski tek GZ Ivančna Gorica v Šentvidu pri Stični

Gasilska zveza Ivančna Gorica je v sodelovanju s Prostovoljnim gasilskim društvom Šentvid pri Stični v soboto, 31. maja, v Šentvidu organizirala in izvedla 6. orientacijski tek za pionirje, mladince in pripravnike gasilskih društev. Tekmovanja, ki je potekalo v lepem in toplem vremenu, so se udeležile številne ekipe, ki so se pomerile na različno dolgih progah.

Pionirji so z mentorji tekli na progi dolgi 2 km, mladinci in pripravniki so tekli brez mentorjev, in sicer prvi na progi dolžine 3 km, drugi pa na progi dolžine 5 km. Vse ekipe so morale obiskati določeno število kontrolnih točk, na katerih so pod budnimi očmi sodnikov morali prikazati določena gasilska znanja in veščine. Skupni rezultat pretečene poti je sestavljal čas teka in morebitne kazenske točke, če jih je posamezna ekipa prejela na kontrolnih točkah. Tekmovalce so pozdravili in spodbujali tudi ugledni predstavniki GZ Ivančna Gorica, in sicer predsednik Lojze Ljubič, poveljnik Lovro Markovič, podpoveljnik Janez Kastelic, poveljnik sektorja Šentvid Brane Praznik, poveljnik PGD Šentvid Bojan Rus in ostali.

Rezultati:

Pionirke
1. Stična 1
2. Stična 2
3. Šentvid pri Stični 1

Pionirji
1. Ambrus 1
2. Stična 1
3. Višnja Gora 1

Mladinke
1. Ambrus 2
2. Stična
3. Zagradec

Mladinci
1. Dob pri Šentvidu 2
2. Krka 1
3. Muljava

Pripravnice
1. Stična
2. Zagradec

Pripravniki
1. Zagradec mesto Stična
2. Višnja Gora

Pripravili mladinki PGD Šentvid pri Stični:
Daša Laria Perklič in Tanja Merlak

Slovesnost ob prevzemu novega gasilskega vozila v Zagradcu

Ljudem pomagati v nesreči, ob požaru in raznih naravnih nezgodah, je glavno vodilo gasilcev Prostovoljnega gasilskega društva Zagradec, ki pokriva skrajno jugovzhodno, suhokranjsko območje občine Ivančna Gorica. Da pa je njihova humana in prostovoljna dejavnost pri reševanju in pomoči sočloveku uspešna, je potrebna tudi primerna in sodobna oprema.

V soboto, 28. 6. 2014, se je zagraškim gasilcem uresničila ena največjih želja, v uporabo so predali novo gasilsko vozilo, katero je zamenjalo že dobrih trideset let staro vozilo. Za vso Krajevno skupnost Zagradec, bližnjo in daljno okolico je bila ta sončna sobota, dan slovesnega praznovanja ob prevzemu novega gasilskega vozila. Praznovanje se je začelo s slovesno parado, ki se je udeležilo obširno gasilsko članstvo iz Gasilske zveze Ivančna Gorica ter bližnjih gasilskih enot iz sosednjih občin. V paradi je sodeloval ešalon dvajsetih praporščakov in dobra stoterica svečano uniformiranih gasilk in gasilcev ter gasilske mladine, na katero pa so v Zagradcu zelo ponosni, saj se z zelo dobrimi uspehi vračajo iz gasilskih tekmovanj v okviru občine, regije kot tudi iz državnih tekmovanj. Parado pa je popestrila tudi kolona 23 gasilskih vozil vseh sodelujočih gasilskih enot. Častna tribuna z gasilskimi funkcionarji, predstavniki družbene in lokalne skupnosti je spremljala parado, ki je potekala po cesti od trgovine do prireditvenega prostora pred župnijsko cerkvijo, kjer pa je že bilo parkirano novo gasilsko vozilo, okra-

šeno s cvetjem in venci.

Po odpeti državni himni domačega mešanega pevskega zbora pod vodstvom Roberta Kohka, se je proslava nadaljevala z nagovorom predsednika PGD Zagradec Slavka Ferlina in poveljnika Slavka Zaletela, ki je predstavil novo vozilo. Pozdrave in čestitke pa sta izrekla tudi župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad in predsednik Gasilske zveze Ivančna Gorica Alojz Ljubič. Simbolično sta nato predala vozilo v uporabo, tako da sta maketo ključa izročila poveljniku Zaletelju, on pa vodji voznega parka Andreju Pintarju. Slednji je po zaobljubi o varni in redni uporabi vozila, vžgal novo gasilsko vozilo in z zvočnimi in svetlobnimi signali simbolično preizkusil vozilo.

Za varno in uspešno delo z novim vozilom sta opravila blagoslov domači župnik Boris Žerovnik in prvi slovenski vojaški vikar, msgr. dr. Jože Plut, ki je pred tednom dni obhajal svoj srebrni jubilej mašniškega posvečenja v njegovi rojstni Valični vasi. Plut je v nagovoru poudaril pomen hrabre nabave novega vozila, z dobrimi voznimi lastnostmi za dostop do težavnejšega terena in opremo primerjal z opremo Slovenske vojske, ki jih pripadnik je in s katero tudi oni priskočijo na pomoč ob nesrečah.

Po opravljenem blagoslovu so organizatorji podelili spominske plakete prisotnim gasilskim društvom, organizacijam in donatorjem. Zahvalo je prejel tudi izvajalec gasilske nadgradnje, direktor podjetja GVP iz Slovenske Bistrice, g. Marijan Pušnik.

Predsednik in poveljnik GZ Ivančna Gorica sta ob tej priložnosti podelila tudi občinska gasilska priznanja.

Prireditev, ki jo je povezovala tajnica društva Darja Košak, se je zaključila z venčkom slovenskih narodnih plesov Folklorne skupine Zafradec, pod vodstvom Miroslave Hrovat. Seveda pa je bil zaključek te slovesnosti pravzaprav začetek vsesplošnega rajanja vseh prisotnih, saj se je slovesni prevzem vozila nadaljeval z gasilsko veselico in s srečelovom. Za zabavo je poskrbel slovenski pevec Dejan Vunjak z Brendijevimi barabami, za lačne in žejne obiskovalce pa so poskrbeli domače gasilke in gasilci. Gasilsko vozilo je bilo ves čas dano na ogled vsem obiskovalcem, najbolj pa so bili ob zavijanju siren in utripanju signalnih luči navdušeni najmlajši obiskovalci.

Zapisal:
Marjan Urbas

Novo intervencijsko vozilo PGD Zagradec

Ker je staro gasilsko vozilo TAM 4500 namenjeno gašenju in reševanju, v PGD Zagradec že odslužilo svojemu namenu, so se prizadevni člani društva odločili nabaviti novo, sodobnejše in zmogljivejše gasilsko vozilo.

Besede so prešle k dejanjem in pred dobrim letom dni so člani društva nabavili podvozje tovornega vozila MAN TGM 13 290, za gasilsko nadgradnjo pa so se po dogovorih in ogledih slovenskih proizvajalcev, odločili za znanega opremljevalca gasilskih vozil iz Slovenske Bistrice, GVP Pušnik, ki izdeluje vozila po tipizaciji Gasilske zveze Slovenije in po evropskih normativih ter vgrajuje opremo priznanih proizvajalcev gasilske opreme. Celotno investicijo jim je uspelo izpeljati ob pomoči Gasilske zveze Ivančna Gorica, Občine Ivančna Gorica ter ostalih donatorjev.

Novo gasilsko vozilo z oznako Gasilske zveze Slovenije GVC 16/25, je izdelano na podvozju nemškega proizvajalca tovornih vozil MAN, s terenskim 4 x 4 pogonom. Moč motorja je 290 konjskih moči ob obremenitvi 13 ton skupne teže, kar je dovolj močno za prevoz opreme, gasilnega sredstva in ostale gasilske opreme ter posadke, na še tako zahtevne in težko dostopne kraje, ki jih pa v gričevnatih predelih Suhe krajine ne manjka. Vozilo ima tudi nadgrajeno dvojno kabino, s katero je poleg šoferja moč prepeljati še 6 članov posadke. Kabina je izdelana po potrebnih standardih, z opremo, ki omogoča, da se gasilska ekipa lahko opremi že med samo vožnjo na intervencijo. Oznaka nadgradnje gasilskega vozila GVC 16/25 pa pomeni, da gre za gasilsko vozilo z vgrajeno cisterno prostornine 2500 litrov in zmogljivostjo vgrajene črpalke 1600 lit/min. Pod to oznako je strogo določena tudi vsa pripadajoča oprema in njena razporeditev po vozilu. Poleg zahtevane opreme po tipizaciji GZS pa se na vozilu lahko še doda nekaj poljubne opreme, seveda pa ne sme spreminjati voznih lastnosti vozila. Kot zanimivost so v tem vozilu domači predsednik in poveljnik skupaj s proizvajalcem inovativno dogradili sistem »revolverskega« polnjena tlačnih cevi s podajanjem izpod pokrova. Tovrstni sistem se do sedaj še ni uporabljal. V vozilu je veliko nove sodobne opreme, s katero je treba strokovno ravnati in samo z urjenjem gasilskih strojnikov, se bo zaupano opremo varno in predvsem efektivno uporabljalo pri vajah in na intervencijah.

Zapisal:
Marjan Urbas

PGD Kriška vas aktivno in uspešno na operativnem in tekmovalnem področju

Prva polovica leta je za nami. PGD Kriška vas je bilo v tem obdobju dejavno na več področjih. 30. januarja popoldne so bili gasilci obveščeni o dimniškem požaru v Kriški vasi. Požar se je že razširil na leseni opaž. Treba je bilo izvesti notranji napad z izolirnimi dihalnimi aparati. Če se gasilci ne bi tako hitro odzvali in strokovno ustavili uničujočega ognja, bi bila škoda ogromna. Takšne nesreče so dokaz, kako pomembno je neprestano usposabljanje in izobraževanje operativnih članov.

Februarja je tudi kriško-polževsko planoto prizadel žled. Zlomljeni vrhači, veje in drevesa so več dni povzročali težave na cestah, prevoznost cest je bilo treba zagotavljati podnevi in ponoči. Gospodinjstva so ostala brez električne energije. Delavcem Elektra Ljubljana brez pomoči kriških gasilcev, ki so odstranjevali polomljena drevesa in čistili teren, ne bi uspelo tako hitro zagotoviti oskrbe z električno energijo. Nekateri so potrebovali pomoč doma, saj je drevje, ki se je lomilo, ogrožalo hiše in ostalo lastnino. Gasilci in gasilke so se podnevi in ponoči in kljub utrujenosti in brez slabe volje odzivali na številne klice na pomoč in ponovno dokazali, da so tudi dobro usposobljeni. Opravljenih je bilo kar 350 ur prostovoljnega dela ter 150 strojnih ur z nesebično ponujenimi lastnimi stroji s strani naših članov (traktorji, motorne žage, agregati ...). V intervencijah je bilo nekaj opreme poškodovane, velika sreča pa je, da se nihče od udeleženih, kljub zahtevnemu delu, ni poškodoval.

Začela se je tudi tekmovalna sezona. Članice A so v lanskem letu zmagale tako na občinskem kot na regijskem tekmovanju ter si prislužile nastop na državnem tekmovanju v Ormožu. Na tekmovanju, ki je potekalo 24. maja, so dosegle odlično 9. mesto, bile so najboljše izmed vseh ekip iz naše občine, ki so se letos udeležile državnega tekmovanja. Dobro pripravljenost dokazujeta tudi dve drugi mesti, osvojeni v Radohovi vasi in na Hudem.

Upajmo, da bo naslednja polovica leta minila mirno, brez hujših nesreč in katastrof.

Ob tej priložnosti vas člani PGD Kriška vas vabimo na gasilsko veselico, ki bo, tako kot vsako leto, prvo soboto v avgustu. Letos bo 2. 8. 2014. Zabaval vas bo ansambel Gadi, gasilci pa bomo poskrbeli za že znane kriške dobrote. Vabljeni!

Janez Jeršin

Pionirji PGD Stična – državno gasilsko tekmovanje

V soboto, 17. 5. 2014, smo se pionirji PGD Stična odpravili proti Ormožu, na državno tekmovanje Matevža Haceta. Zjutraj smo se zbrali že ob 6.30, ko nas je prišel iskat avtobus, na katerem so že bili tekmovalci z drugih društev. Pridružili smo se pionirkam PGD Zagradec, pionirjem PGD Ivančna Gorica in mladincem PGD Krka.

Pot se je zelo vlekla, saj smo bili zelo živčni. Ko smo prišli v Ormož, smo imeli nekaj časa, da smo se še ogreli ter navijali za druge ekipe. In že je bil čas, da smo se prijavili komisiji. Sledila je prva vaja z vedrovko, nato korakanje oz. vaja razvrščanja ter na koncu še prenos vode. Bili smo zelo zadovoljni s svojim rezultatom, saj so ves ta čas za nas navijali najboljši navijači PGD Stična!

Čez cel dan smo imeli tudi možnost vožnje z vlakcem po Ormožu. Seveda smo izkoristili to zanimivost. Bilo je zelo zabavno. Ker smo porabili toliko energije, smo šli tudi na zasluženo malico in si na koncu privoščili sladoled. Ker smo tako hitro pojedli, so nas mentorji peljali na krajši sprehod. In

že je bil čas za razglasitev. Postavili so nas v ešalon regije Ljubljana II, na tribunah pa so za nas navijali navijači. Na začetku so imeli predsednik GZS, poveljnik GZS, ter župan nekaj uvodnih besed. Nato pa je sledilo razglasitev rezultatov. Dosegli smo odlično 15. mesto ter osvojili zlato značko! Bili smo več kot zadovoljni.

Že je bil čas, da se odpravimo proti domu. Na poti smo se ustavili še na Trojanah, si privoščili krofe ter se po poti zabavali še z gasilskim kvizom. Ko smo prispeli v Stično, so nas naši starši in drugi mentorji čakali s šampanjcem, da smo nazdravili na naše zasluženo mesto. Ta dan si bom za vedno zapomnila!

Pika Patricija Kuplenk, pionirka
Carolina Andrea Rezelj, mentorica

Zero Tour - počitniška potepanja brez nafte in odpadkov

Turistično društvo Stična pripravlja projekt Zero Tour, ki promovira način počitnic brez onesnaževanja okolja sploh. Udeleženci Zero Toura bodo 6. in 7. septembra preživeli mini počitnice v naši občini.

ZERO WASTE GAS TOUR 2014

Udeleženci se bodo prevažali s svojimi in najetimi električnimi vozili, jedli lokalno pridelano hrano brez uporabe nepovratne embalaže in uživali v ponudbi naših turističnih in drugih društev ter ponudnikov najrazličnejših doživetij. Ker je eden od ciljev tudi promocija e-mobilnosti, bomo omogočili vsem domačinom, ki nas boste prišli pozdravit, testne vožnje z različnimi električnimi vozili. Sodelovali boste lahko na tekmovanju v čim manjši porabi energije z električnim avtomobilom na določeni trasi in se morda, s katerim od ponudnikov dogovorili za ugoden nakup ali predelavo vozila na električni pogon.

Več o Zero Touru in časovnem razporedu izveste na spletni strani www.zero-tour.eu

David Mrvar, TD Stična

Mlada skavta iz Švedske popestrila večer na Osredku

V ponedeljek, 23. junija, v poznih večernih urah sta na Osredek nad Stično pripotovala dva mlada skavta iz Švedske. Spraševala sta po prenočišču in Osredčani smo ju najprej prijazno napotili nedaleč stran na turistično kmetijo. Po krajšem pogovoru in pojasnilu, da za prenočišče nimata sredstev ter da bi rada le nekje na varnem postavila šotor, jima je sosedov Janez z veseljem odmeril prekrasno 'parcelo' ob hiši, vaščani pa smo jima ponudili tudi topel obrok, nekaj priboljškov za nadaljevanje poti naslednji dan ter vroč tuš za razbolele noge.

Fanta po imenu Anton in Edwin, stara 18 in 19 let, sta z užitkom pomlatila sveže kuhano enolončnico, nato pa hitela pojasnjevati, zakaj sta se znašla tako daleč od doma. Dejala sta, da je avtobus švedskih skavtov tri dni pred tem prispel v Slovenijo, mlade fante in dekleta pa so po dva odložili na različnih koncih Slovenije, jim dali le nekaj osnovnih sredstev za prehrano ter telefon za klicanje dveh številk v nujnih primerih. Dobili so nalogo v 10-ih dneh prehoditi 160 kilometrov, za zbirno mesto vseh pa je bila določena Kostanjevica na Krki. Anton in Edwin sta svojo pot začela v Mednem, v treh dneh pa sta pripotovala do Osredka, do katerega sta prišla iz Višnje Gore, kjer sta prenočila nazadnje.

Na Osredku sta dobila dragocene napotke za nadaljevanje poti, zemljevid Slovenije (njun je bil zastarel in prak-

tično neuporaben) ter vse najlepše želje za srečno popotovanje po naši deželici. Na Osredku smo bili vsi presenečeni nad skromnostjo obeh 'Vikingov'' z juga Švedske, ki sta kljub nemirni noči, ki jo je zaznamovala močna nevihta, zjutraj pri Janezu in Mariji sveža in nasmejana z užitkom popila kavo in pojedla krepak zajtrk. Upamo, da smo jima naredili popotovanje prijetnejše in komaj čakamo, da nam fanta sporočita, kako sta potovala po naših krajih in kakšne vtise sta nabrala na poti do cilja.

Urška Genorio

Namig za premik

11. 7., Stična: Rulfest
12. 7., Stična: gasilsko tekmovanje (III. lov na stiškega ptiča) in gasilska veselica z ansamblom Modrijani
19. 7. ob 11. uri, Pristava nad Stično: Spominski pohod in prireditev
19. 7., Ambrus: prevzem novega gasilskega vozila GV-V1 in gasilska veselica z ansamblom Roka Žlindre
25. – 27. 7., Višnja Gora: tradicionalni Anin sejem
2. 8., Kriška vas: gasilska veselica z ansamblom Gadi
9. 8., Hrastov Dol: gasilska veselica z ansamblom Gadi
9. 8., Vrh pri Višnji Gori: gasilska veselica s skupino Navihanke
15. 8., Dob pri Šentvidu: gasilska veselica z ansamblom Modrijani
31. 8. ob 11. uri, Šentvid pri Stični: Motokros dirka za Državno prvenstvo Slovenije

Organizatorje prireditve vabimo, da sporočite prireditve, ki jih organizirate in objavljene bodo v spletnem napovedniku prireditev na občinski spletni strani www.ivancna-gorica.si in v Klasju. Podatke o prireditvah lahko oddate preko spletnega obrazca »Namig za premik« ali preko elektronske pošte na naslov urednik@ivancna-gorica.si.

Prijetno domače

Turistično društvo Višnja Gora
Višnja Gora Slovenska Pravljica

I FEEL SLOVENIA

vljudno vabi na tradicionalni

ANIN SEJEM V VIŠNJI GORI

Petek, 25. julija 2014 ob 20. uri v Mestni hiši:
otvoritev razstave klekljarskih izdelkov Centra aktivnosti Fužine s kulturnim programom in nastopom pevskega zbora.

Sobota, 26. julija 2014 ob 20. uri na Mestnem trgu:
nastop Preloških muzikantov in Folklorne skupine Stična;
Možen ogled razstave klekljanih izdelkov v Mestni hiši.

Nedelja, 27. julija 2014
Sejemski dan od 8. do 14. ure na Mestnem trgu:
ob 8. in ob 10. maša v mestni cerkvi sv. Ane,
nastop klicarja z oznanilom prireditve,
predstavitev konjarjev, starodobnih avtomobilov in motorjev,
animacijski program za otroke,
sejmarji s predstavitvijo svojih izdelkov,
odlična ponudba jedi in hladnih pijač.

Na sejem VABIMO LOKALNE IZDELOVALCE IN PONUDNIKE izdelkov domače in umetne obrti, pa tudi druge ponudnike, ki naj se za sodelovanje prijavijo na elektronski naslov visnjagora.td@gmail.com.

Dobrodošli v Višnji Gori Slovenski pravljici!

Vabilo k sodelovanju na Aninem sejmu

Turistično društvo Višnja Gora vabi vse,
ki vas zanima sodelovanje na tradicionalnem ANINEM SEJMU,
ki bo **v NEDELJO, 27. 7. 2014**, v Višnji Gori, da pošljete svojo ponudbo na elektronski naslov visnjagora.td@gmail.com ali pokličete GSM 031 600 135 (Jožica), pisne vloge pa pošljete na naslov: Turistično društvo Višnja Gora, Mestni trg 21, 1294 Višnja Gora.

Še posebej ste dobrodošli IZDELOVALCI IN PONUDNIKI izdelkov domače in umetne obrti.

TD Višnja Gora

Člani TD Muljava sprejeli alpinistično odpravo na brniškem letališču

Na dan državnosti 25. junija 2014 smo člani TD Muljava na brniškem letališču priredili sprejem za člane alpinistične odprave Denali Cassin 2014, Alpinističnega odseka PD Železničar. Ob zvokih harmonike smo pozdravili svojega člana in sokrajana Primoža Bregarja ter ostale člane odprave: Petra Bajca, Domna Koširja in Mateja Gorenška.

20. maja 2014 je z brniškega letališča na pot krenila odprava Denali Cassin 2014 Alpinističnega odseka PD Železničar. Glavni cilj odprave je bila osvojitev najvišje gore Severne Amerike - Denali ali McKinley (6194 m.n.m.), po Cassinovem grebenu v južni steni gore. Odprava je potekala v izrednih vremenskih razmerah, saj je bilo v dneh od 22. maja, ko so pristali na ledeniku in do odhoda 13. junija, le štiri dni za plezanje primernega vremena. Po aklimatizaciji so z baznega tabora na višini 4300 metrov člani odprave izvedli vzpon na vrh Denalija po zgornjem delu smeri West Rib in ga uspešno osvojili 4. junija ob 18.00 po lokalnem času. Zadanega cilja, osvojitev vrha v alpskem slogu ter t. i. »single pushu« (smer se pleza brez spanca in vmesnih bivakov od vznožja do vrha) po Cassinovem grebenu zaradi slabih vremenskih razmer odpravi ni uspelo izvesti.

Člani odprave AO Železničar z osvojitvijo vrha sicer niso dosegli zadanega cilja, vendar so veseli pristopa na vrh Denalija, kar povprečno uspe vsakemu tretjemu plezalcu. Doživeli so prenekatero preizkušnjo v ekstremnih razmerah.

TD Muljava in ostali krajani smo ponosni na udeležence edinstvenega podviga, še posebno na našega krajana Primoža. Odpravo smo vseskozi z zanimanjem spremljali preko sodobnih elektronskih medijev. Ob tej priložnosti celotni odpravi še enkrat čestitamo za podvig in osvojeni vrh Mount McKinley, ter že čakamo na nove podvige.

Gašper Erjavec, TD Muljava
Foto: Peter Bajec

Posodobljena poslovilna vežica v Zagradcu

Slovo od pokojnih je vedno žalostno in boleče. Da bi se od pokojnih lahko poslovili na dostojen način, so se v Zagradcu že na začetku 2. tisočletja odločili, da zgradijo sodobno mrliško vežico. Nova vežica je svojce razbremenila tradicionalnega kropljenja rajnih na domovih, s tem je bila rešena tudi zdravstvena in higienska problematika. Nova mrliška vežica je bila predana v uporabo julija 2002, prvič pa je bila uporabljena v mesecu septembru istega leta, ko so se poslovili od takrat najstarejšega krajana KS Zagradec in občine Ivančna Gorica, 97-letnega g. Strmoleta.

Gradnja tega poslovilnega objekta je bila v tistem času kar velik zalogaj, tako za KS Zagradec kot ostalo lokalno skupnost. Posebnost tega objekta je edinstvena struktura, v kateri so prostori grajeni pod cerkvenim zemljiščem in en del tudi pod pokopališčem. Projektiranje tega objekta je bilo zaupano priznanemu piranskemu arhitektu, Jožetu Mavru, sicer domačinu iz Zagradca, ki je v objekt vgradil pridih primorske arhitekture. Mrliška vežica je primerljiva s podobnimi objekti v večjih slovenskih krajih in obsega glavni poslovilni prostor, čajno kuhinjo, sanitarije in vso potrebno komunalno infrastrukturo.

Po dvanajstih letih pa je svet KS Zagradec s predsednico Biljano Gartner odločil o izvedbi zasteklitve predverja mrliške vežice. Odločitev o zasteklitvi obrednega prostora je bila povezana predvsem z varnostnimi razlogi, saj je talna keramika gladke glazure predstavljala v zimskem času veliko nevarnost poledice, obenem pa zasteklitev nudi tudi zatišje pred vetrom in padavinami. Po postopku pridobivanja najugodnejšega ponudnika je bilo za izvedbo del izbrano steklarsko podjetje iz Trebnjega, ki je za slabih 10 evrskih tisočakov izvedlo zasteklitev poslovilne ploščadi. Dela so bila zaključena na začetku letošnjega junija. O spremembi podobe zagraške mrliške vežice je bil seznanjen tudi njen glavni projektant g. Jože Maver.

Dvostranska zasteklitev je izvedena na način dvokrilnega drsnega odpiranja, kar omogoča tudi zadostno cirkulacijo svežega zraka v vročih dneh. Steklene stene so iz deset milimetrskega kaljenega stekla, zaradi varnosti so v očesni višini vgraviran križ in vejice. Tako za mrliško vežico, kot tudi za pokopališče skrbi pogrebno podjetje Marija Novak s. p.

Krajani KS Zagradec, kot tudi svojci in obiskovalci od drugje, so lahko zelo ponosni na novo podobo mrliške vežice, kjer se bodo lahko dostojneje poslavljali od pokojnih svojcev in s tem omilili težke trenutke poslednjega slovesa.

Marjan Urbas

V Bakrcu raste nova cerkev

Franc Hočevar ob svoji »stekleni« uti

V naglici življenja, kakršnega živimo, si je treba vzeti čas za sprostitev. Ni boljšega kot v zelenju, neokrnjene narave ustvarjati nekaj drugačnega. Franc Hočevar je svojo sprostitev in veselje je našel v modrih stekleničkah soka Fructal. Na začetku ga je privabila njihova sladka vsebina, kasneje pa je spoznal njihovo uporabno vrednost. Odločil se je, da bo svojo leseno vrtno uto obdal z modrimi stekleničkami. Vneto je začel zbiranjem. V akcijo je vključil tudi gostinske lokale, saj je treba zbrati veliko steklenih opek za en sam kvadratni meter. Ob zaključku del se je strast do modrih stekleničk še povečala. S stekleničkami je »obzidal«, oziroma oblepil tudi domači vodnjak in obložil steno gospodarskega objekta. Stekleničke lepi z visoko kvalitetnim silikonskim lepilom.

Frančeva nova želja je bil izdelati okrogli vrtni paviljon. Rečeno strojeno, brez uporabe betona ali opeke, je kmalu stal v vsej svoji modri lepoti prav ličen paviljon.

Franc Hočevar, kljub temu, da je invalid brez noge, nikoli ne miruje. Utrnila se mu je misel, da v Bakrcu potrebujejo cerkev, saj je ambruška kar precej oddaljena od njih. Celo leto je vneto čistil stekleničke in jih pripravljal, da je letos spomladi lahko začel z gradnjo. Mala cerkvica je tik pred zaključkom gradnje. Zgraditi je potrebno še zvonik in vgraditi zvonove, da bo lahko služila svojemu namenu. Njegova največja želja je, da bi cerkvico blagoslovil sam papež Frančišek. Kljub temu, da je Bakrc daleč od mestnih središč, ima naš Franc veliko poznanstev, ki bodo morda lahko pomagali pri izpolnitvi njegove srčne želje.

S svojo inovativno gradnjo je v Bakrc privabil že mnogo novinarjev, ki so ponesli slike in imena in razpoznavnost naših krajev, Bakrca, Ambrusa in Ivančne Gorice po domovini in izven njenih meja.

Čakamo na slavnostno otvoritev steklene cerkvice v Bakrcu, ki se je bomo zagotovo udeležili.

Irena Brodnjak

Med gradnjo »cerkve«

Mali oglasi

V Spodnji Dragi pri Ivančni Gorici ugodno prodamo parcelo s pravnomočnim gradbenim dovoljenjem, v izmeri 1151 m², asfaltni dostop, služnosti urejene, mirna lokacija ob gozdu, na koncu vasi. Kontakt: 041 221 051

V Ivančni Gorici oddam opremljen lokal v najem za mirno dejavnost: 30 m² ali 50 m², wc in parkirni prostor. Lokal deluje 24 let in ima dobro ime. Kontakt: 051 613 861

V Ivančni Gorici prodam 400 parov čevljev po polovični ceni od št. 18-37, za športno obutev in vso ostalo obutev pa akcija -30%. Kontakt: 051 613 861

Vabljeni na 10. Krevsov tek

Turistični društvi Polževo in Višnja Gora vas vabita na Polževo, v soboto, 6. septembra 2014, kjer bo že 10. Krevsov tek po Kriško-polževski planoti nad Višnjo Goro. Tek poteka v spomin na domačina Iva Krevsa, ki je bil balkanski prvak v tekih v tridesetih letih prejšnjega stoletja in se udeležil tudi Olimpijskih iger v Berlinu leta1936.

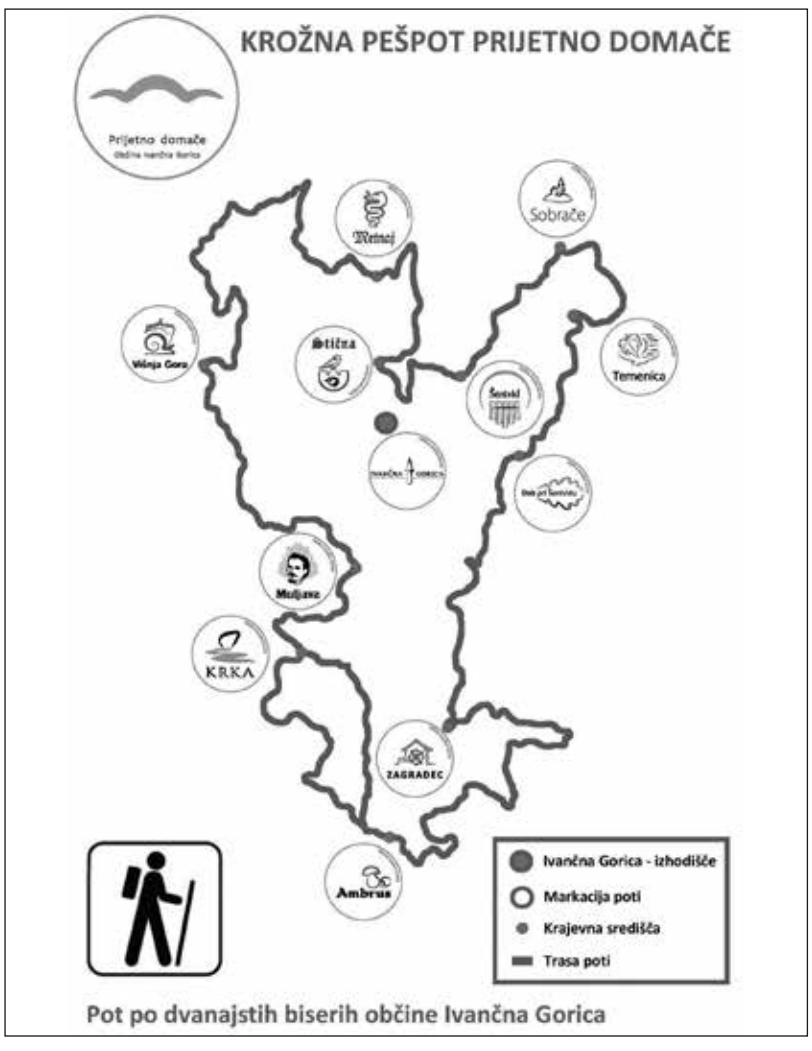
V prireditev je vključen tudi pohod z ogledom starega kmečkega orodja iz naših krajev in ogled ter vožnja z električnimi avtomobili. Prireditev je naravnana ekološko. Zbiramo tudi staro športno opremo in rekvizite v okviru Športne Unije Slovenije.

Glejte spodnji oglas in našo spletno stran www.tdpolzevo.si.

Poletni meseci vabijo k obisku Krožne poti Prijetno domače

KROŽNA POT PRIJETNO DOMAČE vas popelje skozi vseh dvanajst krajevnih središč - 12 biserov občine Ivančna Gorica. V središču vsakega izmed krajevnih središč stoji turistična info točka. Ne glede na to, na kakšen način jo boste ubrali, peš, ali s kolesom, kot avtomobilski izlet z družino, na konju, ali pa vseh 12 točk celo pretečete, boste ob tem lahko uživali v prijetnem valovanju

naše krajine, spoznavali naše znamenitosti in se mogoče vendarle prepustili skoraj že pozabljenim občutkom domačnosti iz časa svojega otroštva.

Seveda vam celotne poti res ni treba opraviti v enem zamahu ali določenem vrstnem redu. To prepustimo tekmovanjem. Vzemite si čas in dobro voljo, da bo zadovoljstvo lahko popolno. Krožna pot se ne imenuje zato, ker bi vozili v krogu, temveč zato, ker z njo zaokroženo spoznate celotno destinacijo Prijetno domače in njeno bogato turistično ponudbo, ki je nanjo vezana in na voljo vsem obiskovalcem. Ko v kontrolni kartonček vtisnete neprekinjen krog dvanajstih žigov, ki so nameščeni na naših turističnih info točkah, vas v spomin na vaš potep nagradimo s prijetnim darilcem.

KROŽNA PEŠPOT PRIJETNO DOMAČE je trasirana, z markacijami in usmeritvenimi tablami opremljena pot, ki skozi vseh 12 krajevnih središč občine znaša dobrih 100 km. Na spodaj navedenem kontaktu lahko dobite tudi GPS posnetek in vodnik po tej poti. V večini je pot prevozna tudi z gorskim kolesom.

KROŽNA KOLESARSKA POT PRIJETNO DOMAČE je namenjena cestnim in treking kolesarjem in prav tako zajema vseh 12 krajevnih središč v občini. Tudi GPS posnetek te poti lahko dobite na spodnjem kontaktu.

Informacije o Krožni poti Prijetno domače:
Zavod Prijetno domače: 01/781 21 28; turizem@ivancna-gorica.si; info-ivancna@gremo.net, www.prijetno-domace.si

Vabi nas Mestno kopališče v Višnji Gori

V času poletnih počitnic imamo tudi v naši občini možnost poceni osvežitve prav blizu, v Višnji Gori. Kljub temu, da smo že nekajkrat pisali o možnostih kopanja, plavanja in druge zabave na zelo lično prenovljenem kopališču, ne bo odveč, če svojim bralcem ponovno posredujemo nekaj informacij o tem.

Na kopališču imajo vsak dan od 8.00 do 10.00 ter od 19.00 do 21.00 organizirano rekreativno plavanje za rekreativce, ki želijo predvsem plavati na plavalnih progah. Za dvourno plavanje je treba odšteti 2 evra. Od 10.00 do 19.00 pa je kopanje za vse. Možno je kupiti celodnevno vstopnico, poldnevno od 14.00 do 19.00 ali pa dveurne vstopnice, ki stanejo 3 evre.

Med počitnicami na kopališču organizirajo Tedenske delavnice za otroke, ki obsegajo celodnevno varstvo, plavanje in animacijo. Otroci so lahko na kopališču od 7.00 do 12.00 ali od 7.00 do 16.00. Termini, na katere lahko otroka prijavite, so: 11. –14. avgust, 18.–22. avgust ter 25.–29. avgust. Organizirajo tudi rojstnodnevne zabave za otroke z animacijo.

Ob vikendih organizirajo tudi zabave za odrasle z različnimi vsebinami. Tako bo npr. 11. julija t. i. girlsnight--zabava samo za dekleta in ženske, 12. julija bo koktajl zabava, 13. julija bo organizirano skupno spremljanje finala SP v nogometu, 19. 7. bo rock koncert, 26. 7. pa Disco pool party. Tudi avgusta bodo potekale različne zabave, a jih bodo na kopališču pravočasno objavili. Med drugim boste te in druge informacije lahko dobili na njihovi novi spletni strani, ki bo začela delovati sredi julija: www.mestnokopalisce.si ali na 051-442-800.

Na kopališču nas tudi obveščajo, da imajo zanimivo novost- dobro kuhinjo, ki deluje od 13.00 do 22.00. Na razpolago bodo imeli jedi po naročilu (npr. solate, biftek, sveže ribice, hamburger …, na razpolago pa bo tudi t. i. Fingerfood- perutničke, pečena rebrca ipd. Vstopnice za kopanje bo mogoče kupiti skupaj v paketu s kosilom, kar bo cenovno ugodno.

Našim mladim in odraslim občanom želim na kopališču veliko prijetnih uric, dobre rekreacije in kot je obljubljeno, tudi okusne hrane!

Simon Bregar

1. spominski Lojzetov pohod

Človeški razum ne doume skrivnosti življenja, od rojstva do smrti. Ko pa se človek poslovi od tega sveta nepričakovano, razmišljamo o krhkosti in minljivosti življenja. Še posebej, če odide nekdo, ki je izredno cenjen in priljubljen med ljudmi.

Ko se je skupina romarjev iz župnije Šentvid pri Stični lani oktobra udeležila romanja v Veliki Štangi, nihče ni pričakoval, da bo eden izmed njih že čez teden dni prestopil prag večnosti. Domači, vaščani Velikih Češnjic in člani Društva upokojencev Šentvid pri Stični in Združenja šoferjev in avtomehanikov Ivančna Gorica so izgubili cenjenega moža in očeta, prijatelja in sočlana Lojzeta Kastelica. Omenjeni so v spomin na Lojzeta organizirali 21. junija prvi spominski Lojzetov pohod.

Lojze je bil velik ljubitelj narave, planin in pohodništva. Člani pohodniške skupine iz društva upokojencev so dali pobudo, da organizirajo spominski pohod po poteh, ki jih je tudi Lojze velikokrat prehodil. Za datum pohoda je bila izbrana sobota, 21. junija, ravno na god svetega Alojzija.

Pohod se je začel v Kleščeku pri Bukovici, pri Marijinem kipu, nato pa preko Velikih Češnjic mimo mesta kjer je pokojni Lojze preminil, proti Pristavi nad Stično. Na Pristavi so bili pohodniki toplo sprejeti pri Kmečkem turizmu Okorn, potem pa so imeli v starodavni cerkvici svetega Lamberta sveto mašo, ki sta jo za pokojnim Lojzetom darovala gospoda Janez Petek in Janez Zaletelj. Pri maši se je zbralo približno 80 pohodnikov.

Udeleženci pohoda so pot sklenili v Cukarci pri domu AMD Šentvid, kjer so ob pogostitvi obujali spomine na druženje s pokojnim Lojzetom in bili enotni v tem, da plemenita dejanja živijo večno.

Matej Šteh

PREDČASNE VOLITVE POSLANK IN POSLANCEV V DRŽAVNI ZBOR RS

nedelja 13. julij 2014

1.	ENAKOPRAVNI DEŽELANI - NAPREJ SLOVENIJA	Ana Kralj
2.	KOALICIJA ZDRUŽENA LEVICA (DEMOKRATIČNA STRANKA DELA DSD, INICIATIVA ZA DEMOKRATIČNI SOCIALIZEM IDS IN STRANKA ZA EKOSOCIALIZEM IN TRAJNOSTNI RAZVOJ SLOVENIJE TRS)	Mitja Vilar
3.	DeSUS DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV SLOVENIJE	Zvonimir Zabukovec
4.	SMC – STRANKA MIRA CERARJA	Janez Lesjak
5.	STRANKA VERJAMEM	Marjan Lekše
6.	LIBERALNO GOSPODARSKA STRANKA - LGS	Polona Kresnik
7.	ZAVEZNIŠTVO ALENKE BRATUŠEK - ZAAB	Zdravko Selič
8.	SLS - SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA	Milena Vrhovec
9.	DRŽAVLJANSKA LISTA - DL	Jaka Šoba
10.	ZELENI SLOVENIJE	Katja Zupančič
11.	PIRATSKA STRANKA SLOVENIJE	Igor Brlek
12.	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA - SDS	Janez (Ivan) Janša
13.	SOCIALNI DEMOKRATI - SD	Miloš Moretti
14.	POZITIVNA SLOVENIJA - PS	Ervin Struna
15.	SLOVENSKA NACIONALNA STRANKA – SNS	Joško Ahec
16.	NOVA SLOVENIJA - KRŠČANSKI DEMOKRATI - NSI	Štefka Zaviršek

OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA GROSUPLJE
4. VOLILNA ENOTA, 3. VOLILNI OKRAJ
Sedež: Taborska cesta 1, Grosuplje, tel. št. 7810 917, 7810 910, fax: 7810 919

Vrnimo ljudem dostojanstvo!

Ko sem se na referendumu odločal za samostojno Slovenijo, gotovo nisem imel v mislih takšne države, kot jo imamo danes. Za takšno državo nisem glasoval! Tudi drugi ljudje ne! Kot kandidat za poslanca na državnozborskih volitvah vidim izhod in razvoj s poudarkom na naslednjih področjih.

Kje je naša socialna država?

Mladi morajo imeti zaposlitev doma, štipendije, šolska prehrana in druge podpore za dijake in študente morajo biti zagotovljene. Poudarek mora biti na medgeneracijskem sodelovanju! Zaslužene pokojnine so zagotovilo za prijazno starost naših upokojencev. Zakonodaja in določila na tem področju naj se stalno ne spreminjajo. Socialna pomoč nezaposlenim, bolnim in invalidom morajo biti zakonsko uveljavljene kot stalne. To je edina možnost za kakovostno preživetje.

Urejen zdravstveni sistem!

Podpiram sprejem nove zdravstvene reforme, s poudarkom na ohranitvi javnega zdravstva. Jasno je treba ločiti med javnim in zasebnim zdravstvom. Omogočiti vsem dostop do zdravstva. Dopolnilno zavarovanje se mora ukiniti ali pa združiti s klasičnim zdravstvenim zavarovanjem. Tako bo cenejše.

DeSUS za gospodarski razvoj! Povezati se moramo s strokovnjaki, ki imajo dovolj strokovnega znanja in prakse v gospodarstvu in vedo, kako se zasluži denar in kako priti do novih delovnih mest. Optimizem za ponovni zagon gospodarstva je potreben. Zelo potrebujemo strokovnjake s praktičnim znanjem! Zavzemal se bom, da tista podjetja, ki delavcem ne izplačujejo plač in jim ne plačujejo zavarovanj za zdravstvo in dajatev za upokojevanje, ne bi mogla kandidirati za dela, financirana od države. Niti kot podizvajalci ne! V našo prakso naj se uvede severnjaški tip zakona o podjetjih in podjetnikih, ne dovoli registracije novih podjetij, če dolgovi iz prejšnjih niso poravnani.

Sanacija bančnega sistema! Sanirali smo banke! Sedaj bi le-te morale kreditirati gospodarstvo in zaposlovanje. Na ta način naj se tako vrne davkoplačevalski denar nazaj. Za to potrebujemo sposobne ekonomiste, ki so pošteni in strokovno usposobljeni. Poplava novih in novih poštenih politikov je zelo velika. V teh novih strankah ne vidim gospodarstvenikov, ampak samo teoretike in lepe besede.

DeSUS za pravni red, za učinkovit boj proti korupciji in za pokojnine! DeSUS, enostavno povedano, mora biti v vladi, drugače bodo vladajoče stranke zniževale pokojnine in socialne prispevke. DeSUS je garant, da se to ne bo dogajalo in, da bo od socialne države še kaj ostalo. Bodoči upokojenci, zapomnite si naslednje! Zakon na podlagi današnjih pokojnin obračunava vaše bodoče pokojnine, da so vsaj delno enake sedanjim. Če se bodo naše pokojnine znižale, bodo vaše še nižje. NE POZABITE NA SVOJE PENZIJE!

Vabim vas, da na volitvah podprete prizadevanja stranke DeSUS!

Kandidat stranke DeSUS na državnozborskih volitvah

Zvonimir Zabukovec

DeSUS

3

Kandidat DeSUS-a za poslanca, Zvonimir Zabukovec, roj. 25. 12. 1948, kapitan dolge plovbe, upokojeni poveljnik ladje.

Modra Slovenija

www.mirocerar.si

4

kandidat
Janez Lesjak

„Združujemo neodvisne, strokovne, ugledne, delavne ter druge prizadevne in Sloveniji predane posameznice in posameznike.
Zavzemamo se za državo blaginje, temelječo na sodelovanju, znanju in odgovornosti.“

SMC Stranka Mira Cerarja

Naročnik oglasa: SMC Stranka Mira Cerarja, Cankarjeva 4, Ljubljana

UKREPI, KI JIH BO STRANKA VERJAMEM UVELJAVILA DO KONCA LETA 2014

VERJAMEM stranka

1. ZVIŠANJE NETO PLAČ

S spremembo dohodninske lestvice bomo ob isti bruto plači zagotovili, da bo delavcem ostala bistveno višja neto plača. S tem bomo dvignili družinski proračun in povečali potrošnjo, kar bo koristilo celotnemu gospodarstvu.

2. MANJ PRISPEVKOV ZA NOVE ZAPOSLITVE

Vsakega delodajalca, ki bo zaposlil novega delavca, bomo v prvih šestih letih oprostili plačila prispevkov za štiri mesece na vsako leto zaposlitve. Na ta način bomo zagotovili lažje zaposlovanje in ohranitev zaposlitev na daljši rok.

3. PRAVIČNEJŠE CENE VRTCEV

Razliko med plačilom staršev in polno ceno vrtcev bomo iz občinskih proračunov prenesli na ministrstvo za šolstvo. Znižali bomo strošek, ki ga za varstvo, vzgojo in izobraževanje predšolskih otrok plačujejo starši, cena programa vrtca pa bo enaka po vsej Sloveniji.

4. HITREJŠA IZDAJA DOVOLJENJ ZA GRADNJO

Po vsej Sloveniji bomo poenotili cene za izdajo gradbenega ter lokacijskega dovoljenja. Zagotovili bomo izdajo dovoljenj v treh mesecih od dneva oddaje prošnje.

5. OVREDNOTENJE PROSTOVOLJSTVA IN POMOČI

Zagotovili bomo vzpostavitev evidence prostovoljstva. Delo gasilcev, civilne zaščite, gorskih in drugih reševalcev bo ovrednoteno z dodatno dohodninsko olajšavo, čas, ki ga brezposelni in upokojenci namenijo za družbeno koristno delo, pa nagrajeno z višjimi socialnimi transferji oziroma pokojninami.

6. KONEC KORUPCIJI V ZDRAVSTVU

Izboljšali bomo upravljanje bolnišnic, preprečili zlorabe pri naročanju zdravil in opreme, jasno razmejili delo zdravnikov v javnem in zasebnem zdravstvu ter onemogočili preskakovanje vrst na podlagi zvez in poznanstev.

7. ODGOVORNOST JAVNIH USLUŽBENCEV

Zagotovili bomo, da bodo tudi javni uslužbenci odgovarjali za slabo delo. Z dosledno uvedbo načela odgovornosti bomo vzpostavili učinkovit javni sektor, ki bo resničen servis državljanom. Javne uslužbence, ki dobro delajo, bomo nagradili, tiste, ki delajo slabo, pa odpustili.

8. LOKALNA HRANA V SLOVENSKIH ŠOLAH

Javno naročanje bomo spremenili na način, da bodo javne institucije v večjem obsegu nabavljale lokalno pridelano hrano. Tako bodo tudi vrtci in šole kupovali izključno zdravo, svežo in doma pridelano hrano.

9. DAVČNA PREVETRITEV

Uvedli bomo davčne blagajne, davčno olajšavo za državljane na podlagi zbranih računov ter obračunavanje davka od dobička pravnih oseb po plačani realizaciji in ne na podlagi izdanih računov. Z nižjo stopnjo davka na dodano vrednost za storitve v turizmu (prenočišča in letovanja) bomo pospešili razvoj slovenskega turizma.

SPOŠTOVANE VOLIVKE IN VOLIVCI!

Rodila sem se 15. maja 1958 v Ljubljani. Otroštvo in mlada leta sem preživela na srednje veliki kmetiji v Metnaju. Kmetijstvo mi je bilo vedno blizu, zato sem se po uspešno zaključeni gimnaziji v Stični, odločila za študij agronomije na Biotehniški fakulteti v Ljubljani. Po opravljeni diplomi sem se leta 1980 zaposlila v Kmetijski zadrugi Stična, kjer delam še danes, zadnjih 20 let kot direktorica.
Z družino živim na Viru pri Stični. Imam dve hčerki, starejša je že poročena, mlajša še študira.
Prosti čas rada preživljam z družino in v naravi.
Od ustanovitve občine Ivančna Gorica, od leta 1994 dalje, sem že peti mandat svetnica SLS v občinskem svetu. Vseskozi sem sodelovala v različnih odborih in komisijah. Dejavna sem tudi v lokalnih društvih in občinskem odboru SLS. Na državnem nivoju pa sem aktivna na področju kmetijstva in zadružništva.
V 35-letnem delu v gospodarstvu in kmetijstvu sem si nabrala dragocene izkušnje, ki sem jih 20 let dopolnjevala tudi kot aktivna svetnica SLS v občini Ivančna Gorica.
Prepričana sem, da bi svoje bogate izkušnje lahko udejanjila kot poslanka v državnem zboru.
Naj izpostavim samo nekaj ključnih področij iz našega programa Slovenske ljudske stranke, za katere se bom še posebej zavzemala:

- **ZA STRATEŠKO PARTNERSTVO SLOVENSKEMU GOSPODARSTVU**
- **ZA RAZVOJ KMETIJSTVA, LESNE INDUSTRIJE in TURIZMA ter večjo samooskrbo z ZDRAVO DOMAČO HRANO**
- **ZA OKREPLJEN BOJ PROTI KORUPCIJI IN UČINKOVIT PREGON KRIMINALA**
- **ZA ZAPOSLITVENE MOŽNOSTI MLADIH**
- **ZA PRIJAZNO, UČINKOVITO in PRAVNO DRŽAVO**

(več iz našega programa si lahko preberete na www.sls.si)

Slovenska ljudska stranka je stranka slovenskega ljudstva s krščanskimi in tradicionalnimi vrednotami. Je stranka, ki želi tudi v prihodnje na temelju dela, poštenosti, sodelovanja in iskanja rešitev v Sloveniji, ustvariti novo upanje in zaupanje v družbo, državo in politiko.
Stopimo skupaj in dokažimo, da znamo, zmoremo in hočemo.
Da bi lahko pomagala ustvariti ponovno ZAupanje, potrebujem vaš glas.

Nasvidenje na volitvah, 13. julija 2014

Milena Vrhovec

Milena je dolgoletna članica SLS z izkušnjami v kmetijstvu, gospodarstvu in lokalni politiki. SLS ponuja izkušene kandidatke za poslanke, ki so s svojim preteklim delom že dokazale, da znajo, hočejo in zmorejo. Milenino kandidaturo odločno podpiram v prepričanju, da bo kot poslanka prispevala k bolj kakovostnemu delu Državnega zbora za Slovenijo in vse ljudi!

Franc Bogovič

SVOBODA
JANŠI,
SVOBODA
SLOVENIJI

POJDI NA VOLITVE

@strankaSDS www.sds.si

12

12

Slovenska demokratska stranka je februarja letos praznovala petindvajseti rojstni dan. V teh letih smo šli skozi različne preizkušnje. Dobre in slabe. Svoja stališča smo vedno jasno povedali. Za odločitvami smo stali. Nismo jih spreminjali, kot se je spreminjalo javno mnenje. Svoje napake smo priznali. In predvsem odgovornosti zanje nikoli nismo prelagali na druge.

Dane zaveze smo vedno izpolnili. Tudi tokrat jih bomo:

- Ne bo davka na nepremičnine.
- Ne bo znižanja pokojnin.
- Vsi, ki zaslužijo do 1000 evrov, bodo dobili 50 evrov višjo plačo na mesec.
- Mladim, ki bodo uspešno zaključili šolanje, bomo omogočili štipendirano pripravništvo v višini 300 evrov na mesec.
- Družine bodo razbremenjene nepotrebnih stroškov z delovnimi zvezki v višini 200 evrov letno na otroka.
- Vsako gospodinjstvo bo razbremenjeno za 50 evrov letno zaradi znižanja RTV-naročnine.
- Upokojenci bodo lahko kupili vozovnice za medkrajevni javni potniški promet pod enakimi pogoji kot dijaki in študentje.

Ko smo bili enotni, smo bili sposobni najveličastnejših stvari. Enotni smo se odločili za svojo državo, enotni smo jo ubranili, enotni smo vstopili v Evropsko unijo in Severnoatlantsko zavezništvo. K enotnosti ponovno kliče sedanji čas.

Janez Janša je pred odhodom na prestajanje zaporne kazni zaradi nezakonite in krivične sodbe dejal: **"Prihaja nedelja, 13. julija. Na ta dan obarvajmo Slovenijo v barve svobode in pravičnosti!"**

ENOTNI ZMAGUJEMO

SDS

@strankaSDS www.sds.si

Ključni poudarki programa Socialnih demokratov

Slovenija potrebuje stabilno, močno in napredno levo vlado z jasno prioriteto: **ohranitev obstoječih in ustvarjanje novih delovnih mest**. Zato bomo zagotovili **stabilno davčno okolje**. Z garancijsko shemo bomo **zlomili kreditni krč** in omogočili perspektivnim podjetjem dostop do financiranja. V **skladu za zagon idej** bomo povezali evropska sredstva z drugimi finančnimi instrumenti (EIB, EIF, EBRD) za podporo malim in srednjim podjetjem ter za zagon novih podjetij. **Povečali bomo konkurenčnost**: s poenostavitvijo administrativnega okolja, hitrejšim umeščanjem objektov v prostor, reševanjem gospodarskih sporov in novo ureditvijo sistema socialnih prispevkov po načelu »vsako delo šteje«. **Nasprotujemo privatizaciji.** Dobra je le, če imamo v rokah jamstvo, da bodo delovna mesta zavarovana.

Dobro gospodarstvo s kakovostnimi delovnimi mesti je rezultat: kakovostnega izobraževalnega sistema za enake možnosti vseh; učinkovite socialne države; delujočega pravnega sistema; trajnostnega razvoja za zaščito naših naravnih virov in zdravega okolja; prepoznavne vloge Slovenije v svetu kot atraktivne destinacije za nove naložbe in počitnice. **Sloveniji ponujamo dober in konkreten program jasnih ukrepov. Ponujamo ji ekipo mag. Dejana Židana, preizkušenega operativca, učinkovitega ministra in uspešnega gospodarstvenika. Da uresničimo potenciale Slovenije.**

Več o našem programu na www.židan.si/program.

» dejanja «

13

MILOŠ MORETTI

Rojen je bil v Novem mestu. Po končani osnovni šoli in gimnaziji je nadaljeval študij na vojaški letalski akademiji. Po diplomi leta 1981 je opravljal delo inštruktorja letenja na vojaških letalih. Med slovensko osamosvojitveno vojno je prestopil v TO Slovenije in delal na Republiškem štabu Teritorialne obrambe v Operativnem oddelku. Zato ima priznan status Veterana vojne za Slovenijo. Od leta 1992 do upokojitve leta 2009 je opravljal različne naloge v okviru vojaškega letalstva RS. Aktivno je sodeloval v odborih za integracijo v NATO, tako v Sloveniji kakor tudi Bruslju. V imenu MORS je v letih 2007 in 2008 delal v Svetu EU, kot MA načelnika štaba EUMS v kabinetu Xavierja Solane. Sedaj še vedno občasno opravlja naloge za Agencijo RS za civilno letalstvo kot pooblaščeni izpraševalec in inštruktor letenja. Z družino živi v Mekinjah nad Stično. Od leta 2013 je predsednik občinskega odbora Socialnih demokratov Ivančna Gorica ter član območnega odbora SD Grosuplje. Vodilo njegovega političnega delovanja je program Socialnih demokratov.

Na vprašanje, zakaj kandidira za poslanca državnega zbora RS, odgovarja:

»Na državnozborskih volitvah, na listi SD kandidiram, ker želim svojim otrokom in vsem ostalim zanamcem omogočiti uspešno in srečno prihodnost, neobremenjeno s preteklostjo. Pasivno kritiziranje brez alternative ne pelje nikamor. Po političnem prepričanju sem levičar in pristaš edine politične linije, ki je resnično socialna in pripravljena delovati v dobro vseh slovenskih državljank in državljanov. Ta politična usmeritev je politika Socialnih demokratov. Prepričan sem, da samo Dejanja štejejo in naša dolžnost je, da Sloveniji vrnemo prihodnost. «

Program NSi: NIZKI DAVKI, ENOSTAVNI POSTOPKI in ODPRTO GOSPODARSTVO!

Nova Slovenija je nedavno predstavila nov volilni program z naslovom **Odgovori za prihodnost**, ki predstavlja glavno vodilo krščanskih demokratov pri reševanju Slovenije iz primeža krize. Program je plod iskrenih prizadevanj strokovnjakov, podjetnikov in strokovnih odborov NSi, da svoji domovini pokažemo pot do uspešne Slovenije, kot smo jo nekoč že imeli.

Program NSi temelji na treh temeljnih vrednotah - pravičnosti, svobodi in varnosti. Želimo ustvariti socialno tržno usmerjeno gospodarstvo, kjer vlada miselnost, da je treba najprej nekaj ustvariti, da lahko nato to tudi delimo. Trdimo, da do uspešne Slovenije vodijo trije glavni cilji, ki jih moramo uresničiti: **1. NIZKI DAVKI, 2. ENOSTAVNI POSTOPKI in 3. ODPRTO GOSPODARSTVO,** ki bo podjetnim dalo možnost razvoja doma in v tujini.

Z nižjim DDV-jem želimo spodbuditi potrošnjo, z nižjo obdavčitvijo dela želimo povečati slovensko konkurenčnost, z uvedbo socialne kapice pa želimo preprečiti odliv mladih, visoko izobraženih in sposobnih posameznikov v tujino. Ob izkazani podpri za naš program, bomo takoj poenostavili postopke javnega naročanja, skrajšali prostorsko načrtovanje in pospešili črpanje evropskih sredstev. Da Slovenijo ponovno postavimo na zdrave temelje, moramo gospodarstvo odpreti svetu in zagotoviti konkurenčno poslovno okolje. To lahko storimo edino s privatizacijo državnega premoženja, reformo trga dela, ki bo mladim in sposobnim omogočala lažjo zaposlitev ter povečanjem plačilne discipline. Celoten program si lahko ogledate tudi na spletni strani **www.nsi.si**

Predsednica NSi Ljudmila Novak in vodja poslanske skupine NSi Matej Tonin sta ob predstavitvi programa povedala, da se je stranka zavestno odločila, da na volitve ne gre s socialno demagogijo, ampak ljudem pove resnico in predstavi rešitve, ki jih je nujno potrebno sprejeti. Podpora NSi je torej podpora programu, ki želi brez leporečenja izpeljati tiste spremembe, ki bodo Sloveniji omogočile prihodnost in razvoj. Vzemite prihodnost v svoje roke in ne pustite, da drugi odločajo namesto vas, zato se 13. 7. udeležite volitev.

Anton Černivec
Predsednik OO N.Si Ivančna Gorica

Obisk kandidatke za poslanko na Kitnem Vrhu

V nedeljo, 6. julija, je na Kitnem Vrhu potekala že tradicionalna 14. žetev s srpi. Prireditve se je udeležila tudi kandidatka N.Si za poslanko v državnem zboru Štefka Zaviršek. Z mimoidočimi je spregovorila tako o aktualnih problemih kot o prednosti njene kandidature.

Sem Štefka Zaviršek. Dobrih 20 let živim z možem in tremi otroki v Brezju pri Grosupljem. Delam kot zdravnica v otroškem in šolskem dispanzerju v Zdravstvenem domu Grosuplje.

Pri poklicnem delu in ob drugih dejavnostih se veliko srečujem z ljudmi, posebno z mladimi, otroki in njihovimi starši. Rada imam ljudi in ni mi vseeno, ko opažam na njihovem telesnem in duševnem zdravju in v medsebojnih odnosih negativne posledice našega kaotičnega življenja. Nekatere skrbi pomanjkanje dela in zaslužka, druge duši prezaposlenost s posledičnim pomanjkanjem časa za družino in sprostitev, mnogi pa zaradi nepravilne lestvice vrednot obupujejo nad smislom življenja.

Želim nekaj prispevati, da se to v prihodnjih letih spremeni. V programu krščanskih demokratov, združenih v Novi Sloveniji, vidim prave ideje in verjamem, da so tu tudi ljudje, ki so jih strokovno in s srcem sposobni uresničiti. Zato sem se odločila skupaj z njimi prispevati k sprejemanju takšne zakonodaje in oblikovanju družbene ureditve, da bodo v naši državi poštenje, pravičnost in solidarnost vrednote in bo vsak lahko z veseljem pričakoval jutrišnji dan zase in za svoje potomce.

Romanje v Štango k sv. Antonu

Kakor sva se s prijateljem Tonetom dogovorila na enem od prejšnjih pohodov, sva v nedeljo 15. Junija krenila v Štango. Tja so nekoč hodili k zavetniku sv. Antonu po odpustke romarji tudi iz precejšnjega dela Dolenjske in seveda tudi iz naših krajev. Tone se še spomni, kako so se z očetom odpravljali na romanje s konjsko vprego in federvozom, ki so ga prej doma posebej olepšali za to priložnost.

Tako sva tudi midva na žegnanjsko nedeljo sv. Antona peš iz Dobrave krenila proti Štangi. Še v vasi naju je nagovoril sosed, tudi Tone, da je njegov oče, ki je bil tudi Anton, vsako leto šel peš na to romanje, vendar je poudaril, da kdor ni šel skozi kevderc, ni dobil odpustkov. Seveda me je zanimalo, kje in kakšen je ta kevderc, pa mi je kasneje šele domačin iz Štange, ki je bil tudi Tone, kolikor toliko verodostojno razložil, da je bil ta kevderc v stari gostilni« Pri Janezu« v Štangi, kjer so romarji dobili okrepčila po naporni poti. Seveda zdaj tam stoji moderna, sodobna gostilna, kjer sva se tudi midva kasneje oglasila in odžejala.

Tako sva po prijetnem nedeljskem jutru krenila skozi Metnaj, pa proti Obolnem, kjer se pogled odpre proti zasavskemu hribovju. V lepem, čistem jutru so bližnji hribčki s cerkvami, Prežganje, Janče, Zasavska Sveta gora, pa bolj na vzhodu mogočni Kum, kot na dlani. Pot nadaljujeva mimo Žnedarja, pa čez Ščit v Štangarske Poljane, kjer naju je prijazna domačinka ob poti podučila o vzreji čebeljih matic, s čimer se ukvarjajo v » Čebelarstvu Vozel«. Po pošti jih pošiljajo tudi v zelo oddaljene kraje, kot je povedala, saj imajo kupce celo iz Finske in Japonske, kjer tudi cenijo pridnost in marljivost naše Kranjske sivke. No pa še vzpon po gozdni poti do Štange in tako sva v dobrih treh urah na cilju.

Poln hrib avtomobilov je naznanjal, da bo tu velika slovesnost. Maša se je sicer že začela in ker je bila cerkev sv. Antona polna, sva tudi midva prisostvovala maši kar pred cerkvijo. Velik kup nahrbtnikov pred vhodom je potrjeval, da je veliko romarjev prišlo tudi peš. Lepo opravljena mašna daritev, ki jo je daroval domačin p. dr. Janez Juhant, je to nedeljo naredila še posebno slovesno. Posebno zanimivo se mi je zdelo, da je nas romarje p. Juhant med mašo pozval, naj se le oglasimo in zadržimo v eni od treh bližnjih prijaznih gostiln, kar smo seveda tudi storili. Po maši smo se seveda najprej zadržali ob stojnicah pred cerkvijo, kjer so nas domačini pogostili s pecivom in pijačo, pa tudi okusnih štrukeljčkov, kot se za žegnanje spodobi, ni manjkalo. V bližnjem Kulturnem domu pa so domačinke pripravile razstavo ročnih del, s čimer se ukvarjajo ob dolgih zimskih večerih.

Po dobrem kosilu v bližnji gostilni Na hribčku smo se z avtom odpeljali proti domu. Mimogrede smo se ustavili še na kmetiji Menegalija, kjer smo malo poklepetali in nakupili okusnih jagod, ki so ob tem času najbolj sladke.

Če ne prej, pa gremo zagotovo spet drugo leto k sv. Antonu.

Lojze Podobnik

Veterani so se pomerili v streljanju

Predsednik OZVVS Grosuplje Boris Peterka izroča bronasto medaljo Niku Goršiču

V soboto, 21. junija 2014, je Strelska sekcija Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje organizirala prvo odprto strelsko tekmovanje z malokalibrsko puško. Tekmovanje je bilo posvečeno prazniku občine Grosuplje.

Tekmovanje se je odvijalo na strelišču Strelskega društva Sonja Vesel v Ivančni Gorici, saj na žalost v občini Grosuplje ni primernega strelišča. Je pa župan občine Grosuplje dr. Peter Verlič v svojem slavnostnem nagovoru ob začetku tekmovanja obljubil, da se bo stanje spremenilo in izrazil upanje, da bo že naslednje, to je 2. odprto prvenstvo v počastitev občinskega praznika v domači občini. Ponosen, da se je že na prvo tekmovanje prijavilo kar 12 ekip in 34 posameznikov je predsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje Boris Peterka najprej vsem navzočim na kratko predstavil občino Grosuplje ter vsem tekmovalcem zaželel »oster pogled in mirno roko«. Obilo športnih uspehov jim je zaželel tudi generalni sekretar ZVVS Mitja Jankovič.

Zmagovalna ekipa OZVVS Grosuplje

Po končani uvodni svečanosti so tekmovalci odšli na strelska mesta ter začeli s tekmovanjem. Samo tekmovanje je potekalo nemoteno in brezhibno, za kar gre največja zasluga predvsem glavnemu organizatorju tekmovanja in vodji strelske sekcije Območnega združenja ZVVS Grosuplje Alešu Štefančiču.

Čas, ko so tekmovalci čakali, da pridejo na vrsto, so po večini porabili za sproščen klepet s sotekmovalci, ali pa se na kak drug način pripravljali na nalogo, ki jih je čakala na strelskem mestu. Večina se jih je v tem času pomerila tudi v šaljivem tekmovanju v streljanju v skrito tarčo, kjer pa strelsko znanje ni bilo tako pomembno. Pomembno je bilo sodelovati in pri tem imeti še kanček sreče.

Po končanem tekmovanju je sledila svečana razglasitev rezultatov in podelitev pokalov in medalj. Seveda z doseženimi rezultati niso bili vsi enako zadovoljni. Še najbolj se je veselila 1. ekipa OZVVS Grosuplje, ki je zasedla 1. mesto pred ekipama OZVS Kamnik in ZSČ Brežice. Pri posameznikih pa je prvo mesto zasedel Tone Rojec iz SD Jože Kovačič Šentvid pri Stični pred Robertom Uraničem ZVVS Kamnik in Edom Goršičem OZVVS Grosuplje.

Sledila je še podelitev praktičnih nagrad za najboljše dosežke v streljanju v skrito tarčo, zahvala vsem, ki so omogočili izvedbo tekmovanja ter slovo z željo, po vnovičnem srečanju na naslednjem tekmovanju.

Franci Zorko

Veterani OZVVS Grosuplje na Maistrovem pohodu v občini Benedikt

V soboto, 7. junija 2014, smo se veterani Območnega združenja zbrali pred Gasilskim centrom Grosuplje in se z avtobusom odpeljali proti Štajerski, na že tradicionalni 15. Maistrov pohod. Letos je bila naša gostiteljica občina Benedikt. Veterani OZVVS Grosuplje smo se Maistrovega pohoda udeležili že šestič.

Že ob odhodu smo bili dobre volje, saj je bilo jutro prelepo in je obetalo lep dan. Veterani smo se okrog 9. ure zbrali v centru občine Benedikt, kjer so nas pozdravili gostoljubni domačini in nam ponudili okusen zajtrk in okrepčilo. Dobrodošlico sta nam izrekla župan občine Benedikt g. Milan Gumzar in predsednik OZVVS Lenart, g. Darko Škerget. Njegov govor je bil navdušujoč kot vedno. Kot že večkrat smo tudi tokrat z njim skupaj zapeli slovensko himno. Predsednik je namreč odličen pevec.

Tudi mi smo s seboj pripeljali pevce, in sicer zbor Samorastnik, ki ga vodi g. Drago Zakrajšek. Njihov nastop je navdušil vse prisotne in prijetno popestril prireditev. Kmalu smo krenili na 9-kilometrsko pot v smeri Benedikt–Drvanja–Zg. Bačkova–Froleh. Pohod je vodil g. Marjan Rebernik s sodelavci. Hodili smo mimo polj, vinogradov in travnikov, občudovali vaško arhitekturo in znamenitosti teh krajev, med drugim tudi izvir posebne vode, ki je polna železa. Tudi to smo okusili.

Med potjo so gostoljubni domačini poskrbeli za osvežilno pijačo in prigrizke, na koncu pohoda pa so nam v Lovskem hramu v Froleh postregli še s toplo malico – odličnim bogračem. Kar je res je res, Štajerci se vedno izkažejo, tudi s skromnimi sredstvi, letos so namreč sami (občina Benedikt in Sv. Ana) poskrbeli za vse. Zveza veteranov letos zaradi skromnih finančnih sredstev ni prispevala za izvedbo tega že tradicionalnega pohoda.

Na koncu smo tudi zapeli, saj smo imeli s seboj vrhunske pevce in seveda tudi zaplesali.

Skratka imeli smo se prelepo, zdi se nam, da je vsako leto lepše. Poslovili smo se od svojih gostiteljev in res upamo, da se naslednje leto spet vidimo.

Jelka Janežič, OZVVS Grosuplje

Srečanje članov združenja Sever

V četrtek, 12. 6. 2014, smo se v Ivančni Gorici zbrali člani Policijskega veteranskega združenja Sever, Pododbor Ivančna Gorica. V prisotnosti gostov, podžupana Občine Ivančna Gorica Tomaža SMOLETA, članov OZVVS Grosuplje, ZZB NOV Stična, predsednika Zveze Sever dr. Tomaža ČASA in predsednika društva Ljubljana Emerika PETERKE smo pregledali delovanje za leto 2013 in plan za 2014.

Ob tej priložnosti so bila podeljena priznanja Združenja Sever, in sicer članu Mirku POLJŠKU bronasti znak, Občini Ivančna Gorica zlati znak in bronasti znak osamosvojitve novemu članu Francu MARKLJU. Po uradnem delu smo nadaljevali z druženjem.

Andrej Škrajnar

Bili smo v Vojvodini

Člani Društva upokojencev Ivančna Gorica smo se podali na tridnevni letni izlet v Vojvodino. Prek Hrvaške smo vstopili v Srbijo v Bački Palanki, nato pa si ogledali Novi Sad, Sremske Karlovce in Sombor, pa seveda vsa mesteca in vasi, prek katerih nas je vodila pot.

Vreme je krivo za vse…

Potovanje smo začeli v ranih jutranjih urah v petek, 16. maja, in se vrnili domov 18. maja malo pred polnočjo. Načrtovani program nam je delno krojilo vreme. Med vožnjo v deževnem jutru skozi Slovenijo in nato prek celotne severne Hrvaške smo izvedeli za močno deževje in tragične poplave v južni Srbiji. Naša vodnica Vesna iz agencije Joy je morala zaradi tega izbrati severnejši hrvaški mejni prehod Ilok in se izogniti prvotno načrtovani poti prek Fruške gore. Tam so namreč plazovi zaprli ceste.

Ker nobena reč ni samo slaba, smo se zaradi spremembe poti peljali skozi Vukovar in imeli tako priložnost videti v živo posledice krute vojne. Mesto tragičnega imena je sedaj večinoma obnovljeno, le tu in tam je ostala zapuščena hiša s še vidnimi sledovi streljanja in granatiranja. Kot spomin in opomin so Vukovarci pustili neobnovljeni stari vodni stolp, ki ga je stotine granat sicer močno poškodovalo, ni pa ga moglo uničiti.

Na poti nas je spremljal dež, zato smo si Novi Sad »informativno« ogledali z avtobusa. Spotoma smo se ustavili pri družini Živanović, kjer nam je gospodar v svojem čebelarskem muzeju povedal marsikaj o čebelah. Degustirali smo njihova vina, od katerih je znan »bermet«, narejen po posebnem receptu. Sledil je odhod v Sremske Karlovce, kjer smo se nastanili v hotelu. Mestece smo si pozneje tudi kratko ogledali, predvsem znano cerkev sv. Nikolaja in glavni trg. Malce začudeni smo ugotavljali, da smo tu edina živa bitja mi in trop psov in se spraševali, kje so prebivalci. Nekaj jih že mora biti, saj imajo tu Kitajci svojo prodajalno! Dežniki v njej so bili ta dan iskano blago za nas, Dolenjce.

Dan smo zaključili z večerjo in vojvodinskim ansamblom, ki nam je s svojo glasbo povedal, kje smo.

Gremo v Sombor!

Oblačno jutro ni bilo ravno obetavno, ko smo se drugi dan odpravljali v Sombor. Na poti skozi Novi Sad nam je lokalni vodnik Zlatan pokazal nekatere mestne znamenitosti in povedal nekaj zgodovinskih dejstev.

Na poti v Sombor smo se vozili po vojvodinski pokrajini, ki je ena sama ravnina. Opazovali smo tipično arhitekturo mestec in vasi, kjer so vse ulice ravne in se stikajo pravokotno. Hiše imajo notranja dvorišča, ki z ulice niso vidna. Pred njimi pa smo videli veliko češnjevih dreves z že obarvanimi plodovi in komaj tu pa tam kakšnega človeka.

Najprej smo se ustavili v vasi Bač in si ogledali ruševine trdnjave iz 13. stoletja. Zgradili so jo po vpadu Mongolov za obrambo pred turškimi vpadi. Ohranjen je le še stolp, sicer pa so dobro vidni tri metre debeli zidovi, ki pa jih čas neusmiljeno gloda, saj trdnjave ne vzdržujejo.

Naslednja postojanka je bilo mestece Bođani in samostan v njem. Po legendi je samostan postavil trgovec Bodgan v zahvalo za to, ker mu je voda na tem kraju vrnila zid. Samostan in svojo življenjsko filozofijo nam je predstavil Dragan, »pripravnik« za meniha. Samostan je živ, v njem so štirje menihi. S pomočjo države in Evropske skupnosti so ga obnovili. Imajo prek 100 hektarov zemlje, ki jo dajejo v najem, v samostanu pa gospodarijo s pomočjo okoliških prebivalcev, ki jih za delo seveda plačajo. Ogledali smo si njihovo znamenito cerkev, ki je v celoti poslikana s freskami. Čudodelno vodo je bilo mogoče preizkusiti, sicer pa smo občudovali velikost samostana in urejenost njihovega vrta.

Sledila je pot v Sombor. To je prelepo vojvodinsko mesto s 50.000 prebivalci in s prek 18.000 zasajenimi rastlinami, zato velja za najbolj zeleno mesto. V mestni hiši smo si najprej ogledali njihovo največjo znamenitost, to je 28 m2 veliko oljno sliko »Bitka v Senti«. Prikazuje bitko pri Senti leta 1697, ki je trajala le dve uri in pol. Toliko je princ Savojski, poveljnik avstrijske vojske in največji vojskovodja 17. stoletja, potreboval, da je premagal Turke.

Odpravili smo se še v mestno galerijo slikarja Milana Konjevića, ki je znan tudi Slovencem. V svojem dolgem življenju, dočakal je 95 let, je imel več različnih slikarskih obdobij in stilov. Bil je slikar energije, tako nam ga je predstavil direktor galerije, saj je slikal svet, kakršnega je videl on, ne pa takega, kot je v resnici bil. Kar nekaj te energije, shranjene na reprodukcijah njegovih slik, je odpotovalo z nami domov.

Zadnji cilj tega dne je bil pravi vojvodinski salaš blizu Sombora. Tam nas je pričakala »gazdarica« in pozdravni požirek močnega. Najprej smo pogledali majhno trgovinico z izdelki domače obrti in spalnico v »altdojč« stilu, nato pa posedli za pogrnjeno mizo. Hrana, ki je prihajala nanjo, je bila brez konkurence, sveža, okusna, postrežena hitro in z nasmehom. To velja tudi za domače vino, ki nas je dodobra ogrelo, kar se je poznalo tudi na našem razposajenem razpoloženju. Lastnica je na koncu z nami zapela vojvodinsko »Fijaker stari« in dobro razpoloženi smo se pod večer odpravili v hotel. Pred tem smo izvedeli, da ima salaš prek 100 hektarov (seveda povsem ravne) zemlje, na njem gojijo sojo, koruzo, pšenico in sladkorno peso in ga s stroji obdelujejo družinsko. Sicer pa ima družina še en salaš podobne velikosti. Revščine tu res ne poznajo in kmečki turizem je za njih najbrž bolj hobi kot delo!

V nastajajočem večeru smo z avtobusa opazovali ravnino, ki je segala od obzorja do obzorja. Deževni oblaki so sedli naravnost na tla, na noben hribček se niso mogli nasloniti. Vsa zemlja je obdelana, njivam ne vidiš konca, pa tudi nobene živine ni. Za travo je zemlja preveč rodna!

Novi Sad v živo

Tretji, zadnji dan naše poti, smo si končno ogledali Novi Sad v živo, ne le skozi okna avtobusa. Najprej smo se povzpeli na znano Petrovaradinsko trdnjavo, ki smo jo prej gledali le od spodaj. Gre za ogromen vojaški kompleks, grad na skali, trden kot vera. Najmanj toliko kot nadzemnega je tudi podzemnega dela v več etažah. S trdnjave je krasen razgled na celotno mesto, v katerega smo se tudi spustili in si peš ogledali njegovo središče.

Dan smo zaključili na kmečkem turizmu s kosilom, ki je bilo tudi pospremljeno z živo glasbo v vojvodinskem duhu.

Pot nazaj je minila brez nezgod, o katastrofalnih poplavah smo le slišali in sočustvovali s prizadetimi. Ko smo zadnjikrat prečkali Donavo, je bila ta še lepo v svoji strugi, napovedi pa niso bile obetavne.

Vodnica Vesna in vsi trije lokalni vodniki, ki so nas spremljali na potovanju, so svojo nalogo opravili vzorno. Zasuli so nas z zgodovinskimi podatki in dejstvi, ki jih je bilo preveč, da bi si jih zapomnili. Ostali pa bodo vtisi o vojvodinski ravnici, ki je tolikšna kot Slovenija, ne sicer tako raznolika, zato pa razkošno rodovitna in bogata.

Joža Železnikar

Po Koroškem, po Kranjskem …

Ivanški upokojenci smo se v soboto, 21. junija, odpravili na zadnji izlet pred dopustniškimi meseci. Šli smo na Koroško, kjer smo najprej »obdelali« grad Ostrovico. Sledilo je Gosposvetsko polje s cerkvijo Gospe Svete, nato pa Vrbsko jezero. Po poteh Miklove Zale smo se spustili še v dolino Rož in pot zaključili na Kranjskem, v Radovljici.

Zgodovina – naša učiteljica

Na Koroško smo se peljali prek Tržiča in Ljubelja. Spotoma nam je vodnik Sašo iz agencije Joy Travel razgaljal zgodovinska dejstva o gorenjski pokrajini, skozi katero smo se vozili. Tu so prebivali v kraljestvu Norik že Kelti, ki so sloveli po izdelavi železnega orožja, Jelovica pa je bila nahajališče železove rude. Leta 15 n. št. pridejo sem Rimljani, za njimi Bavarci in Slovani, ki se bojujejo za ozemlje. Sledijo Franki, s katerimi se začne pokristjanjevanje, središče tega pa postane v 10. stoletju Gospa Sveta.

Bližnje zgodovine smo se spomnili, ko smo se skozi ljubeljski predor zapeljali v Avstrijo. Kako smo se včasih tresli pred cariniki zaradi stvari, ki smo jih nakupili prek meje! Sedaj pa so poslopja zapuščena in mi svobodno prenašamo sem ter tja, kar hočemo in zmoremo, finančno seveda.

Grad Ostrovica nas gleda …

Z visoke pečine obvladuje dolino grad Ostrovica. Nanj smo se povzpeli peš prek štirinajstih vrat in petih dvižnih mostov. Grad je nastal leta 1570, postavili so ga za obrambo pred Turki Kheven Műller-ji, ki so še danes njegovi lastniki. Turki gradu niso nikoli osvojili. Danes je na njem razstava viteških oklepov ter orožja in lastniki, ki živijo ob njegovem vznožju, grad vzorno vzdržujejo. Če bi le pri nas imeli kakšne take graščake, pa ne bi propadlo toliko zgodovinsko pomembnih gradov!

Pozdravljena, Gosposvetsko polje in Gospa Sveta!

Na Gosposvetskem polju smo se ustavili ob znamenitem vojvodskem prestolu, ki izvira iz leta 890 in so ga sestavili iz rimskih kamnov. Prestol ima dva sedeža, eden gleda na vzhod in drugi na zahod. Na njem so ustoličevali kneze in podeljevali pravice. Ustoličevanje se je končalo z mašo v cerkvi Gospe Svete.

Cerkev so postavili v 8. stoletju in je bila izhodišče za pokristjanjevanje. »Dodatek« je dobila v 15. stoletju. Njena osnova je gotska, znamenita pa je po tridelnem krilnem oltarju, sarkofagu s kostmi škofa Modesta, pa tudi po bogatih orglah. Ker je bila sedež škofije, torej bivališče škofa, je pravzaprav grad z utrjenim obzidjem.

Vrbsko jezero – turistična Meka

Na poti do Vrbskega jezera smo imeli kratek postanek za ogled centra Celovca. Od znamenitega zmaja »lintverna« in kipa Marije Terezije, ki kraljujeta na glavnem trgu, smo se napotili po prvi peš coni v Evropi. Včasih smo drveli v Celovec po nakupih, danes pa nas ni pritegnila nobena od mnogih trgovin. Kako čudno!

Ob Vrbskem jezeru smo se ustavili na polotoku Maria Woerth, imenovanem Otok. Na njem sta dve znameniti cerkvi. Eno od teh smo si lahko ogledali, drugo pa so »zasedli« svatje. Ker smo morali počakati na prihod izletniške ladje, smo imeli priložnost opazovati gost promet po Vrbskem jezeru. Bilo je vsega, od hitrih gliserjev, ki so vlekli vodne smučarje ali zmajarje po zraku, pa do romantičnih jadrnic z belimi jadri, ki so drsele po gladini.

Jezero vse to dopušča, saj je dolgo 17 km in široko kilometer in pol. Z ladje, kamor smo se vkrcali na enourno vožnjo, smo lahko opazovali hotele in vile na obali ter potnike, ki so se vkrcavali in izkrcavali na pomolih. Med njimi je bilo, zanimivo, veliko kolesarjev, sicer pa je bilo možno slišati vse mogoče jezike. Vrbsko jezero je res turistična Meka!

Po poteh Miklove Zale

Od bogatega in svetovljanskega Vrbskega jezera smo se odpeljali v dolino Rož, eno iz »venca treh dolin«. Prek Šentjakoba smo prišli v vas Svatne, kjer je živela Miklova Zala. Vodnik Sašo nam je oživil spomin na zgodbo z resničnim zgodovinskim ozadjem, ki jo je zapisal Jakob Sket. Nastala je zaradi turških vpadov v 16. stoletju, gre pa za ljubezen, izdajstvo in na koncu za pravično kazen. Do hiše, kjer je živela Miklova Zala, sicer nismo prišli, vendar nas je zelena dolina in vasi v njej resnično očarala. Le ljudi nismo videli nikjer!

Nazaj domov na Kranjsko

Po karavanškem predoru smo se vrnili v našo Slovenijo in se ustavili v Radovljici na zasluženi večerji. V nastajajočem večeru smo na vožnji proti domu »pospravljali« doživetja in vtise. Za nami je bil lep in bogat dan! Poslovili smo se v upanju, da ni bil zadnji in da se jeseni spet srečamo.

Joža Železnikar

Kaj nam prinaša »Pogodbena pošta« v Zagradcu?

Kar se je že nekaj časa napovedovalo, se je sedaj tudi uresničilo. Da bi bila njihova poštna mreža in poslovni procesi kar najbolj optimalni se je Pošta Slovenije odločila, da svoje storitve v poslovalnicah v manjših krajih poenostavi in s tem zmanjša stroške svojega delovanja. Cilj je seveda izboljšati poslovno situacijo družbe, ki je v celoti v državni lasti.

Pošta v Zagradcu od 1. julija naprej ni več na istem mestu kot prej, v novi t. i. pogodbeni pošti tudi ni več zaposlene poštne delavke. Poštne storitve je v Zagradcu pogodbeno prevzela Kmetijska zadruga Stična in le-te se tako sedaj opravljajo v prostorih njene živilske trgovine. Namesto poštne delavke storitve za krajane opravljajo zaposlene trgovke, ki so morale pred tem opraviti poseben uvajalni tečaj.

Seveda nas krajane zanima kaj ta sprememba nam prinaša dobrega in slabega. Sam sem zbral nekaj informacij z različnih strani, ki vam jih tukaj predstavljam, seveda pa bo čas pokazal za koga in kako dobra ali pač slaba je ta rešitev.

Čas poslovanja je gotovo pozitivna posledica reorganizacije: delovni čas »pogodbene pošte« v Zagradcu bo med tednom vse dni od 8.00 do 18.00, ob sobotah pa od 8.00 do 12.00. A žal se zdi, da je to edina stvar, ki bo boljša kot prej. Poštni delavec, ki prve dni pomaga trgovkam pri opravljanju storitev mi je na vprašanje, kaj bo sedaj drugače, med drugim odgovoril takole: »V okviru pogodbene pošte bo obseg storitev nekoliko manjši: znesek dviganja ali pologa bo limitiran na 1000 evrov v okviru ene transakcije, ne bo vplačila Lota, ne bo prodaje različnih artiklov, ne bo mogoče urejati vezanih vlog, limitov, depozitov, sprememb podatkov ipd.«.

Sam ne dvomim v zmožnosti in dobre namene trgovk, da bi ustregle strankam, a vendarle se mi zastavlja vprašanje, kako bodo npr. uspele narezati salamo in takoj nato odšle za pult opravljat poštne storitve? Ali bo kvaliteta poštnih in trgovskih storitev sedaj na ustrezni ravni bo tudi pokazal čas. Upajmo tudi, da bodo trgovke pošteno plačane za dodatno delo, ki ga opravljajo.

Naj zaključim z mislijo, ki ni moja, sem jo pa že večkrat zasledil in ne vem kdo je njen avtor: »Dobra ni tista država, ki ima bogata podjetja, ampak tista, ki ima zadovoljne državljane«!

Simon Bregar

Moj trenutek za dobrodelnost

V tednu Rdečega križa od 8. do 15. maja in vse do konca maja, je potekala akcija Rdečega križa Slovenije »Moj trenutek za dobrodelnost«. V trgovinah Tuš market Ivančna Gorica, Mercator Vodotučine in delikatesi KZ Stična so kupci darovali približno 150 kg hrane, higienskih pripomočkov itd ...

Hvala vsem, ki ste pomagali socialno ogroženim. Zbrane stvari so bile razdeljene na začetku junija.

za KORK Ivančna Gorica Stanka Pajk

Podelitev priznanj v KO RK Krka

Bil je prijeten junijski večer, ko so se na Turistični kmetiji Hočevar v Gradičku srečali krvodajalci, povabljeni s strani Krajevne organizacije Rdečega križa na Krki. Na srečanje smo povabili krvodajalce, ki so darovali kri petkrat, desetkrat in petnajstkrat. Povabljene je sprejela in pozdravila predsednica KO RK Krka gospa Marija Zajc. Srečanja se je udeležil tudi predsednik OZ RK Grosuplje g. Franci Horvat, ki je tudi podelil priznanja.

Srečanja se je udeležilo tudi nekaj aktivnih prostovoljcev KO RK Krka. Ob dobri hrani in pijači je v prijetem vzdušju potekal pogovor o krvodajalstvu nasploh. Krvodajalstvo spada med najpomembnejše naloge Rdečega križa, to pa pomeni organiziranje krvodajalskih akcij in pridobivanje novih krvodajalcev oziramo motiviranje in ohranjanje že obstoječih krvodajalcev. Naše zdravstvo potrebuje veliko krvi, kri je zdravilo, ki je že marsikomu rešilo življenje. Zato s tem, ko darujemo kri, rešujemo življenja.

S tem zapisom še enkrat iskreno čestitamo vsem dobitnikom priznanj in se jim zahvaljujemo za njihovo solidarnost in humanost.

Zapisala Danica Petrič

KO RK Krka

Vabilo na otroško ustvarjalno delavnico

Turistično društvo Krka v okviru Festivala Krka tudi letos organizira otroško ustvajalno delavnico na Krki.

Delavnica se bo začela **18. avgusta 2014**, zaključila pa se bo v petek, **22. avgusta 2014**, z razstavo izdelkov, ki jih bomo na delavnici ustvarili.

Pri delu bomo uporabljali predvsem naravne materiale, nekaj jih bomo tudi sami nabrali, ko se bomo podali do izvira naše lepotice Krke in si ogledali Krško jamo. Seznanili se bomo z različnimi tehnikami ustvarjanja, pri delu bomo uporabili tudi stvari, ki bi drugače končale v smeteh.

Delavnica je namenjena otrokom od šestega leta dalje. Stroški materiala pa znašajo EUR 15,00. Prijave bomo sprejemali na telefon. 031 338 053 in 041 308 308,

Vljudno vabljeni!

TD Krka

Zaključek šolskega leta 2013/2014 na OŠ Stična

Mesec junij je za šolarje mesec, ki pod črto šolskega leta zapiše ocene za pridobljeno znanje, podpiše številna priznanja iz tekmovanj in postavi na ogled najboljše dosežke šolskih dni. Tako je bilo tudi na OŠ Stična, kjer so se najprej poslovili devetošolci, čez nekaj dni pa so se počitnicam naproti podali še ostali učenci.

Zadnji iz prejšnjega tisočletja

V svečanih oblekah in sijočih obrazov so se od osnovnošolskega izobraževanja poslovili devetošolci in devetošolke. Najprej so se prisrčnim programom na valeti predstavili učenci devetega razreda na podružnični šoli v Višnji Gori. Slavnostni nagovor ravnatelja Marjana Potokarja je njihovo šolanje primerjal z zgodbo s pravljičnim začetkom, z mnogimi zapleti, ovirami in preizkušnjami in srečnim koncem. Zahvalil se je staršem in učiteljem za zgledno sodelovanje in dobro opravljeno delo ter podelil priznanja tistim, ki so se v času šolanja na podružnični šoli Višnja Gora najbolj izkazali. Najuspešnejša učenka naravoslovnega področja za obdobje od 7. do 9. razreda je postala Lara Petek, ki je poleg tega priznanja v letošnjem šolskem letu dosegla še tri srebrna priznanja v tekmovanjih iz znanj. Arxhenda Kadriu in Ana Rukmini Krivec sta v letošnjem šolskem letu prejeli dve srebrni priznanji, Karin Šparovec pa eno srebrno priznanje. Večer poln humornih domislic, pesmi, plesa, verzov in spominov je zaključil učenec Blaž Kuster s svojim razmišljanjem o tem, kaj je v življenju najbolj pomembno. »V življenju mi veliko pomenijo sreča, zdravje, veselje ter seveda dobri prijatelji. Da sem v življenju srečen, ne potrebujem materialnih dobrin, saj prava, resnična sreča leži v človeški toplini.« Razredničarka Štefka Klemenčič je svoje varovance pospremila na pot odraščanja z besedami prisrčnega veselja, hvaležnosti in upanja, da bo vsak izmed njih dosegel svoje sanje.

Valeta na Podružnični šoli Višnja Gora (Foto Travnik)

Ko se je dan prevesil v večer, se je na rdeči preprogi v športni dvorani OŠ Stična začelo sklepno dejanje podelitev valetkotov – Stičwood 2014. Prireditev v slogu podelitve prestižnih filmskih nagrad je najprej predstavila vse tri oddelke devetih razredov. Vizije prihodnosti, domiselni pregovori in debata o najpomembnejših šolskih stvareh, so številno občinstvo popeljale v svet brezskrbnega otroštva, norih domislic in spogledovanja s časom, ki šele prihaja. 92 bodočim srednješolcem je s svojimi besedami spodbude razpiral krila ravnatelj Marjan Potokar. Zaželel jim je, da bi izkoristili vse svoje potenciale in talente, da bi se trudili, učili, spoznavali, ustvarjali in da bi ob vsem tem ne pozabili živeti. Ob tej slovesni priložnosti je skupaj z razredničarkami Darjo Strah, Blanko Karanjac in Matejo Trtnik podelil priznanja najbolj uspešnim učenkam in učencem. Za delo v oddelčni skupnosti so prejeli pohvalo: Neža Kralj, Tina Perko, Klara Klemenčič, Urh Pirc in Neža Zupančič. Najboljša športnica je postala Pia Kim Bašnec, najboljši športnik pa Gal Krauthaker, ki je v metu vortexa postal novi šolski rekorder. Na raziskovalnem področju sta se izkazali Anita Maver in Sara Prokofjev, ki sta za raziskovalno nalogo z naslovom »Srce imel si ti čuteče… Počivaj sladko!« prejeli zlato priznanje. Na naravoslovnem področju je v obdobju od 7. do 9. razreda blestela Anamarija Papež, ki je v letošnjem šolskem letu v tekmovanjih iz znanj osvojila osem srebrnih in dve zlati priznanji, v tekmovanjih iz znanj se je v šolskem letu izkazala tudi Tina Perko, ki je prejela tri srebrna priznanja.

V sklepnem delu prireditve, za katero so scenarij skupaj s svojimi razredničarkami pripravili devetošolci, so sledile še podelitve priznanj Stičwooda 2014. Učenci so se zahvalili vodstvu šole, učiteljem in učiteljicam od razredne do predmetne stopnje, najbolj prestižno nagrado za življenjsko delo pa so prejeli starši letošnjih devetošolcev. Ti so se v pestrem programu predstavili s številnimi glasbenimi, pevskimi in plesnimi talenti. Ob prijaznem druženju in prigrizku se je skoraj končalo neko obdobje zadnje generacije prejšnjega tisočletja. Sklepno dejanje je sledilo naslednje jutro, ko so učenci prejeli spričevala in se dokončno poslovili od osnovnošolskih klopi.

Valeta na matični šoli

Konec pouka ali Kekec gre na morje

Zadnji dan pouka je vedno poseben dan. Zato, ker se v spričevalu zrcalijo rezultati šolskega dela, ker že diši po počitnicah, ker je zaključek vedno priložnost za pregled doseženih priznanj in tudi za to, ker je naslednji dan slovenski dan državnosti. Zadnje šolsko dopoldne v tem šolskem letu je na OŠ Stična v športni dvorani pozdravilo pisano množico nastopajočih, njihovih mentorjev in učencev od prvega do osmega razreda. V čast dnevu državnosti je zbrane nagovorila Nika Škoda, učenka sedmega razreda. Poudarila je pomen slovenske osamosvojitve in dejstvo, da so se pred triindvajsetimi leti izpolnila dolgoletna hrepenenja naših prednikov. S pesmijo, plesom in izbranimi besedami smo skupaj proslavili rojstni dan naše domovine.

Skozi pester program zaključne prireditve so občinstvo vodili Kekec (Matevž Trontelj), Rožle (Simon Vidmar) in Tinka (Urška Vidmar), ki so tako kot večina učencev komaj čakali proste dni. Odpravili so se na morje, a kaj kmalu ugotovili, da pogrešajo gorski zrak. Pa so se po številnih dogodivščinah in pripetljajih kar peš podali nazaj domov. Mimogrede pa so zašli še v deželo Prijetno domače in nas povabili k odkrivanju lepot, ki se skrivajo za prvim ovinkom.

O počitniških radostih so prepevali tudi pevci šolskega pevskega zbora, zaplesali so najmlajši učenci, ravnatelj Marjan Potokar pa je šolsko leto 2013/2014 v svojem nagovoru ocenil kot leto uspehov, pomembnih nastopov in velikih dosežkov. Med njimi velja izpostaviti energetsko sanacijo šole v Višnji Gori, začetek gradnje nove šole in vrtca v Zagradcu, priklop matične šole na ogrevanje z biomaso ter praznovanje okrogle obletnice rojstva pisatelja Josipa Jurčiča. Na podelitvi priznanj je največji aplavz požel sedmošolec Gašper Struna, ki je letos dosegel srebrno priznanje iz razvedrilne matematike, zlato priznanje iz logike in zlato Vegovo priznanje za tretje mesto med vsemi sedmošolci v državi. Po podelitvi priznanj so se učenci še zadnjič v tem šolskem letu posedli v šolske klopi, prejeli spričevala, potem krenili počitnicam naproti.

Dragica Šteh

Novoletna zimska EKO PRAVLJICA nas je pripeljala do obiska Modrega Jana in njegovih prijateljev

Se še spomnite naših snežink iz plastičnih lončkov? Pa snežaka in igluja iz embalaže od mleka? Zbiranje odpadne embalaže se je obrestovalo! V petek, 13. 6. 2014, nas je namreč obiskal Modri Jan s prijatelji, kot nagrada za zmagovalno eko nalogo.

V Eko projekt Modri Jan, ki ga je objavila največja slovenska organizacija s področja elektroenergetike HSE, smo se prijavili z nalogo »Novoletno-zimska EKO pravljica«. V decembru smo v podaljšanem bivanju na matični šoli cel mesec zbirali odpadno embalažo (plastenke, jogurtni lončki, tetrapaki, itd.). Ko smo zbrali dovolj embalaže, smo ustvarili celotno EKO vasico: snežaka, iglu, pingvine, snežinke, novoletno jelko in voščilne. Sodelovalo je večina učencev in učenk prve triade, kot mentorice pa smo otroke usmerjale: Suzana Močnik, Maja Sever in Maja Berčon. Žirijo Eko projekta smo navdušili z inovativnostjo in poučnostjo.

Nagrada za naše delo je bila fantastična; otroci in učiteljice smo uživale v predstavi Modrega Jana, Puhca, Sončnice in Packa Rije. Preko iger, plesa in petja so animatorji otrokom predstavili že pridobljeno znanje o varovanju našega planeta.

Dokaz, da se dobro timsko delo vedno obrestuje. Veliko je bilo vloženega dela, predvsem pa dobre volje vseh: učencev, staršev, učiteljev, čistilk in hišnika. Zadovoljni smo bili že decembra, ko nam je uspelo narediti čudovite izdelke. In zadovoljni smo bili tudi v mesecu juniju, ko smo preživeli zelo veselo in poučno uro in pol z Modrim Janom in njegovimi prijatelji.

Modri Jan in prijatelji, hvala vam.

Zaključno poročilo si lahko ogledate na spletni strani natečaja Modri Jan: http://www.modri-jan.si/za-starse-in-ucitelje/sole/ekoprojekt4/zakljucna-porocila/2986-Novoletno-zimska-EKO-pravljica

Zapisali učiteljici Suzana Močnik in Maja Sever

5. regijsko preverjanje usposobljenosti OŠ ekip prve pomoči

Ekipa OŠ Ferda Vesela se je 16. aprila 2014 udeležila že 5. regijskega preverjanja usposobljenosti OŠ ekip prve pomoči, ki je potekalo v Ljubljani. Tekmovanje je bilo sestavljeno iz teoretičnega dela (zgodovina Rdečega križa in oskrbovanje poškodb) kot tudi praktični prikaz oskrbe poškodovanca.

Dekleta so se vse leto pridno pripravljala na tekmovanje. Pri učenju praktičnega dela pa so nam priskočili na pomoč člani ekipe PP iz območnega RK Grosuplje.

Ekipo je sestavljalo šest deklet: Sara Planinšek, Jana Primc, Maruša Novak, Špela Zupančič, Anita Merlak in Ana Koželj. Zasedle so odlično 2. mesto med 24 ekipami, za kar jim še posebno čestitamo.

Sara Planinšek, 9. a, OŠ Ferda Vesela

Medgeneracijsko druženje

Torek, 20. maj; za nekatere navaden delovni dan, za druge priložnost za druženje in rekreacijo. Jurčičev pohod, Romanov pohod, Viridin pohod … Zakaj si ga torej ne bi »privoščili« tudi Polžki in Medvedki iz Vrtca Miška v Stični.

To ni bil običajen pohod, o ne, to je bil pohod babic, dedkov, vzgojiteljic in malih, nadobudnih raziskovalcev - vsi zbrani s skupnim ciljem - Gradišče nad Stično. V prijetnih dopoldanskih urah, ko je sonce že zvedavo kukalo izza oblakov, smo se zbrali pred vrtcem, kjer je nas - babice in dedke, že čakalo prijetno presenečenje. Otroci so nas pozdravili z nagovorom in pesmico. Skupaj smo se odpravili na poučno in zanimivo pot skozi cvetoče travnike in prijetno osvežujoč gozd. Pot je bila za nekatere lahka, za druge malo manj, a vedoč, da se skupaj poveselimo in nadaljujemo druženje ob koči na Gradišču, smo stisnili zobe in srečno »osvojili« vrh. Tu smo se malo posladkali, odžejali, poklepetali, se poigrali in se spet polni energije vrnili v dolino. In kot da še ni bilo dovolj lepo, nas je za piko na i čakalo novo presenečenje, mmmmm in to sladko. Kuharica vrtca je za babice in dedke pripravila slastno pecivo in čaj, za otroke pa, kot vedno, odlično kosilo.
Otroci so s pohodom realizirali tudi izlet za gibalno-športni program MALI SONČEK.
Veseli in zadovoljni smo sklenili naše prvo in v upanju da ne zadnje, medgeneracijsko druženje. Hvala vzgojiteljicam iz vrtca Miška, da so s prijetnim povabilom zbrale skoraj toliko babic in dedkov kot imajo malčkov v dveh skupinah.

babica Ljudmila Vovk

Zaključno srečanje Vrtca »Miška« na letališču Prečna

Petek, 13. junij 2014, je bil za otroke iz vrtca Miška v Stični, poseben dan. Nanj so se skupaj z vzgojiteljicami pripravljali kar nekaj časa. Družine otrok smo se namreč na to vremensko muhasto popoldne odpravile na letališče Prečna pri Novem mestu, kamor nas je povabil gospod Moretti, pilot in oče dveh vrtičkarjev.

Zaključno srečanje v iztekajočem se šolskemu letu smo začeli z nastopom obeh skupin – Polžkov in Medvedkov, ki so nas razveselili s prisrčnim petjem in plesom. Posebno mesto v programu so imeli naši »mali maturanti«, ki se poslavljajo od brezskrbnih dni v vrtcu. Dokazali so, da so pripravljeni na izzive šolskih klopi.
Sledil je ogled in predstavitev letala v hangarju. Pa ne samo ogled – otroci so se v letalo lahko tudi usedli, starši pa smo bili medtem zaposleni z ovekovečenjem tega »sanjskega« dogodka v fotografski objektiv. Preostanek popoldneva je minil v prostem druženju na letališkem igrišču ter na terasi gostinskega lokala.
Čeprav izven meja ivanjške občine, lahko rečemo, da je bilo »prijetno domače«.

Barbara Mestnik

Zaključek bralne značke na Jurčičevi domačiji na Muljavi

V četrtek, 19. junija 2014, so se v letnem gledališču na Muljavi, pod okriljem Osnovne šole Ferda Vesela Šentvid pri Stični, učenci od 6. do 9. razreda udeležili zaključka bralne značke s slovesno podelitvijo nagrad za »zlate bralce« iz občin Ivančna Gorica, Grosuplje in Dobrepolje.
Knjižna zbirka Bralne značke motivira mlade bralce za branje, hkrati pa opozarja na posebni pomen branja in knjig danes in jutri. Na zaključnem dogodku sta na Muljavi zbrane pozdravila župan Občine Ivančna Gorica Dušan Strnad in pooblaščenec grosupeljskega župana mag. Iztok Vrhovec. V goste je prišel tudi priznani slovenski otroški in mladinski pisatelj Primož Suhodolčan, ki so se mu učenci ob njegovih pisateljskih domislicah še kako iz srca nasmejali. Na koncu je podelil knjižna darila »zlatim bralcem« - tistim, ki so pridno brali vseh devet let. Prejeli so Prešernovo Poezijo.
Krajšemu kulturnemu programu, ki so ga pripravili učenci matičnih šol iz omenjenih treh občin, je sledila pogostitev, nato pa ogled predpremiere gledališke predstave Jurčičevega Desetega brata v izvedbi Kulturnega društva Josip Jurčič Muljava.

Gašper Stopar

Zlati bralci OŠ Stična

Zlati bralci OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

DOMOZNANSKA GALERIJA

NAŠA »PRIJETNO DOMAČA« PADVANČNA

Gorica Vančeta (Goriza Vanzheta)

Morda je bil prvi, ki je »opeval« naše imenitno občinsko središče Jakob Zupan, doktor Svetega pisma, Prešernov sodobnik, tudi sam pesnik in sotrudnik Kranjske Čbelice, pa tudi precejšen čudak. Leta 1813 je bil še župnik v Šmarju (danes Šmarje-Sap) in tam je doživel veličastno bitko avstrijske cesarske vojske s francoskimi četami, ki jih je vodil sin Napoleonove žene, italijanski podkralj princ Evgen de Beauharnais. Takratno »našo vojsko« je vodil znameniti Višnjan Bogdan Milutinović, pl. Višnjegorski (1766-1836). Po zmagi se je umaknil do Medvedjeka, štiri dne pozneje pa izbojeval še eno pomembno bitko pri Višnji Gori.

Čeprav je bil Zupan eden najboljših poznavalcev slovenščine, je bil prepričan, da jo je treba oplemenititi z že pozabljenimi jezikovnimi možnostmi in obogatiti z izposojenkami iz slovanskih jezikov ter novimi tvorjenkami, zato so njegove pesmi iz leta v leto postajale vse manj razumljive. Prešeren mu je namenil nekaj svojih najostrejših puščic, med njimi tudi sonet Ptujobesedarjem, v katerem mu očita, da znaša vkup tuje besede kot sraka gnezdo. Da je imel Prešeren prav, nam bo jasno, ko bomo prebrali Zupanovo pesem posvečeno Todor – Milutinoviću. Objavil jo je leta 1832 kot prilogo k 22. številki časopisa Illyrisches Blatt. Priloga se je ohranila samostojno. List s pesmijo v slovenščini in nemškem prevodu hranijo v Narodni in univerzitetni knjižnici.

Pesem se konča takole:

»Ne vbraniti kos volkam.
Tvoji se sami vmaknili
v tami do Medvedjeka:
Lohka tuji Te sledili
do gorice Vančeta.

Ondi dvakrat prenočijo,
skoro vse Ti poloviš:
Tvoji tuje nam spodijo,
Ti z Gradiško nam večniš.«

Da je z »gorico Vančeta« mišljena današnja Ivančna Gorica, oziroma danes močno poseljen, takrat pa s smrekami porasel grič nad cesto, pove avtorjeva razlaga krajev, ki so omenjeni v pesmi. Takole piše: »Goriza Vanzheta, Vanzha goriza, Huegel Johannis vor Sitich an der Landstrasse«. To je verjetno prvi natisnjen zapis slovenskega imena Ivančna Gorica.

Ljudsko izročilo, ki nam ga je ohranil Franc Grabljevec s Pluske (r. 1876), pravi, da je bil na tem griču francoski britof. Morda je bilo kaj resnice v tem, saj so se brambovci na našem območju večkrat spopadali s Francozi.

Šestnajst let kasneje, leta 1848, najdemo v Franciscejskem katastru zapisano ime Ivančna Gorica kot Wantschnagoriza. Še danes ne rečemo, da gremo pod Ivančno, ampak Padvančna in celo ivanški moški pevski zbor si je nadel ime Podvanški fantje. O izvoru imena obstaja več razlag, a prepričljiva ni nobena. Ime Ivančna Gorica so dolga stoletja zapisovali na najrazličnejše načine, a uradno vasi s tem imenom ni bilo. Za primer samo nekaj zapisov iz matičnih knjig:

- 23. 1. 1835: Vanzhna goriza zum Sittich, umrl Johann Perme, 27 let
- 3. 3. 1888: Zatičina pod Ivančno gorico, umrla Josefa Baltič, 19 let
- 15. l0. 1888: Mleščevo pod Ivančno gorico, umrl Ignacij Baltič, 3 mes.
- 27. 1. 1895: Zatiški kolodvor, umrla Katarina Lampret, hči žel. čuvaja

Od Podivančne do Ivančne Gorice

V času meritev in izdelave Franciscejskega katastra je bilo v Ivančni Gorici le nekaj hiš, ki pa so sodile v različni upravni enoti. Del zaselka je bil v katastrski občini Stična, te hiše so imele hišne tablice z imenom Stična. Druge hiše so sodile v katastrsko občino Gorenja vas in te so imele tablice s krajevnim imenom Mleščevo. Meja je bila stara deželna cesta, po njeni trasi poteka današnja Ljubljanska cesta. Ker je proti Stični vodila tudi cesta iz Suhe krajine, je v 18. stoletju ob križišču nastalo kar nekaj kmetij - gostiln. V stiških matičnih knjigah so prvič zapisali poleg Sittich še Vanzhna Goriza leta 1813, ko se je rodil Jožef Glavič. To je bilo ravno nekaj mesecev pred bitko pri Šmarju in Višnji Gori.

Izgradnja železniške proge Grosuplje - Novo mesto leta 1894 ni takoj vplivala na povečanje števila hiš v Ivančni Gorici. Železniška postaja je dobila ime Stična, čeprav je stala na območju, ki je sodilo pod Mleščevo. Ampak Stična je bila neprimerno bolj znan kraj in veliko več ljudi je vedelo, kje je to, kot pa Mleščevo. Zaselek pod Ivančno Gorico se je začel hitreje razvijati šele med obema vojnama. Stičanom to ni bilo všeč in tako lahko beremo v članku z naslovom Medkrajevno ljubosumje, ki je bil objavljen 29. 9. 1934 v Slovenskem narodu: »H koncu moramo še omeniti žongliranje z imenom Ivančna gorica. Vasi Ivančna gorica sploh ni. To ime ima le gozdnati meniški hribček nad vasjo, ki si hoče prevzeti njegovo ime. Prava vas Ivančna gorica se imenuje Stična in Mleščevo. Umni krajevni politiki so že uvideli, da z imenom Ivančna gorica ne bo nič ter predlagajo novo ime Stična-Kolodvor, ki jim je tako povšeči, da so si ga dali že vtisniti v svoje štampiljke. Ako bo sprejeto to novo ime, bomo imeli v naši dolini dve Stični: Stična-kolodvor in Stična-samostan.«

Dopisniku iz Stične 24. 10. 1934 odgovarja mož, ki je navijal za Ivančno Gorico. »Tu je sezidanih 15 novih stanovanjskih zgradb, v katerih je približno 84 sob in kuhinj, dalje Sokolski dom, ena lesna žaga na električni pogon in tovarna za parkete. Nadalje dve novi kovačnici in sedaj si zida neki mizar hišo in prostorno delavnico za strojno mizarstvo. En gostilničar je za povzdigo kraja in za večjo udobnost potujočega občinstva zgradil novo poslopje s sobami za prenočišča. Imamo dobro uvedeno tvornico likerjev in izdelovalnico cementne opeke. Dva mesarja ne skrbita samo za naše prazne želodce, temveč še celo dobavljata mesne izdelke Višnjanom in Krčanom. Da tedensko enkrat ali dvakrat nakladata dva izvoznika pitane prašiče in teleta, tega dopisnik menda še ni nikdar videl. Mehanika imamo, ki zna popraviti vsak motor in poljedelski stroj. Avtobusno podjetje oskrbuje dnevno potniško in poštno zvezo z Žužemberkom ter prevozništvo s tovornimi avtomobili. Ako se žele Stičani udariti na kontrafe (se fotografirati), jim to hitro ustreže prijazni Janez, ki prodaja tudi motocikle in dvokolesa ter vam še zaigra eno na najmodernejšem radioaparatu, ki ga lahko kupite pri njem. Tudi svetovno znano Bohnovo strešno opeko morajo Stičani nabavljati pri njem. Po vojni se je otvorila še ena trgovina z mešanim blagom. Da imamo zidarja v svoji sredi, je menda samo po sebi umevno, ker drugače bi se pa moral naseliti pri tej obilni gradbeni delavnosti. Krojača imamo tudi, da nam pomeri nove hlače, kadar jih raztrgamo, šivilja oskrbi naše moderne frajle po najnovejši modi. Dva sedlarja in tapetnika tudi najdeš med obrtniki, ki si služijo trd kruh. Seveda

kamnoseka ne smemo pozabiti, ker drugače bi nam postavil še pretežki kamen na glavo, ko nas bodo zagrebli v črno prst. Pred dnevi pa se je priselil še klepar, ki bo poskusil srečo pri nas. Poleg naštetih obrtnikov, ki so se vsi naselili šele po vojni, ne smemo pozabiti treh lesnih trgovin, ki imajo prostrana skladišča lesa. To vse je zraslo po vojni okrog kolodvora. Da je naselje okrog kolodvora res središče stiške in muljavske okolice, ve dobro tudi sresko načelstvo, ki drži uradne dneve v prostorih poslopja, ki je pod Ivančno gorico«.

Vendar je moralo miniti še mnogo let, da je Ivančna Gorica postala samostojno naselje s svojimi hišnimi številkami in drugimi pristojnostmi. Kdaj natančno se je to zgodilo, mi ni uspelo ugotoviti, verjetno pa konec leta 1952. Občina Ivančna Gorica je bila ustanovljena z imenovanjem v Uradnem listu 30. julija 1955, delovati je začela 1. septembra, 29. septembra 1955 pa se je iz Stične preselila tudi pošta.

Toda vse do leta 1952 se je naselje v resnici nahajalo pod Ivančno gorico, saj je bil grič s tem imenom porasel s smrekovim gozdom. Tega leta pa je Franc Kastelic izkopal temelje za prvo hišo na hribu (še prej sta z ženo izruvala štore, ki so ostali na poseki) ter se naslednje leto z družino tudi vselil vanjo. Sledili so mu številni drugi. Ker je bilo večino hiš na ivanškem griču zgrajenih s posojili, se je zaselka prijelo ime Zadolžna vas.

Valči Ravbar in mnogo prijaznih informatorjev
(malenkostno je posegel še urednik Mihael Glavan)

Praznično v letnem gledališču na Muljavi

Letošnje leto je za Muljavo še kako praznično, saj mineva 170 let od rojstva Muljavskega rojaka Josipa Jurčiča ter 50 let od prve gledališke predstave v letnem gledališču. Jubilejnemu letu primerno so letos člani Kulturnega društva Josip Jurčič za tradicionalno predstavo v letnem gledališču izbrali uprizoritev prvega slovenskega romana, slovitega Desetega brata. Premieri 20. junija je sledilo še pet uspešnih ponovitev.

Gledalci so v predstavi, ki jo je režirala Tatjana Lampret, lahko sledili dvema zgodbama. Prva je ljubezenska med mladim učiteljem Lovrom Kvasom (Igor Adamič) in slemeniško grajsko hčerjo Manico (Saša Senica), ki se kljub zapletom konča srečno. Druga zgodba, ki se s prvo nenehno prepleta, pa govori o neporavnanih računih med Martinkom - Desetim bratom (Davorin Kastelic) in starim, vase zaprtim graščakom s Poleska (Borut Lampret), za katerega se izkaže, da je Martinkov nezakonski oče. Napeta zgodba, dramatičen zaplet, tragika glavnega junaka, šegavost vaških posebnežev in moralni poduk o resnici in pravi ljubezni so samo nekateri izmed glavnih atributov te izjemne uprizoritve. Pred vsako predstavo je obiskovalce nagovoril pisateljev pranečak Ciril Jurčič, ki je obiskovalcem predstavil življenje in delo prastrica Josipa Jurčiča.

Tudi tokrat pa je publika lahko uživala ne le v čudovitem naravnem okolju in prijetnem poletnem vremenu na prostem, pač pa tudi v pristni domači govorici, odličnih interpretacijah in v šaljivem liku vaškega posebneža Krjavlja, ki ga je tudi letos odigral domačin Jernej Lampret.

Matej Šteh

Pomladni koncert Godalnega orkestra KD Stična navdušil poslušalce

V soboto 24. 5. in nedeljo 25. 5. smo člani Godalnega orkestra KD Stična izpeljali svoj 2. pomladni koncert, ki je odlično uspel.

Godalni orkester Stična je bil ustanovljen oktobra 2012 predvsem zaradi želje mladih godalcev po skupinskem igranju, ustvarjanju in druženju. Pred tokratnim koncertom smo bili vsi zelo vznemirjeni. V zaodrju smo si dekleta še zadnjič uredile pričeske, fantje pa popravljali srajce. Ljudje so pričeli prihajati v dvorano, v roke smo prijeli svoje inštrumente in se odpravili na oder. Odrske luči so se prižgale, dirigentka je gladko zamahnila s paličico in začeli smo ustvarjati. Na odru smo uživali ob vsaki zaigrani noti.

Pod taktirko naše mentorice Polone Udovič smo občinstvu predstavili nekaj klasičnih del Mozarta, Vivaldija in Brittna ter tudi bolj moderno glasbo, kot je znana skladba skupine Bijelo Dugme Djurdjevdan ter mešanica melodij iz filma Pirati s Karibov.

Nekaj članov orkestra je koncert popestrilo s solističnim igranjem. Miša Rus na violončelu nas je s svojim igranjem popeljala v mišjo deželo s skladbo Miške plešejo, ki jo je posebej zanjo napisal njen priljubljeni profesor violončela Edvard Adamič. Violinska virtuozinja Ana Blaževič Arko je igrala Vivaldijevo Nevihto, za katero je na tekmovanju Svirel aprila letos v Štanjelu prejela violinski mikrofon kot nagrado za najboljše odigrano skladbo. Prav tako pa je zablestel Žan Pajk z znanim Vivaldijevim koncertom za violino v a-molu. Manca Pirc je izvrstno imitirala Miley Cyrus z njeno skladbo Wrecking Ball. Na koncu koncerta pa je Tina Žerovnik na električni violini odigrala solo kitarista Slasha iz skupine Guns N' Roses v skladbi November Rain. V dodatku je publiko presenetila Eva Kovačič, oblečena v gusarsko obleko, ki je odpela Gusarsko v priredbi Polone Udovič. Večer je s povezovanjem popestrila simpatična lutkarica Eva Babič skupaj s prisrčnim lesnim črvom Lovrencem.

Da so vaje in priprave na koncert potekale kot je treba, da imamo vedno vsi prave note ter da smo vedno pravi čas na vajah, vestno poskrbi predsednica orkestra Tina Žerovnik.

Zahvaljujemo pa se vsem, ki so pripomogli k temu, da je koncert odlično uspel. Vsi člani orkestra se že veselimo naslednjega koncerta!

Nika Škoda in Brina Omahen

Orkester na intenzivnih vajah pred koncertom

Letni koncert Moškega pevskega zbora Vidovo, Sonce ogreje srce

Letošnji letni koncert Moškega pevskega Vidovo v Šentvidu, ki smo ga poimenovali Sonce ogreje srce, se je potekal v petek, 13. 6. 2014, v kulturnem domu v Šentvidu pri Stični. Koncert je bil še toliko bolj slovesen, saj je bil izveden v duhu 45. Tabora Slovenskih pevskih zborov, katerega soorganizatorja sta tudi naša zbora.

Zbor se je pod taktirko zborovodje profesorja Urbana Tozona, ki ga vodi že peto leto, občinstvu predstavil v dveh sklopih, ki sta vsebovala pivsko-spomladansko obarvane pesmi. Koncert so uspešno popestrili gosti, ansambel Sorarmonica, Ženski pevski zbor Vidovo in Veteranska folklorna skupina Vidovo. Koncert sta zaključila združeni moški in ženski zbor Vidovo s pesmijo Dajte, dajte.

Koncert je bil še posebej slovesen, ker je predsednik sveta Območne izpostave JSKD Ivančna Gorica Milan Lampret podelil dve zelo pomembni priznanji. Prvega je prejelo društvo za 30 let uspešnega delovanja, ki ga je praznovalo leta 2012, drugega pa predsednik Kulturnega društva Vidovo Franjo Čuček za 40 let izjemnega požrtvovalnega dela na področju kulture.

Kot vedno je tudi tokrat sledila skromna pogostitev, kjer so lahko nastopajoči in obiskovalci pokramljali ob rujni kapljici. Ljudje so tako odšli z naše sredine z lepimi spomini. Vljudno vabljeni na naš naslednji koncert!

Boris Sadar

Razstava keramike v Ambrusu

Na torkov večer 17. junija smo se v likovni sobi kulturne- ga doma Ambrus zbrali v velikem številu na otvoritvi 8. LETNE RAZSTAVE KERAMIKE, ki je letos potekala v okviru tedna ljubiteljske kulture.

Razstava je bila sestavljena iz dveh delov: združevala je letno razstavo keramike, katere dela so bila ustvarjena na ustvarjalnih delavnicah z glino za odrasle in mladino v sezoni 2013/14, ter razstavo del, ki so nastala 19. in 20. oktobra 2013 na 4. otroškem EX-temporu keramike v Ambrusu, pod mentorskim vodstvom Marjete Baša, unikatne oblikovalke. V kratkem kulturnem programu je za glasbeno spremljavo poskrbel Moški pevski zbor Ambrus.

Razstavo smo zaključili v torek, 24. 6. 2014, na večer krajevnega in državnega praznika. Slovesnosti v Kulturnem domu Ambrus s pestrim kulturnim programom se je udeležil tudi župan občine Ivančna Gorica g. Dušan Strnad.

Marjeta Baša, Kulturno društvo Ambrus

Jaslice v voščeni gotski katedrali

Pogovor s stiškim menihom br. Bernardom Rajbarjem

V ponedeljek, 23. 6. 2014, smo v Muzeju krščanstva na Slovenskem v Stični postavili na ogled izjemno voščeno gotsko katedralo z jaslicami, ki jo od leta 2008 dalje za samostanskimi zidovi »gradi« stiški menih br. Bernard Rajbar. Na razstavi je na ogled tudi nekaj unikatnih sveč, skrivnostne poglede v notranjost katedrale pa nam razkrivajo fotografije p. Branka Petauerja.

V želji, da natančneje spoznamo to voščeno mojstrovino, ki je v času med božičem in svečnico postavljena stoji v samostanskem refektoriju (obednici), smo z avtorjem opravili pogovor. Delno ga objavljamo v Klasju, celoten pogovor pa si lahko preberete v spremni publikaciji: Nataša Polajnar Frelih, Luč, ki razsvetljuje: jaslice v gotski katedrali iz voska, samostansko delo, Stična 2014.

Spoštovani br. Bernard, kdaj si začel z izdelovanjem svoje prekrasne voščene gotske katedrale?

Idejo za izdelavo voščene gotske katedrale sem dobil za Božič leta 2007. Malo pred tem, na začetku novembra, sem se vrnil iz cistercijanskega samostana Mehrerau ob Bodenskem jezeru v Avstriji. V naši samostanski obednici v Stični so bile postavljene jaslice, sestavljene iz figuric, vzetih iz različnih kompletov. /…/ Ko sem jih opazoval, sem si rekel: »Zakaj pa ne bi sam poskusil za našo obednico narediti novih jaslic in z njimi zamenjati te, ki ne ustrezajo več estetskemu videzu? Dalo bi se jih narediti kar iz voska.« /…/

Potem sem za novo leto dobil voščilnico nečakinje br. Norberta, na njej pa je bila slika jaslic. /…/ Voščilnica me je zelo močno nagovorila. Začel sem premišljevati o Božiču kot o veličastnem, mogočnem dogodku. Prvič sem začutil, kako se je mogočni Bog sklonil k tako majhnemu človeku. Ob gledanju te voščilnice mi je padla kot z neba ideja: »Kaj, če bi tudi jaz naredil eno tako gotsko katedralo, in to iz voska, ter vanjo postavil sveto Družino. Vidimo glavni oltar s sveto Družino. Vidimo tudi korne klopi, zbor angelov in osem nagrobnikov, postavljenih vzdolž glavne ladje. Z nagrobniki želim ohranjati spomin na svoje pokojne sobrate, ki so svoje zemeljske jaslice že začeli v večnosti. /…/

Koliko ur porabiš za izdelavo npr. enega nagrobnika? Koliko dni, mesecev si gradil čudovit zvonik?

Za en nagrobnik porabim približno uro in pol. Katedralo gradim po opravljenih samostanskih dolžnostih, če mi čas dopušča. Večkrat so to večeri. Zvonik sem gradil po fazah. Ker sem se bal statike, sem ga gradil postopoma. Za stebre, stene, line sem porabil osem mesecev, za dokončanje celotnega zvonika pa še nadaljnjih deset mesecev. Nekaj dodatnega časa sem porabil še za namestitev angelčkov.

Ali si narišeš načrt za nagrobnik, arhitekturo ali delaš kar neposredno »iz glave«?

Načrta nimam. Delam iz glave in trenutnega razpoloženja.

Kje pravzaprav dobiš vosek? Ga kupiš ali uporabljaš vosek starih sveč?

Na začetku sem uporabljal vosek starih sveč, ko pa je tega začelo primanjkovati, sem ga začel dobivati od p. Avguština Novaka, ki je samostanski čebelar. Ker je začelo primanjkovati tudi tega voska, mi je velikodušno začel pomagati tudi čebelar Alojz Janežič s Poljan nad Stično.

Kakšni so odzivi na katedralo s strani obiskovalcev?

Obiskovalci sprašujejo, če je ta katedrala kopija kakšne resnične katedrale. Zelo jih preseneti, ko vidijo, da je iz voska. Radi jo fotografirajo, še prej seveda vprašajo za dovoljenje. Najbolj so je veseli otroci, ki so zelo radovedni in tudi najlažje pokukajo vanjo, saj so njihove oči ravno v višini vhoda vanjo.

Vsako leto nas prav prijetno presenetiš z novimi elementi na katedrali ali v njej. Kakšni so tvoji načrti s katedralo v prihodnje?

Ja, katedralo je treba še dokončati. Manjkajo stebrički, dekoracija, vitraži. Želim si, da bi čim dlje vzdržala in da bo primerno oskrbovana. Želja, ki jo imam, pa je ta, da bi čim dalj (še mnogo let) gledalcu pričarala božično zgodbo, ki ji lahko damo naslov: Luč, ki razsvetljuje.

Spoštovani bralci Klasja, obiščite Muzej krščanstva na Slovenskem v Stični in se sami prepričajte, da je voščena katedrala res nenavadna voščena mojstrovina, ki nastaja v vaši neposredni bližini. Vsem donatorjem, ki ste pomagali pri realizaciji razstave in izidu publikacije, se za vašo pomoč iskreno zahvaljujem. Razstava bo na ogled do 31. 8. 2014. www.mks-stic-na.si.

mag. Nataša Polajnar Frelih, direktorica Muzeja krščanstva na Slovenskem

5. bienale otroške keramike Terra mystica

Likovna sekcija KD Ambrus se je prijavila na razpis za 5. bienale otroške keramike Terra mystica v organizaciji Društva likovnih pedagogov Primorja. Na razstavo so se uvrstili Metka Hrovat, Mark Hren, Cene Zupančič in Matej Baša.

V petek, 30. maja 2014, smo se udeležili otvoritvene slovesnosti v Središču Rotunda v Kopru. Vsi uvrščeni na razstavo in njihovi mentorji so prejeli bronasta priznanja. Razstava se bo avgusta selila v Ljubljano. Čestitamo!

Mentorica: Marjeta Baša

Jan Pancar, prvak jugozahodne cone evropskega prvenstva

Ob pestrem dogajanju na motokros sceni v mesecu juniju odzvanja uspeh mladega motokrosista Jana Pancarja iz AMD Šentvid pri Stični, ki je 21. in 22. junija uspešno nastopil na zadnji dirki jugozahodne cone evropskih držav, za evropsko prvenstvo kategorije EMX 85. Iz daljne Portugalske se je Jan vrnil kot zmagovalec conskega dela prvenstva in bo s tem eden favoritov na finalni dirki na Finskem prihajajoči konec tedna. Na njej se bodo pomerili finalisti iz območja vseh štirih con držav. Dirka na Finskem bo še toliko bolj pomemben mejnik v Pancarjevi karieri, saj bo potekala v sklopu dirke za svetovno prvenstvo, torej se bodo na isti progi pomerili tako največji asi svetovnega motokrosa kot najboljši mladi upi.

V domačem prvenstvu sta po dirki v Šentvidu 1. junija, sledili še dve dirki za državno prvenstvo Slovenije in pokalno tekmovanje Slovenije. Posamezni vozniki AMD Šentvid pri Stični so dosegli vrsto uspešnih uvrstitev in tako po polovici sezone zasedajo visoka mesta v skupni razvrstitvi obeh prvenstev.

AMD Šentvid pri Stični pa se z napetostjo pripravlja tudi na prihodnjo dirko v Dolini pod Kalom, ki bo 31. avgusta gostila dirko državnega prvenstva Slovenije, tudi z najboljšim slovenskim voznikom Timom Gajserjem.

Matej Šteh

Vabljeni v šolo motokrosa

AMZS Šport v sodelovanju z AMD Šentvid pri Stični organizira na dirkališču Dolina pod Kalom v Šentvidu pri Stični, šolo motokrosa za začetnike, dne 23. avgusta 2014.

Šola je namenjena predvsem otrokom starim od 6 do 14 let, udeležijo pa se je lahko tudi novinci, stari od 14 do 18 let, udeleženci morajo imeti svoj motor in opremo.

V času motokros šole bo za otroke stare med 6 in 10 let možen tudi preizkus 50 kubičnega motokros motorja. Več informacij: (01) 530 52 30, sport@amzs.si

Novice iz knjižnice

Enota Ivančna Gorica
Cesta II. Grupe odredov 17
1295 Ivančna Gorica
tel. št.: 787 81 21
sikivancna@gro.sik.si

POLETNI DELOVNI ČAS
V juliju in avgustu bo knjižnica za obiskovalce odprta:
ob pon., tor., pet. od 13. do 19. ure,
ob sre., čet. od 9. do 15. ure,
ob sobotah bo zaprto.

POLETNE URE PRAVLJIC OB SLADOLEDU so hitro minile, vsak dan je prišlo preko 30 otrok, s katerimi smo spoznavali nove dežele, poslušali pravljice, vsak dan nas je pozdravil Palček Bralček in na koncu smo se hladili s sladoledom. Bilo je lepo. Pravljice bodo zopet jeseni, že septembra, vsako drugo sredo ob 17. uri.

KNJIŽNICA POD SONCEM: NA MESTNEM KOPALIŠČU VIŠNJA GORA V JULIJU IN AVGUSTU

Obiskovalci kopališča se lahko zabavate ob branju knjig, stripov, šal in slikanic, ki smo jih pripravili v enoti Ivančna Gorica – Višnja Gora. Vabljeni.

BRANJE POD BALDAHINOM

V prireditvenem prostoru knjižnice v Ivančni Gorici smo za vas pripravili malo oazo miru, v kateri lahko naredite postanek za branje. Otroci se lahko pod baldahinom igrajo z bralnimi knjigami, starši jim lahko berete pravljice ali med otrokovo igro prebirate dnevno sveže časopise. Instalacija baldahina umetnice Jagode Jabuke – Godec vas bo vrnila v otroštvo, današnjim otrokom pa ponudila nekoliko drugačno, bolj umirjeno doživetje. Vabljeni ste vsak dan v času odprtosti.

Pod baldahinom v knjižnični bralnici ali na kopališču v Višnji Gori - s knjigo malo bolj po »morsko«

Svetovno prvenstvo v Braziliji z »ivanškim« pridihom

Tudi tokratno svetovno prvenstvo v nogometu ni minilo brez ivanške moške udeležbe na samem mestu dogajanja. V Braziliji smo imeli v času tekem SP v nogometu vsaj dva svoja predstavnika. Prvi je Samo Kavšek iz Mrzlega Polja, ki je naše nogometaše spodbujal že pred štirimi leti v Južnoafriški republiki. Samo v okviru obiskovanja športnih prireditev zelo rad spoznava tuje dežele in ljudi. Tokrat mu je družbo v Južni Ameriki delal Marjan Lampret z Muljave. Ker sam že več kot 30 let precej podrobno spremljam nogometno dogajanje v naši občini, naj omenim, da je (bil) Marjan v tehničnem smislu gotovo eden najboljših nogometašev, kar jih je naša občina kdaj imela. Torej več kot primerna predstavnika naše občine za obisk takšnega dogodka.

Sprva sta obiskala velemesto Sao Paulo. Ogromno mesto na severu južnega dela Brazilije, za katerega ocenjujejo, da ima okrog 20 milijonov prebivalcev. Samo pravi, da v turističnem smislu ni posebej zanimivo, prebivalci skoraj ne govorijo angleško tako, da je sporazumevanje precej oteženo. Rasno je mesto zelo raznoliko. Na osnovi informacij, ki jih je dobil pravi, da prebivalci zelo slabo poznajo deželo izven samega mesta, kjer živijo. V Sao Paulu sta si z Marjanom želela ogledati uvodno tekmo med Brazilijo in Hrvaško, a kart nista uspela dobiti. Uvodne tekme sta si tako ogledovala v posebnih navijaških conah, kjer pa je tudi zelo zanimivo. Kot zanimivost Sao Paula Samo omenja še to, da so v mestu vsi pritlični prostori stavb garaže, kamor »garažerji« na relativno majhen prostor strpajo presenetljivo veliko število avtomobilov.

Nato sta z avtomobilom iz prenatrpanega Sao Paula odpotovala po praktično prazni avtocesti v Rio de Janeiro. Na sloviti Maracani, ki je nekoč sprejela 200.000 gledalcev, prenovljena pa dobrih 78.000 sta si ogledala tekmo med Bosno in Hercegovino ter Argentino. Oba enotno ugotavljata, da so Argentinci za razliko od Brazilcev res tisti pravi nogometni poznavalci in navijači, istočasno pa navajata, da je zelo lepo biti tudi v bosanski družbi.

Samo in Marjan na stadionu Maracana v Rio de Janeiru, kjer sta si ogledala tekmo med Bosno in Argentino.

Rio je turistično bolj zanimivo mesto, ki leži ob obali Atlantskega oceana (Sao Paulo leži nekoliko stran od morja). Slovi po plažah Copacabana in Ipanema, po velikem kipu Jezusa na gori Corcovado ter po vsakoletnem karnevalu. Mesto ima na razširjenem območju mesta med 10 in 13 milijoni prebivalcev in je za Sao Paulom drugo največje brazilsko mesto. Nekoč je bilo menda zelo lepo urejeno, danes je to mesto kontrastov z lepimi četrtmi na eni strani in bedo na drugi strani. Veliko prebivalcev mesta živi v favelah-revnih predelih z zelo slabimi življenjskimi pogoji, ki so praviloma v hribovitih predelih mesta.

Po tekmi v Riu sta odpotovala nekoliko severozahodno v mesto Belo Horizonte, kjer sta si ogledala še tekmo med Belgijo in Alžirijo. Ugotavljata, da mesto ni nič posebnega, arhitektura pa povsod dokaj podobna. Nato sta se vrnila nazaj v Rio.

Na splošno ugotavljata, da so Brazilci sicer zelo prijazni in ustrežljivi ljudje, a kljub temu pogosto naletiš na težave zaradi njihovega nepoznavanja tujih jezikov. Oba v en glas hvalita odlično hrano. Njihove glavne dobrote predstavljajo različne vrste mesa z žara (Samo je še posebej hvalil škampe), različna zelenjava, eksotične vrste sadja, odlične jedi iz fižola. Opazila sta precej velik odpor ljudi do politikov, na drugi strani veliko pripadnost glasbi in plesu.

Kot zanimiv dogodek z njunega potovanja je tudi skupno fotografiranje s hrvaško glasbeno divo in nogometno navijačico Severino. Žal tudi ona svojim rojakom ni dovolj pomagala, da bi doživeli kak večji uspeh. Sta ga pa Marjan in Samo, saj ni kar tako doživeti SP v nogometu v deželi, ki je za nas Ivančane res eksotična in kljub vsesplošni globalizaciji še vedno zelo oddaljena. Me prav zanima, kdo od Ivančanov bo šel čez štiri leta v Rusijo? Če bo tam tudi četa Srečka Katanca morda še kdo …

Simon Bregar

NOGOMETNA ŠOLA IVANČNA GORICA

Poletne nogometne počitnice, a ne za vse

V petek, 20. junija, so se risi iz vseh vetrov in gozdov zbrali na zaključku dolge in tudi zelo uspešne sezone. Na osrednjem igrišču se je zbralo krepko več kot 100 igralk in igralcev vseh starosti na tradicionalni zaključni prireditvi. Igralci U-13 in U-15 so prejeli zaslužene pokale in medalje. Vsi pa tudi počitniške majice, ki jih bodo z veseljem nosili celo poletje z napisom – »Igrati nogomet je svetovno Brasil 2014«. Podelitvi so se pridružili igralci iz NK Trebnje, ki so priskrbeli tudi spominske medalje in pokale. Predstavnik MNZ Ljubljana jih je podelil v družbi otrok in staršev, ki so navdušeno pozdravili uspehe svojih varovancev. Vsi igralci so prejeli tudi vstopnico za bazen v Višnji Gori in malico (iskrena hvala sponzorjem) ter tekmovali za nagrade v spretnostnih igrah. Obenem velja omeniti, da smo se s posebno zahvalo poslovili od letnika 1999, ki je bil z nami kar nekaj časa in vsem želimo uspešno nogometno pot v kadetski ekipi.

Utrinek s turnirja selekcij U-9 in U-11 v Avstriji

PRIJETNE POČITNICE!

Kljub počitnicam smo se konec junija s selekcijama U-9 in U-11 odpravili v Avstrijo proti Deutschesburgu na dvodnevni turnir Super Kid˙s Cup. Za te otroke je bil to prvi turnir v tujini. Prilagajanje na okolico in igrišče je botrovalo k slabšemu rezultatu na začetku, ki pa smo ga že po nekaj tekmah občutno popravili. Selekcija U-11 je prvi dan zaključila s štirimi zmagami in dvema porazoma, kar jih je uvrščalo na 3. mesto v skupini in s tem boj za 7. – 12. mesto, selekcija U-9 pa je po uvodnih treh porazih štirikrat premagala nasprotnika, a zaradi slabše gol razlike igrala za enajsto mesto. Naslednji dan v nedeljo nas je čakalo 5 novih tekem. Selekcija U-11 je turnir zaključila na 10. mestu med 21 ekipami, U-9 pa je zasedla 11. mesto med 15 ekipami. Ob koncu turnirja smo se udeležili podelitve pokalov, nato pa smo se utrujeni odpravili proti domu. Ob zaključku lahko povemo, da smo bili navdušeni nad organizacijo turnirja, ki se ga bomo z veseljem spominjali, zagotovo pa se ga bomo udeležili tudi v prihodnje. Vso pohvalo pa si zaslužijo tudi igralci, ki so se odlično odrezali tako na igrišču kot tudi izven njega.

Naj še omenim, da so za otroke vseh selekcij sedaj zaslužene počitnice, le vrtčevski otroci, rojeni leta 2008 in mlajši imajo skozi vse poletje možnost obiskovati nogometne urice ob sredah od 16.30 do 18.00. Več o tem lahko izveste pri Mateju Severju (031-843-616)!

Čaka nas dolgo, vroče poletje, nato pa vas obvestimo o treningih in izzivih pred novo sezono. Več o dogajanju v NŠ lahko izveste na www.ns-ivancnagorica.si.

Za NŠ Ivančna Gorica: Simon Bregar

OBČINSKA LIGA V MALEM NOGOMETU OBČINE IVANČNA GORICA

Kdo bo prvak v Braziliji, kdo pa v Ivančni?

Zaključili smo s spomladanskim delom občinske lige. Zadnji krog so ekipe odigrale v soboto zvečer, 21. junija. Prvoligaši so imeli tekme v Hrastovem Dolu, drugoligaši pa na Krki. Večerne tekme imajo svojo draž in mogoče bomo naslednje leto odigrali ob podobnem večernem terminu kak krog več. Liga je zanimiva in izenačena, odločitev o prvaku bo seveda padla jeseni. V prvi ligi bo boj še posebej zanimiv, saj so pri vrhu ekipe blizu skupaj. V drugi ligi pa bosta o naslovu odločali predvsem dve prvouvrščeni ekipi. Največje presenečenje letošnje lige je gotovo ekipa Raja iz Višnje Gore, ki je iz povprečja prejšnjih let skočila prav k vrhu druge lige. Najboljši strelci v prvi ligi po spomladanskem delu: 1. Kristijan Čož (Tyson team Gačnik šport)- 25 golov, 2. Blaž Zupančič (FSK Mafijozi) 12 golov, 3. Klemen Zaletel (Dolinox Višnja Gora)- 11 golov. Ekipa, ki je v prvem delu igrala najbolj športno, z najmanj prekrški je FSK Mafijozi.

Lestvica po spomladanskem delu v 1. ligi:

	Ekipa:	T	Z	R	P	DG	PG	GR	TOČ
1	Tyson team Gačnik Šport	11	8	2	1	59	14	+45	**26**
2	Bar pr`Livarni	11	8	2	1	35	18	+17	**26**
3	Mizarstvo Rogelj	11	8	1	2	27	14	+13	**25**
4	FSK Mafijozi	11	7	0	4	47	19	+28	**21**
5	Dolinox Višnja Gora	11	6	2	3	36	31	+5	**20**
6	ŠDM Krka	11	5	0	6	15	26	-11	**15**
7	Bar Šipca	11	4	1	6	26	37	-11	**13**
8	Fortuna No1	11	2	0	9	20	44	-24	**6**
9	BS ŠD Zagradec	11	1	1	9	15	43	-28	**4**
10	ŠDM Ambrus	11	1	1	9	14	48	-34	**4**

T - tekme, Z - zmage, R - remiji, P - porazi, DG - doseženi goli, PG - prejeti goli, GR - gol razlika, TOČ – točke

Najboljši strelci v drugi ligi po spomladanskem delu: Vodi s 16 goli Patrik Horvat (Raja), pred Ivom Furdijem (Bar Glorija) s 15 goli in Primožem Bogolinom (FC Padrta šula) z 14 goli. Ekipa, ki je v prvem delu igrala najbolj športno, z najmanj prekrški je Carpe Diem Krka.

Lestvica po spomladanskem delu v 2. ligi:

	Ekipa:	T	Z	R	P	DG	PG	GR	TOČ
1	Bar Glorija	10	9	0	1	44	25	+19	**27**
2	Raja	9	8	0	1	50	17	+33	**24**
3	MSU Team	10	6	1	3	41	32	+9	**19**
4	Gradbeništvo Glavan Muljava	10	5	1	4	29	24	+5	**16**
5	FC Padrta Šula	9	4	1	4	34	35	-1	**13**
6	Pekarna Dobrot	10	3	1	6	24	37	-13	**10**
7	ŠD Ambrus	10	3	0	7	29	40	-11	**9**
8	Carpe Diem	10	2	1	7	28	45	-17	**7**
9	ŠDM Kaligula	10	1	1	8	23	47	-24	**4**

T - tekme, Z - zmage, R - remiji, P - porazi, DG - doseženi goli, PG - prejeti goli, GR - gol razlika, TOČ – točke

Simon Bregar

Ni te več na vrtu, ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši,
če lučko na grobu
upihnil bi vihar,
v naših srcih je ne bo nikdar.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice, prababice, sestre, tašče in tete

FRANČIŠKE AHAČIČ

Rineževe Francke iz Višnje Gore

(5. 2. 1929–12. 6. 2014)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče. Iskrena hvala dr. Janezu Zupančiču,
dr. Katarini Vukelič in osebju ZD Ivančna Gorica za dolgoletno strokovno pomoč v času njene bolezni. Zahvaljujemo se pogrebnemu zavodu Perpar za skrbno organizacijo pogreba, ZZB-NOB Slovenije in tov. Boštjanu Perku za poslovilne besede, pevcem in trobentaču.
Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Kogar imaš rad,
nikoli ne umre.
Le daleč, daleč je …

ZAHVALA

V 87. letu starosti se je od nas poslovila draga žena, mama, sestra, babica in prababica

LJUDMILA IŽANEC

(1927–2014)

po domače Kovačeva iz Marinče vasi

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam pisno in ustno izrazili sožalje, darovali cvetje, sveče, svete maše in darove. Hvala g. župniku Marku Burgerju za obiske na domu, g. župniku Borisu Žerovniku za lepo opravljen pogrebni obred in sv. mašo, ter pevcem iz Zagradca. Hvala tudi tistim, ki vas nismo posebej imenovali, a ste v teh težkih trenutkih sočustvovali z nami in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči vsi njeni

Iz pred oči izginil je tvoj obraz
in ne sliši več se ljubeči glas.
Stol, prazen zdaj tam stoji,
naš dom je prazen, saj tebe ni.
Nihče ne more te nadomestiti,
nikoli te ne bomo nehali ljubiti.

ZAHVALA

Ob izgubi mame, babice, prababice, tašče in tete

FRANČIŠKE ULČAR

(5. 5. 1934–10. 6. 2014)

iz Petrušnje vasi

se iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste čutili z nami v trenutkih boleče resnice. Hvala sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, za darovano cvetje, sveče in svete maše, ter vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili k zadnjemu počitku.
Hvala osebju Nevrološke klinike v Ljubljani še posebej sestri Steli in sestri Renati.

Vsi njeni

Usoda tvoja tragična
nas je pretresla v dno srca.
Le malo sreče si užila,
za svojo smrt premlada si bila!

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustila naša hčerka, sestra in teta

IRENA IHAN

(1985–2014)

z Glogovice

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, vaščanom in znancem, ki ste se skupaj z nami poslovili od nje. Posebej se zahvaljujemo dr. Grudnovi iz ZD Grosuplje in sestram.
Zahvaljujemo se družini Erjavec, patronažni službi iz ZD Ivančna Gorica, gospodu Petku za lepo opravljen obred, pogrebnemu zavodu Perpar, pevcem za lepo odpete pesmi in cvetličarki Fridi Bijec.
Hvala za poslovilna govora, izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in svete maše.
Hvala vsem, ki ste jo imeli radi.
Vedno bo v naših srcih!

Žalujoči vsi njeni!

V spomin Ireni Ihan

Sredi sončnega junija, na pragu poletja, ko naši vrtovi že ponujajo prve sadove in dajejo zadovoljstvo ob opravljenem delu, se je poslovila od nas Irena Ihan, dolgoletna sodelavka občinskega časopisa Klasje.

Irena se je rodila leta 1985 na Glogovici, v pristnem kmečkem okolju, ki ji je dalo delovnih navad in ljubezni do narave. Pritegnil jo je študij na Biotehniški fakulteti, življenjska pot pa jo je peljala na Erjavčevo kmetijo v Gorenji vasi. Žal ji je načrte prekrižala kruta bolezen, ki se ji je morala polna načrtov povsem podrediti.
Irena je leta 2008 začela v Klasju objavljati zanimive in uporabne nasvete v rubriki Naš vrt, ki so marsikomu prišli prav pri delu na domačem vrtu. Mesec za mesecem so v naše domove prihajali njeni koristni nasveti. Z jasno besedo, predvsem pa z oblico znanja, ki ga je pridobila s študijem in diplomo, je bogatila strani našega časopisa. Z optimizmom in neomajno voljo se je spoprijela z boleznijo, ki je v marsičem spremenila njeno življenje, ni pa mogla zajeziti njene ustvarjalnosti in navdušenja nad naravo. Zato je tudi takrat, ko jo je bolezen že prikovala na posteljo, vztrajno pripravljala prispevke in nam tudi s tem pokazala zgled bogatega in polnega življenja kljub omejitvam.
S ponosom je poslala na uredništvo prispevek, pod katerega se je prvič podpisala kot diplomirani inženir agronomije in hortikulture. Kljub bolezni je vztrajala in nas bogatila. Njen zadnji prispevek je bil objavljen pred nekaj tedni, le dan pred tem, ko so ji življenjske moči dokončno pošle.

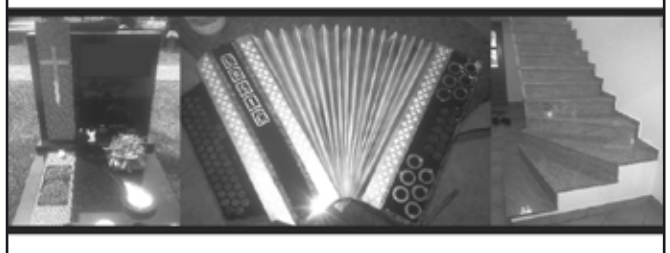
Sodelavci Klasja se Ireni iskreno zahvaljujemo za ves njen trud, za besede, ki so pustile sled na marsikaterem domu v naši občini in za zgled, s katerim je vedno znova dokazovala, da se zmore, če je dovolj volje. Ob njenem preranem odhodu ji želimo, da bi tam na drugi strani življenja našla svoj vrt večne sreče in veselja.

Matej Šteh, uredništvo

KAM LES
STANKO PERPAR S.P.
ZABORŠT 16, 1296 ŠENTVID PRI STIČNI

IZDELAVA NAGROBNIH SPOMENIKOV
OBNOVA IN PREDELAVA SPOMENIKOV
KLESANJE IN OBNOVA ČRK

NOVO V PONUDBI:
IZDELAVA IN MONTAŽA STOPNIC, OKENSKIH POLIC, BALKONSKIH OBROB
IZDELAVA UNIKATNIH IZDELKOV

www.kamles.si
TEL.: 041 436 664

Cenik oglasov in pogoji oglaševanja v Klasju

KOMERCIALNI OGLASI:

VELIKOST OGLASA (glede na format časopisa A3)	DIMENZIJA (širina x višina)	CENA (EUR) brez DDV
cela stran	271 x 374 mm	440,66
polovica strani	271 x 184 mm	276,33
četrtina strani	160 x 155 mm	144,46
osmina strani	106 x 150 ali 161 x 95 mm	106,03
šestnajstina strani	106 x 70 ali 51 x 140 mm	61,05
vizitka	51 mm x 35 mm	31,51
NASLOVNICA*	65 x 31 mm	63,02

* Oglasni prostor na naslovnici je omejen in je na razpolago do zakupa.
1. Oglasi znotraj časopisa so možni le v črno-beli tehniki tiska.
2. Vsaka nadaljnja objava oglasa je cenejša za 5 % od osnovne cene, do največ 30 %. Za 6 ali več objav se avtomatično upošteva 30 % popust pri vsaki objavi.
3. Oglaševalec mora pred objavo posredovati podpisano in ožigosano naročilnico, iz katere je razvidno število objav in dimenzije oglasa. Za enkratno objavo oglasa je podlaga za račun naročilnica, za večkratno oglaševanje se sklepa pogodba.

ZAHVALE:

Fizične osebe lahko objavijo zahvalo ob smrti svojcev, velikosti cca. 100 cm². Zahvala lahko obsega največ 100 besed (cca. 600 znakov) + fotografija. Cena je 13,77 EUR + DDV. Zahvala se lahko odda in plača v sprejemni pisarni občine ali po elektronski pošti Uredništvo si pridržuje pravico do različnega oblikovanja cen za različno oglaševanje. Prav tako lahko pride pri postavitvi oglasa do manjše spremembe dimenzije, ker včasih zahteva to tehnična izvedba postavitve člankov in oglasov v časopisu. Oglase sprejemamo v digitalni obliki, bodisi po elektronski pošti ali na ostalih digitalnih nosilcih (CD, USB …).
Informacije: (01) 781 21 30, urednistvo@klasje.net

Gospodinjska stran

Gospodinjsko stran pripravlja: Nataša Erjavec

Osvežimo se s hladno juho

Poletni čas je tako bogat s sezonsko zelenjavo in sadjem, da bi bila prava škoda, če telesu ne bi privoščili pravšnje doze vitaminov, vlaknin, mineralov in vseh drugih koristnih snovi, ki jih vsebuje zelenjava in sadje.

Tisti, ki vam obrok ni popoln brez juhe, se ji morda težko odrečete v poletni vročini, ko celo v hrani iščemo osvežitev in ohladitev! Obrok lahko začnete s hladnimi juhami, ki so zelo priljubljene predvsem v Španiji, Grčiji in Turčiji, in tudi v Sloveniji postajajo vedno bolj v uporabi.

Ideja o hladni juhi se mogoče nekomu zdi neprivlačna, vendar vam priporočam, da poskusite, ker je taka juha polna mineralov, vitaminov, svežine in energije. Juhe so zdrave, z nizko vsebnostjo maščob. Razen gašenja lakote nas bo še čudovito osvežila po napornem vročem dnevu. Nič kuhanja, v eni sami posodi jo pripravimo zjutraj, damo v hladilnik, in ko pridemo domov, je osvežilna in obenem nasitna jed ravno prav hladna.

Zdrave hladne juhe so narejena iz surovih sestavin, tako da se med samo pripravo ne izgubijo vitamini!

Juha je še vedno velik kulinarični izziv v združevanju sestavin in začimb, ki skupaj dajejo moč in razpoloženje duha. Temu dodamo tudi inovativno serviranje juhe. Hladne juhe zanimivo postrežemo v kozarcih. Seveda je to tudi praktično, saj juho lahko jemo z žlico ali jo kar enostavno spijemo.

Naj postanejo del vašega vsakdanjega jedilnika, z njimi pa lahko popestrite tudi zabave na vrtu ali terasi.

Gaspačo

Sestavine: *500 g paradižnika, 1 kumara, 1 zelena paprika, 2-3 rezine belega kruha, 1,25 dl olivnega olja, 2-3 žlice šerijevega kisa, sol, 3-4 stroki česna*
Jušni vložek: *1 paradižnik, 1 zelena paprika, 1 manjša čebula, 1 rezina belega kruha, 60 g pršuta, 1-2 jajc*
Priprava: Kruh grobo nalomimo in prelijemo z malo hladne vode, v kateri ga namakamo vsaj 30 minut.
V manjši posodi pristavimo vodo za blanširanje paradižnika. Kumaro olupimo, razpolovimo, razsemenimo in narežemo na kocke, prav tako pripravimo papriko.
Paradižnik vložimo v krop in blanširamo 10 do 20 sekund. Nato ga odcedimo, olupimo, razkosamo na četrtine, razsemenimo in zrežemo na kocke.
V električni mešalec stresemo narezane paradižnik, kumaro in papriko ter seseklјan česen. Dodamo namočen kruh, prilijemo olje, nato pa vse skupaj zmešamo v gladek, dokaj gost pire. Če je pregost, prilijemo hladno vodo. Juho po potrebi pretlačimo skozi gosto cedilo. Nazadnje jo začinimo s soljo, okisamo s kisom, pokrijemo s prozorno folijo in za najmanj 60 minut, raje nekaj ur, potisnemo v hladilnik.
Jušni vložek: Kruh opečemo na žaru ali v opekaču, nato pa ga zrežemo na zelo drobne kockice. Pršut, trdo kuhana jajca in očiščeno zelenjavo narežemo na zelo drobne kockice.
Juho ponudimo v ohlajeni skledi.

Hladna presna kumarična kremna juha s škampovimi repki

Sestavine: *800 g kumar, 2 žlici limoninega soka, 12 večjih škampovih repkov, 200 g kisle smetane, 4 žlice olivnega olja, 2 žlici belega vinskega kisa, 2,5 dl mineralne vode, sol, črni poper v zrnu, ščepec čilijevega praška, 2 stroka česna, 4 vejice timijana, nekaj vejic peteršilja, šopek bazilike, nekaj vejic drobnjaka*
Priprava: Kumare olupimo, razpolovimo, razsemenimo in grobo narežemo v posodo električnega mešalnika. Dodamo kislo smetano, žlico olja, kis, olupljen strok česna ter osmukana peteršilj in baziliko. Začinimo s soljo in sveže mletim poprom, gladko razmešamo in primešamo hladno mineralno vodo.
Kumarično juho v hladilniku dobro ohladimo.
Timijan osmukamo in skupaj s strokom česna drobno sesekljamo. Primešamo 2 žlici olja, limonin sok in čili. Izluščene, očiščene rakove repke podolžno razpolovimo in povaljamo v timijanovem olju. V ponvi segrejemo ostalo olje, na katerem na hitro spečemo rakove repke.
Kumarično juho razdelimo v ohlajene jušne skodelice ali krožnike. Vsaki porciji dodamo po četrtino škampov, vse skupaj pa potresemo z narezanim drobnjakom.

Hladna peteršiljeva kremna juha s skutinimi žličniki

Sestavine: *7,5 dl zelenjavne osnove, 1 srednje velik krompir, 300 g osmukanega peteršilja, 0,5 dl kisle smetane, 2 žlici olivnega olja, 15 g masla, 0,5 dl suhega belega vina, sol, črni poper v zrnu, 3 stroki česna*
Skutini žličniki: *250 g skute, 25 g moke, 1 jajce, 1 rumenjak, sol*
Priprava: Zelenjavno osnovo pristavimo in zavremo. V manjšem loncu pristavimo olivno olje, maslo, peteršiljeva stebelca in seseklјan česen. Ko zacvrči, pokrijemo in počasi dušimo 5 minut. Prepražen česen zalijemo z vinom, ki ga med mešanjem povsem ukuhamo. Dodamo nakockan krompir, potem pa prilijemo vročo zelenjavno osnovo. Zavremo in počasi kuhljamo približno 15 minut, da se krompir povsem zmehča.
V lonec stresemo osmukan peteršilj, zavremo in počasi kuhamo 5 minut.
V posodi pristavimo in zavremo vodo za kuhanje skutinih žličnikov.
Lonec odstavimo, vsebino pa gladko razmešamo s paličnim mešalnikom ali s pomočjo pasirke in znova pristavimo. V skodelici gladko razmešamo nekaj žlic juhe in kislo smetano, potem pa oboje primešamo juhi. Dodamo sol in sveže mlet beli poper, juho pa segrejemo tik pod vrelišče, nazadnje pa jo odstavimo in ohladimo. Ohlajeno juho pokrijemo s prozorno folijo in postavimo v hladilnik.
Skutini žličniki: V skledici gladko razmešamo skuto, moko, jajce, rumenjak in sol. Maso s pomočjo dveh žlič oblikujemo v žličnike, ki jih spuščamo v komaj opazno kipečo vodo. Ko priplavajo na površje, jih s penovko predenemo v cedilo, da se odcedijo in ohladijo.

Hladna korenčkova kremna juha z breskvami

Sestavine: *230 g korenčka, 2 šalotki, 1 – 2 drobni zreli breskvi, 7,1 dl zelenjavne osnove, 2 – 3 žlice jogurta, sol, beli poper v zrnu, ščep mletega kardamoma*

Priprava: Zelenjavno osnovo pristavimo in segrejemo. Korenček očistimo in drobno narežemo. Šalotki olupimo in drobno sesekljamo.
V posodi pristavimo četrt vroče zelenjavne osnove, sesekljano šalotko in narezan korenčke. Zavremo in kuhamo do mehkega.
Breskev olupimo, razpolovimo, izkoščičimo, grobo narežemo in stresemo v posodo električnega mešalnika. Dodamo kuhano zelenjavo in gladko razmešamo. Prilijemo ostalo zelenjavno osnovo, dodamo kardamom in še enkrat dobro premešamo.
Sestavine pretlačimo skozi gosto cedilo ali kuhinjsko sito in ohladimo.

Hladna čičerikina juha s salso iz kumar in mete

Sestavine: *400 g čičerike (iz pločevinke, odcejeno), 400 g paradižnika, 100 g naravnega jogurta, 1 čajna žlička orientalske kumine, 1/2 limone (sok), sol in poper*
za salso: *1/2, 1 šop mete, 15 jedilnih žlic olivnega olja, sol*
Priprava: Za hladno čičerikino juho s salso iz kumar in mete najprej pripravimo juho. Pod hladno vodo speremo paradižnik, ga do suhega otremo in narežemo na kose. Odcejeno čičeriko, jogurt, orientalsko kumino in limonin sok v mešalniku ali s paličnim mešalnikom fino spasiramo. Čez noč pustimo v zaprti posodi na hladnem ter naslednji dan začinimo s soljo in poprom.
Za salso olupimo kumare in odstranimo mehko sredico. Narežemo na kocke. Liste mete potrgamo s stebla, narežemo na fine trakove ter zmešamo z olivnim oljem in kockami kumar. Solimo.

Hladna juha iz pese z jabolki

Sestavine: *500 g surove ali kuhane pese, 1 čebula, 600 ml jabolčnega soka, 1 žlička limoninega soka, sol, črni mleti poper, 150 ml kisle smetane*
Priprava: Očiščeno in olupljeno peso razrežemo na kocke, prav tako narežemo očiščeno čebulo. Vse skupaj damo v električni mešalnik, dodamo 200 ml jabolčnega soka, limonin sok in mešamo, dokler ne dobimo gladke mase. Na koncu dodamo še ostali jabolčni sok, solimo in popramo po okusu. Primešamo lahko kislo smetano po želji.

Ambrus · Dob pri Šentvidu · Ivančna Gorica · KRKA · Metnaj · Muljava

Pihanje v regratove lučke

Piha s severne strani

NAGRADNA KRIŽANKA

AVTOR: MARKO BOKALIČ	KRAJ TRPLJENJA POGUBLJENIH DUŠ	EP V PODALJŠANI VERZIJI	ČRTE BREZ PRAVEGA POMENA, ČAČKE	POUDARJANJE LASTNE POMEMBNOSTI	CESTNI PRELAZ MED KRANJSKO GORO IN TRENTO	HIMALAJSKO GOVEDO	NAŠ IZBOR PESMI EVROVIZIJE
SKALOVJE							
KRATKA ZBADLJIVA PESEM, PUŠČICA							
NAŠA IN AVSTRIJ. POKRAJINA							
GOZDNI GRM						DRUGO NAJVEČJE MESTO V LITVI	GLAVNO MESTO ERITREJE
LETOVIŠČE NA BRAČU		PRIPADNICA ČIČEV					
RUDI BUČAR		UHOJENA POT V SNEGU			IGRALNA KARTA		
RASTLINSKI PARK V VOLČJEM POTOKU		REŽISER DE PALMA			AVSTRIJ. IGRALEC MORETTI		
TRENJE		RIMSKA LJUBLJANA					
DALMATINSKI OTOK		ROLKAR	GLAVNO MESTO NORVEŠKE	ENOTA ZA ZRAČNI TLAK			
MELONA				NICK NOLTE			
EVANGELIČANSKA REDOVNICA							
VOJNA LADJA						UMETNIKOV DELOVNI PROSTOR	KRAJ Z GRADOM MED LJUBLJANO IN RIBNICO
ŽARA	JANEZ LOTRIČ			ČEBELJA TVORBA			
OZEK PREHOD	PRILOGA JEDEM Z ŽARA			NAŠ PISATELJ (DANILO)			
SESTOP Z GORE							
LETEV KVADRATNEGA PREREZA							
KORALNI OTOK					PRISLOV KRAJA		
ATLANTSKI PAKT					PEVEC JANEZ BONČINA		
NAŠ IGRALEC (UROŠ)							
AVAR							
NEZNANKA V MATEMATIKI							
UNIČEVANJE Z OGNJEM							
GORSKA RASTLINA LEPI JEGLIČ							
EDO MURIĆ							
URA, KI HITRO MINE							
PTICA UJEDA							
VOJAŠKA ZDRAVSTVENA SLUŽBA							
SREDNJI, NAJMLAJŠI LISTI SOLATE							
RIMSKI BOG LJUBEZNI							
POVRŠINA, PO KATERI SE HODI							

Pokrovitelj nagradne križanke:

MESTNO KOPALIŠČE VIŠNJA GORA

Spoštovani bralci! Pošljite pravilni gesli tokratne nagradne križanke na naslov uredništvo@klasje.net, ali po navadni pošti z dopisnico na naslov: Uredništvo Klasja, Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, najkasneje **do 30. julija 2014**. Izžrebali bomo 5 nagrad pokrovitelja MESTNO KOPALIŠČE VIŠNJA GORA: 1. nagrada: 2 vstopnici za celodnevno kopanje; 2. nagrada: 2 vstopnici za celodnevno kopanje; 3. nagrada: 1 vstopnica za celodnevno kopanje (izžrebani nagrajenci bodo o prejetju nagrade obveščeni telefonsko, zato pripišite svojo telefonsko številko. Nagrade bo možno koristiti od 1. 8. dalje).

Pravilni gesli iz zadnje številke sta: »DVE OBČINI« in »NA KMETIH«. Izžrebani nagrajenci pokrovitelja KANTINA NA POSTAJI so: **2x porcija čevapčičev v lepinji – MARIJA KASTELIC (Ivančna Gorica), 2x patata con pollo – MARTA HOČEVAR (Krka), 1x pica Mexico City – VALČI ŽEFRAN (Breg pri Dobu).** Nagrajenci, za prevzem nagrade pokličite: 040 461 592. Čestitamo!

POJASNILO

V zadnji številki smo objavili nagrajence majske križanke in pomotoma napisali, da pokrovitelj križanke **SLAŠČIČARNA CENTER IVANČNA GORICA** poklanja nagrajencem 3 oz. 1 kepico sladoleda. Seveda je pravilno 3 oz. 1 porcijo sladoleda. Nagrajenci so nam sporočili, da so bili kljub napačni objavi deležni res obilnih porcij sladoleda. Hvala za razumevanje! (Uredništvo)

Kurenčkuva Neška ma tud beseda
(pu lublansk)

Karenčkava Neška ima tud besejda
(pa dalenjskə)

Iz stare ljubljanščine v starinski dolenjski govor prestavil Klasjev Polde

Če bom še kdaj čez mjga maža šinfala, buh ne daj, de bi mu kdu kaj nanus nesu. Bi me še bl pastan gledal, kkr me zadne cajte gleda. Še pasebej je nataknen, kədr v aržet paseže, pa nič finančnega ne datiplje. Kaj čma, gspadarska kriza se najprej v aržetih pazna. Ker bo ta stvar še an cajt trajala, sm mi kar aržete zašila, de bi bil mir. De bi ga vidli, kaku je bil hut. Je reku: » Mje aržete kar pr mer pust; mav s ključi pazgančkljam, pa lde mislija, de imam dnar, pa me prec bəl spaštljiv gledaja.« Kaj səm tla, vzela səm škarje, pa səm mu jih odparala. Kar je rejs, je rejs. Čeprav je hədu, səm zmeraj gliedala, de səm dugove spruti plačvala, zatu bi me skuoraj kap, k səm zvejdla, de sva z dejcem dužna vsak šest jurjev. Prec səm šla nadjiga, kaj za məjim hrbtam dela. Naparu me je debel gliedav, pol se je razjezu, nazadje me je pa paduču: »Stara naumna, ta puf je narədila država v našəm imeni in na vsacga pride šest jurju pa amen.

Taku je vidte; človk špara vsak sovdik, si ad ust prtrguje, drugi se pa v təjiem imeni zapufaja, pa si pamagaj. Taku səm bla jezna, de se mi je malisov krap prpalu na šporhati. Kaj čma, ankat bo že buli.

Rešitev (sudoku):

2	6	1	3	4	5	9	7	8
8	3	7	9	2	1	5	4	6
4	5	9	6	8	7	1	3	2
1	8	5	4	9	3	2	6	7
6	9	4	1	7	2	3	8	5
3	7	2	5	6	8	4	1	9
9	2	6	8	3	4	7	5	1
5	4	8	7	1	9	6	2	3
7	1	3	2	5	6	8	9	4

Kar ne vem, poizvem
(Kviz s pretežno domačo tematiko)

1. Živalsko obče ime »medved« je v etimološki povezavi z:
a) medenino
b) medom
c) medmrežjem

2. »Po jezeru blizu Triglava plava sem ter tja«:
a) ladjica
b) drevak
c) čolnič

3. Koliko rokovnjačev je imel Ali Baba pod komando? …….

4. V našo občino ne spada:
a) Vrh
b) Višnje
c) Visejec

5. S katerim izrazom ponekod na Hrvaškem imenujejo WC?
a) sever
b) jug
c) vzhod
d) zahod

6. Kakšen človek mora k stomatologu? (Seveda, če pride na vrsto.)
a) škrbast
b) grbast
c) trmast

7. Pregovorno ne gledamo na zobe:
a) najdenemu petelinu
b) podarjenemu konju
c) ukradenemu oslu

8. Izberi žuželko, ki ima najmanj ugledno prehrano:
a) govnač
b) rogač
c) smrtoglavec

9. Iz črk T, R in I sestavi izraz, ki ga najbolj neradi imenujemo!

10. Koga kaže podoba?

Odgovore najdete kak seženj proč.

Opravičilo

V majski številki Klasja se je v kviz prikradla napaka. Na vprašanje št. 9, ki se je glasilo »katere kovine je v rudni obliki največ v našem delu Dolenjske«, je pravilni odgovor »b« torej železa, ne »a« torej zlata. Vsem, ki ste zategadelj hodili s krampom naokoli in iskali dragoceno kovino, se vljudno opravičujem. *Klasjev Polde*

Lahka križanka z geslom

Križanka vam bo v poudarjenem navpičnem stolpcu v kemijskem jeziku povedala, kaj je najpomembnejša življenjska dobrina na svetu.

1	U			R		C	
2		A			L		
3		O	D			O	
4	K			A			R
5		L		K		J	
6		P				K	

Vodoravno: 1. vrsta sove, 2. letalski pripomoček, 3. vodna naprava, 4. uslužen spremljevalec, 5. uniformirani služabniki, 6. manjša tekoča vodovja.

SUDOKU

Rešujemo tako, da v vsak stolpec in vsako vrstico vnesemo številke od 1 do 9. V nobeni vrstici, stolpcu ali v očrtanem kvadratu se številka ne sme ponoviti.

4				5				7
3	2				7			
			4	3			2	6
6		4		9			7	3
		3	2			4		
7		2		6		5		1
			7			6		4
9				2	6			
	7				3	1	9	

Odgovori: 1. b, 2. c, 3. 40, 4. c, 5. d, 6. a, 7. b, 8. b, 9. RIT, 10. harmonikarja.

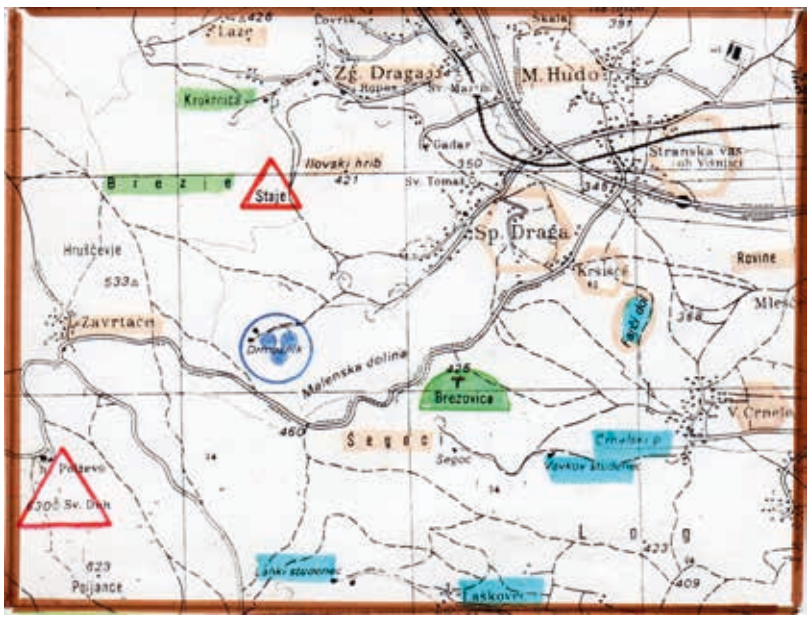
Siva stran

Tičnica pri Ivančni Gorici

Naravnost neverjetno je, koliko neopaženih sledov iz naše staroveške preteklosti se je ohranilo do današnjih dni. Do nedavna sem bil namreč prepričan, da sem naše območje prečesal po dolgem in počez in da nisem prezrl kake pomembne ostaline iz naše prazgodovine, ko se kar »na lepem« pojavi doslej neznan obredni grič z naravoverja in to v neposredni bližini občinske prestolnice. Na relikt me je prvi opozoril Ciril Miklavčič iz višnjanskega Starega trga. Poizvedoval sem še naprej in presenečen ugotovil, da tičnico pozna veliko okoličanov zlasti iz Stranske vasi in iz Črnelega, ker imajo ondi svoja zemljišča. Med posestniki je tudi Anica Škufca iz Stranske vasi, ki me je prijazno pospremila na teren in mi pomagala pri identifikaciji ledine. Naša občina ima potemtakem ohranjenih šest prepoznanih in raziskanih duhovnih gričev iz časa gradiščarjev in v tem pogledu spada med najbogatejše družbene skupnosti na Slovenskem. Še vedno pa mi ostaja skrivnost, zakaj ravno na tem območju tičnice, z eno samo izjemo, niso zapisane v geografskih kartah. Zaradi tega sem se moral pri utrjevanju verodostojnosti še močneje opreti na druge vire. Le-te navajam ob slikovnem gradivu.

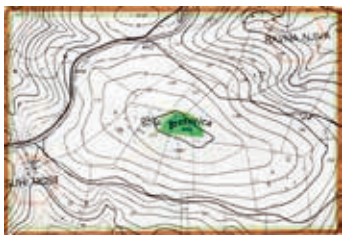
Ker omembe imena nisem mogel najti na geografskih prikazih, sem pregledal še katastrske papirje nekaterih lastnikov. Imel sem srečo; na posestnem listu Lada Hočevarja iz Velikega Črnela je nekdo izmed njegovih prednikov zapisal domača ledinska imena med katerimi je tudi Tičnica.

Na karti 1: 25 000 je tičniška vzpetina označena z imenom Brezovica. To ime se pogosto pojavlja tudi v bližini drugih naravoverskih gričev. Nadmorska višina (425 m), nenaseljenost, površinske sledi in starosvetno poimenovanja v okolici dodatno potrjujejo, da so ondi naši predkrščanski predniki s pomočjo ptic (tic) prihajali v stik z bogom. Med starosvetnimi sledmi v okolici bi rad še posebej opozoril na znameniti dražanski Drmožnik, znan po očiščevalnem obredju. Najbližja sosednja tičnica leži dobra dva kilometra južneje pri Mevcah od tam dalje pa se preko Suhe krajine in dela Bele krajine vse do hrvaške meje vleče velika tičniška in gradiška praznina – sušni predeli so bili preredko naseljeni, da bi v starejši železni dobi omogočili vznik gradiških skupnosti z obrambnimi, duhovnimi in gospodarskimi pritiklinami. Pomembna starosvetna imena so na karti še posebej poudarjena.

Na vrh Tičnice me je pospremila Anica Škufca iz Stranske vasi, ki ima na nekdanjem obrednem griču zemljišče. Prosil sem jo, naj stopi na sredo ravnice, na kateri so si naši predniki pred davnim časom uredili svetišče na prostem. Obrobje ritualne površine ni jasno zaznavno, zato nisem mogel določiti njene razsežnosti, kot na primer na stiški Tičnici.

Izohipse na zemljevidu 1: 5 000 kažejo konfiguracijo terena, ki je bil z vrhnjo ravnico naravnost idealen za pripravo obrednega platoja. Na žalost so njegove sledi dandanes v veliki meri zabrisane. Dobra četrtina slovenskih tičnic ima obrise ritualnega prostora še lepo ohranjene.

Na zemljevidu slovenskih staroveških svetišč bomo označili novo dragoceno sled, ki bo v pomoč pri presoji naše resnične preteklosti brez domačih in tujih ideoloških ovir. Z novim odkritjem se je večjim občinskim središčem na Dolenjskem, ki posedujejo tičnico (Grosuplje, Trebnje, Novo mesto, Žužemberk ...) pridružila tudi Ivančna Gorica. Bodimo pozorni, gotovo se v našem okolju skriva še kaj, kar se mora oteti pred pozabo.

Deklicam mladim

Marija Kovačič

Deklice mlade,
pomnite ve,
kaj vam polagam
na mlado srce.
Bog vam podaril je
čeden obraz,
dekliško milino,
čudežen stas.
A mnogim, premnogim
to ni zadosti,
hočejo večje in
in večje radosti.
Zato si privoščijo
kričeča barvila,
konzervanse
in poživila.
Pomembno je zdravje
to vsaka naj vé;
popravljat za bogom,
to vendar ne gre.

Stara »novica«

Gradíč Grundlhof

Ilustrirani Slovenec, 10. julija 1927

Dopolnilo: Sedaj, po 80-tih letih, je poslopje v razvalinah, kar je velika škoda.

Odmiranje pošte

Dobra stara pošta neustavljivo odhaja – izriva jo moderno elektronsko komuniciranje. Težava je s starejšimi, ki teh sistemov ne obvladajo. Zato državi priporočamo, naj zanje ponovno uvede golobe pismonoše. Ti bi prišli prav tudi v primeru, ko bi se elektronski sistemi sesuli. Gospodinje, za vsak primer pripravite drobtinice za pogostitev krilatega poštarja.

Poštni golob pripravljen na raznašanje jutranje pošte.

Iz zakladnice naših domov

Kovaški izdelek, star približno 150 let, je bil pogost pripomoček naših prednikov, dandanes pa ga skoraj ne vidimo več. Ker bi ta okoliščina utegnila reševalcem delati preglavice, slikovni informaciji dodajam še besedno: izdelek so uporabljali predvsem prevozniki. Nekateri pripomočki te vrste so bili popolnejši, drugi pa enostavnejši od pričujočega. Hvala vsem, ki ste pisali in pomagali pri pestrem poimenovanju upodobljenih predmetov.

Klasjev Polde

"SEVERNA" STRAN

Kako so Kamninci elektrifikacijo proslavili

Naši pradedje so najprej poselili nižje predele, ko pa je le-teh zmanjkalo, so se ustalili više gori, na kamnitem svetu, zato so jim rekli Kamninci, tako nekako Zaradi odmaknjenosti so ondi prihajali civilizacijski dosežki z zamudo, tako tudi elektrika. Končno se je svet zganil in s skupnimi močmi so poskrbeli, da je tudi ta predel dobil električno svečavo.

To je bil velik dogodek, ki ni smel kar mimo. Kamninci so priredili slavje, da mu daleč naokoli ni bilo para. Čeprav so imeli lastno kapljico, so zapregli konjiče in pripeljali sod pristnega Dolenjca. Sod je bil tolikanj, da so ga štirje močni možje zadrževaje spuščali v šolsko klet, kje je imelo biti slavje. Ker na veliki dan tudi mesnatega prigrizka ni manjkalo, so se še Dolincem pocedile prirojene sline in so prišli na prigrizek in oblizek; mikala so jih tudi dekleta, ki so ondi jako čedna. In se je družno plesalo, da se je prah dvigal pod nebo. Tiste čase je veljalo, da ni prave veselice brez tepeža; beseda je dala besedo, nekaj je pripomogel Dolenjec in Kamninci so nagnali Dolince, da so kot dež bežali po pobočju. Ob tej priliki jo je skupila ena od treh žarnic, ki so razsvetljevale prizorišče. »To smo jih,« so si do ušes nasmejani Kamninci meli roke.

Po tistem je na veselici zavladalo mrtvilo in Kamninci so na lepem ugotovili, da so pravzaprav iz dveh vasi in so se udarili med seboj. Mali Kamninci so bili v manjšini, a ker je petelin na domačem gnoju srčnejši, so jo Veliki ucvrli proti domu, da se je spet kadilo. Ob tej priliki je bila spet preč ena od žarnic in na prizorišču je postalo mrakobno. »Smo ali nismo!,« so si čestitali zmagovalci.

Toda dolgčas je dolgčas, tudi Dolenjec ni miroval; pa je beseda znova dala besedo in že je bila mlačva; tokrat so si vzajemno skočili v lase preostali. Ker je bilo bojevnikov že bolj malo, so priskočile še ženske in je padalo, da je bilo veselje. V splošnem metežu je nekaj priletelo v zadnjo žarnico in zavladala je tema. »Nič zato, saj smo teme vajeni,« so dejali sodelujoči, se še malo navzkrižno omlatili, nato pa se v temi razšli, otipavajoč si dobljene buške. Ej, to so bili časi; kaj bi z današnjim mrtvilom!

Leopold Sever

100-letnica začetka 1. svetovne vojne (4. nadaljevanje)

Splošna mobilizacija

V Avstriji so imeli različno dolžino vojaškega roka. V starejših časih so fante pridržali v redni vojski dokler so bili sposobni za vojaka, potem pa so preživele odpustili brez vsake odškodnine, tudi če so postali invalidni. Kasneje je rok trajal dvanajst let in se potem skrajšal na sedem let; saj poznamo ljudsko pesem: »Ne joči ljubica; čez kratkih sedem let, se bova videla spet«. Pred prvo svetovno vojno so fantje »služili cesarja« okoli treh let; tudi to se je ohranilo v narodni pesmi: »Tri leta so minila in hauptman (stotnik) mi je dejal …«

Izbor rekrutov je bil v mirnem času dokaj strog; ko je ob koncu 19. stoletja moj ded France odšel na nabor, je bilo poleg njega od trinajstih fantov iz soseska sposobnih (tauglich) le še pet, ostali pa so bili »škarta«. V vojnem času so bili kriteriji kajpak bistveno milejši, zato je bil skoraj vsak primeren za »topovsko hrano« (kanonenfutter).

Po odsluženem roku so fantje in možje postali rezervisti, po ljudsko črnovojniki. Mednje so sodili tudi nižji častniki: poročniki, nadporočniki in stotniki; višje so rezervisti redkokdaj segli. Črnovojniki brez posebnega dovoljenja niso smeli na tuje. Zato se je pogosto dogajalo, da so fantje in možje na skrivaj odšli v Ameriko. Kajpak je prestopnike ob vrnitvi čakala huda kazen. Zato so mnogi za vedno ostali na tuje. Znani so primeri, ko so jo posamezniki tik pred mobilizacijo potegnili v Ameriko in tam ostali vse do razpada Avstroogrske.

Županom, v večjih občinah tudi nekaterim drugim uradnikom, ni bilo treba na vojsko, zato pa so imeli jako neprijetno nalogo: delati so morali vpoklicne sezname, zlasti potem, ko je že primanjkovalo vojakov in so morali posegati globlje v družinske razmere. To je pri ljudeh sprožalo očitke, »zakaj pa ravno naš, zakaj pa ravno našega«. Kljub temu, da so bili župani po Mobilizacijskih inštrukcijah dobro poučeni o pravicah in dolžnostih, je 10. avgusta litijski cesarsko kraljevi okrajni glavar Viktor Parma poklical k sebi vse podrejene župane in jih poučil o resnosti položaja. Med udeleženci so bili tudi župani z našega območja.

Leopold Sever

Zbor županov v Litiji, 10. avgusta 1914. Med njimi smo prepoznali naslednje, začenši od zadaj: v prvi vrsti tretji stoji Jože Grablevec, župan občine Temenica; četrti Lovrenc Hribar, občina Radohova vas; peti Jože Pevec, občina Zagorica; šesti Ferdinand Zajc, občina Podboršt.
V drugi vrsti sledijo: prvi Anton Poljanec, občina Krka; drugi Janez Erjavec, Kriška vas; tretji Janko Zupančič, Višnja Gora;
V tretji vrsti stojijo: prvi Franc Štepec, občina Praproče; drugi Anton Mulh, občina Bukovica; tretji Matija Perme, občina Leskovec; osmi Damjan Rogelj, občina Gorenja vas; deveti Ignacij Blatnik, občina Velike Pece;
V četrti vrsti sedijo: Ignac Miklavčič, občina Hudo; drugi Franc Mandelj, občina Češnjice; deveti Jožef Kutnar, občina Muljava.
Na tleh prvi sedi Jožef Erjavec, občina Draga; drugi Franc Zupančič, občina Dob; četrti Leopold Berdajs, občina Št. Lambert.
C. kr. okr. glavar Viktor Parma sedi peti v četrti vrsti (v nekoliko svetlejši obleki).
Fotografiranje je organiziral dražanski župan Jožef Erjavec.
Nekaterih županov, na primer župana iz Dednega Dola, ni na fotografiji; morda so iz neznanega vzroka manjkali ali pa se niso hoteli fotografirati.

Dvojezični priročnik o postopanju v času mobilizacije.

183. rekord:

»Anakondin« koreninski pletež

Pri Miklavčičevih v Starem trgu pri Višnji Gori imajo že dlje časa napeljano vodo iz višje ležečega izvirčka. Od tam voda prosto priteka po plastičnih ceveh do domačije. Letošnje poletje pa so opazili, da je vode vse manj in manj, nazadnje pa je povsem presahnila. Domači so šli ob napeljavi navzgor in na nekem mestu opazili, da je cev še posebej odebeljena in trda. Ko so jo prežagali, so bili nadvse presenečeni. Na mestu, kjer sta bila kosa cevi staknjena skupaj, je notri prodrla maklenova korenina in se tako razrasla, da je povsem zaprla pretok vode. Kako je do vdora prišlo? Na strmini je pogosto primanjkovalo vode, v cevi pa je je bilo v izobilju. To je »izvohal« ondi rastoči maklen in skozi ozko režo poslal izvidnico v obliki tanke koreninice. Taj je korenini tako prijalo, da se je razrasla v več kot dvajset metrov dolgo »kačo velikanko«. Miklavčičevi so koreninsko kačo s pomočjo traktorja izvlekli iz cevi in jo izpostavili fotografskemu aparatu. Pojav je nadvse zanimiv in vreden odličnega Klasjevega rekorda. Z njim se bo okitil Ciril Miklavčič, ki priznava, da so k odkritju rekorda nekaj prispevali tudi drugi člani družine. Čestitamo za lep dosežek in presežek.

Leopold Sever

Pri glavi »strašne kače« pogumno stoji rekorder Ciril, jaz pa z aparatom pri repu, kjer je bolj varno.

Detajl korenine; gre za zanimiv koreninski pletež drobnih srkalk in prevajalk. Te so z vodo tako bogato oskrbovale drevo, da jo je za Miklavčičeve zmanjkalo.

Iz oči v oči z medvedom

Klasjev Polde je med pogostim bivanjem v naravi večkrat srečeval gozdne živali, od divjega merjasca in risa do jelena in volkov, le na medveda še ni naletel, čeprav je pogosto videl sveže stopinje v blatu ali snegu. Ondan, ko je sedel na štoru in razmišljal, kje bi našel kakšno gobo, pa se nenadoma razmaknejo veje v grmovju in na razdalji desetih metrov stoji kosmatinec na zadnjih tacah. »To ga je bilo strah,« boste rekli! Kaj, Klasjevega Poldeta? Nikoli. Z mirno roko je segel v žep po priročni fotoaparat, medved pa medtem na tla; tako jo je ucvrl, da Polde še posnetka ni utegnil napraviti. Zato namesto fotografije priobčuje risbo za približno ponazoritev dogodka. Polde je torej ob prvem srečanju z medvedom na žalost ostal brez slikovnega materiala, s katerim bi se hvalil. Nekaj koristnega bo pa le imel; vsakomur je dal jasno vedeti, da se s Klasjevim Poldetom ne gre šaliti, saj je celo medveda nagnal v beg.

